

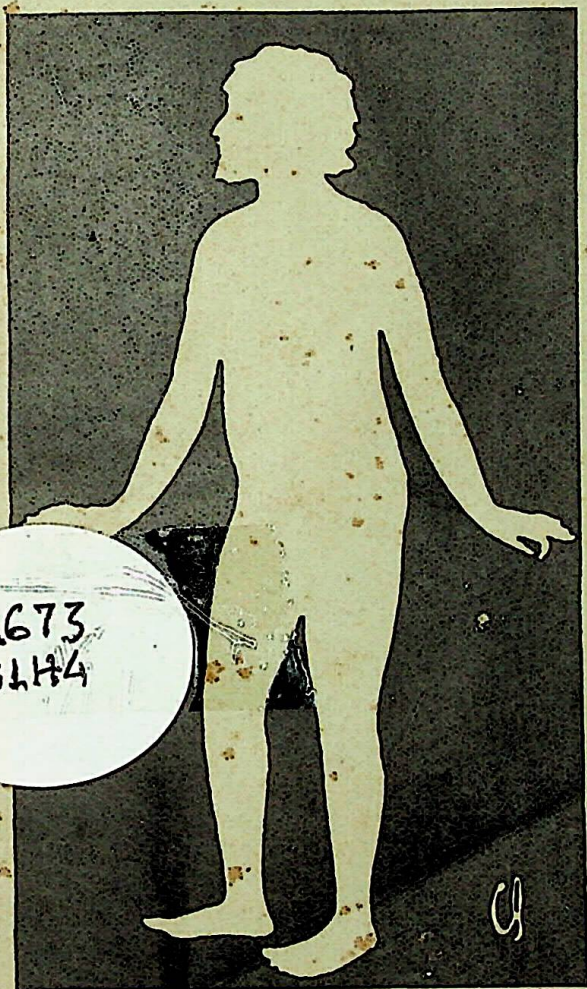
WITH SANSKRIT TEXT, TAMIL AND ENGLISH TRANSLATIONS

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

3876

SRI SADASIVENDRA BRAHMAN'S

Siva Manasikapuja - Kirtanas - Atmavidya Vilasa :

PARAMAHAMSA SRI SADASIENDRA BRAHMAM

CC-0. JangamWadi Math Collection, Varanasi.
SRI KAMAKOTTI PUBLISHING HOUSE, KUMBakonam.

R673

31H4

3376

Sadosivendra Brah-
mana

Shiva manasikpuja
Kirtanas atma-vidya
vilasa.

3376

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI

• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

R673
3Q44

SRI JAGADGU U VISHWARADHYA
JNANA SIMHASTI
L.B.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No. 3376

श्रीकामकोटिग्रन्थावलि: १

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृतिषु

शिवमानसिकपूजा

कीर्तनानि

आत्मविद्याविलासः

इत्येतत्तूयं आज्ञलानुवादद्राविडानुवादसहितं श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्य
श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती
श्रीपादानां श्रीमुखेन समुद्भासितम् ॥

श्रीकामकोटि कोशस्थानेन प्रकाशितम्

५७, पश्चिम डबीर वीथी, कुम्भघोणम्.

स्वाम्यं कोशस्थानस्यैव]

1944

[मूल्यं दश आणकाः

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ சந்திர மௌளீச்வராய நம :

ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்தர ப்ரஹ்மம் அருளிய

சிவமானஸிக பூஜா = -

கீர்த்தனங்கள் = -

ஆத்மவித்யாவிலாஸ : = -

என்னும் ஸம்ஸ்க்ருத நூல்களும்

ஸ்ரீ வே. நாராயணன், எம், ஏ., எம், எல்.,
செய்த தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களும்

திருவாங்கூர் ஸமஸ்தானம் தலைமை நீதிபதி, திருப்புகழ்மணி
ஸ்ரீ T. M. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள்
எழுதிய முகவுரைபுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
அருளிய திவ்விய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

(இரண்டாம் பதிப்பு)

ஸ்ரீ கா ம கோ டி கோ ச ஸ் தா ன ம்
57, மேல டபீர் தெரு, கும்பகோணம்

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பிடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்.

॥ श्रीः ॥

मुद्रा

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीमच्छङ्करभगवत्पाद-
प्रतिष्ठित श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः

श्रीचन्द्रमौलीश्वरकृपातरङ्गितकटाक्षपात्रीभूताः केचन अस्मत्प्रियान्ते-
वासिनः श्रीमूकपञ्चशती श्रीप्रश्नोत्तररत्नमाला श्रीमुकुन्दमाला भजगोविन्द
श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रादीन् गरिष्ठान् ग्रन्थविशेषान् द्राविडानुवादैस्साकं
प्राकाश्यमनयन् अतीतयोरब्दयोः । तेन च सर्वेऽपि आस्तिकजनाः निरता
वैदिकमार्गे भक्तिभावभरिता भगवति इत्येतत्सुविशदं प्रतिभाति । पुनश्च
तदीयश्रद्धां वर्धयितुं समारब्धमस्ति किञ्चन श्रीकामकोटिकोशस्थाननाम्ना
समुल्लिखितं स्थानम् । श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रानुगृहीतौ शिवमानसिकपूजात्मविद्या-
विलासौ तथा सहृदयरञ्जनानि भक्त्युत्तमनानि तदीयानि कीर्तनानि अन्यांश्च
कांश्चन ग्रन्थविशेषान् तूर्णं प्राकाश्यं नीत्वा उपरिनिर्दिष्टं ग्रन्थपञ्चकं पुनश्च
श्रीकामकोटिकोशस्थानप्राकाश्यतया मुद्राप्येत । श्रीकोशस्थानेन मुद्राप्य-
माणानि पुस्तकानि सर्वेऽप्यास्तिकजनाः अनारतं पठन्तः भवेयुः श्रीचन्द्र-
मौलीश्वरदुरापकरूपाभाजनानि श्रेयसः परां कोटिं आरूढाश्च ॥

चित्रभानु माघमास-
कृष्णपक्षैकादशी भौमचारे
२—३—४३.

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ :

முத்ரை

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமச் சங்கர பகவத்பாத
 ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு
 ஸ்ரீமச் சந்த்ரஸோகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால்

ஸ்ரீசந்திர மௌலீசுவரருடைய கிருபையாகிய அலை பொங்கு
 கின்ற அவரது கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரர்களான எமது சீரிய சிஷ்
 யர்கள் சிலர் ஸ்ரீமுகபஞ்சசதீ, ஸ்ரீ ப்ரஸ்னோத்தராத்நமாலா, ஸ்ரீ முருந்த
 மாலா, ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம், ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்
 முதலிய மிகச் சிறந்த நூல்களைத் தமிழ் அனுவாதங்களுடன் சென்ற
 இரண்டு ஆண்டுகளிலே வெளியிட்டார்கள் ; அதனால் ஆஸ்திக்
 கர்கள் அனைவரும் வைதிக மார்க்கத்திலே பற்றுடையவர்களாய் பக
 வானிடத்து பக்தி மிகுந்தவர்கள் ஆனார்கள் என்பது மிகத் தெளிவாக
 விளங்குகின்றது. மேலும் இவர்களுடைய சிரத்தையை விருத்தி
 செய்வதற்காக, காமகோடி கோசஸ்தானம் என்ற பெயரைக்
 கொண்ட நிலயம் ஒன்று தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீஸதாசிவ
 ப்ருஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய ஸிவமானஸிக பூஜா, ஆத்மவீத்யா
 விலாஸ : ஆகிய இரண்டு நூல்களையும், அவர்களே அன்பர்களுக்கு
 இன்பம் பயப்பதாகவும் பக்தியை வளர்ப்பதாகவும் அருளிய கீர்த்
 தனங்களையும் வேறு சில நூல்களையும் விரைவில் வெளியிட்ட இன்பு,
 மேலே குறிக்கப்பெற்ற நூல்கள் ஐந்தும் ஸ்ரீ காமகோடி கோச
 ஸ்தானப் பதிப்புகளாக அச்சிடப்பெற்று மீண்டும் வெளிவரும்.
 ஸ்ரீ கோசஸ்தானத்திலே அச்சிடப்பெறும் புத்தகங்களை ஆஸ்திகர்கள்
 அனைவரும் இடைவிடாது பின்பின்று பெருப்பேருன ஸ்ரீ சந்திர மௌலீ
 சுவரருடைய கருணைக்குப் பாத்திரர்களாய் உயர்வற்ற வுயர்நலத்திலே
 கிலைபெற்று விளங்குவார்களாக.

சித்ரபானு மாகமாஸ
 க்ருஷ்ணபக்ஷ ஏகாதசீ
 செவ்வாய்க்கிழமை, 2-3-43.

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

FOREWORD

By

T. M. KRISHNASWAMY AYYAR, B.A., B.L.,
Chief Judge, High Court, Trivandrum.

To be privileged to say a foreword to the second edition of the works of Sri Sadasiva Brah-mendra is a great honour. A great Siddhar wrote :

பார்த்து நின்றதம்பலம் பரமனும்பலம்
கூத்து நின்றதம்பலம் கோரமானதம்பலம்
வார்த்தையானதம்பலம் வன்னியானதம்பலம்
சேற்றமான தம்பலம் தெளிந்ததேசிவாயமே.

The dance of the Lord is carried on without interruption all over and everything that strikes the eye, the ear or the sense is a stage in which the dance of Sri Nataraja can be seen. There are stages and stages in the world where this dance is going on and there are stages where his dance is more easily discovered than in other stages. The sense of the spoken word is of the Lord. The dance of the Lord can be discovered in that sense. Great men who have realised the absolute have erected many stages of words and song but none can surpass the simple beauty of the words of the great Sadasiva Brah-mendra nor the dancing sense of Sri Nataraja in them. The dancer, the dance and the stage seem to get into one unified harmony in the words of Sri Sadasiva Brahmen-dra.

I appreciate in all delight the second edition of this work and I hope it will run to many more editions. The demand for further editions of this work will in one sense be a true measure of the spread of the highest culture amongst the citizens of our land. As Sri Sadasiva Brahmendra transcended the limitations of his body in the realisation of the absolute, his realisations have transcended the limitations of the spoken word and the music of sounds. These works constitute the universal asset of one and all and it can only be by such publications as these that the undying asset of each man can ever be restored to him. The joy of self-knowledge and ecstasy of self-realisation will be his who cares for the permanent values of life. The translations in Tamil and English are particularly apposite to the universality of the instruction and gnana to be gained by the careful study of these works. The foreword that I would fain give to this edition will only be the prayerful expression of my heart's desire that the illumination of Sri Sadasiva Brahmendra may overwhelm me and the host of others and make us realise the true joy of undifferentiated love. May the encouragement of His Holiness Sri Sankaracharya Swamigal of Sri Kanchi Kamakoti Pitha to this publication be fruitful here in the same large measure as elsewhere.

12th March, 1944 }
TRIVANDRUM.

T. M. KRISHNASWAMI AIYAR

ஓம் ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மணே நம :

முதற்பதிப்பின் முன்னுரை

ஸ்ரீஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்திரர்கள் காவேரி தீரத்தில் அவதரித்து பால்யத்திலே திருவிசைநல்லூர் என்னும் கிராமத்திலேயுள்ள மஹா வித்வான்களிடம் வித்யாப்யாஸஞ் செய்தார்கள். பால்யத்திலே வேதாத்யயனமும் வேதாந்த விசாரமும் செய்தபின், யோகமார்க்கத் திலும் ஆத்ம ஞானத்தை நாடும் வேதாந்த விசாரத்திலும் தமக்குத் தகுந்த குரு ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர ஸரஸ்வதி அவர்களே என்று கருதி அவர்களுடைய மஹா ஸந்நிதானத்தில் அந்தேவாஸியாக பல ஆண்டுகள் இருந்தார்கள்.

இவர்கள் யோக ஸூத்ர வ்ருத்தி, ப்ரஹ்மஸூத்ர வ்ருத்தி என்னும் வ்யாக்யானங்களையும் வேறு சில பிரகரணக் கிரந்தங்களையும் இயற்றி யருளினார்கள். ஸ்ரீ அப்பைய தீக்ஷிதர்கள் இயற்றிய வித் தாந்த லேஸஸங்க்ரஹத்தை யொட்டி ஸித்தாந்த கல்பவல்லி என்னும் தூலையும் இயற்றியருளினார்கள். ஸ்ரீபகவாவனையும் அத்வைத அநுப வங்களையும்பற்றி அநேக கிர்த்தனங்களை இயற்றினார்கள். இவை யெல்லாம் தமது ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் திருவருளாலேதான் என்பதை 'ஹம்ஸ' என்றும் 'பரம ஹம்ஸ' என்றும் குருமுத்திரை வைத்துப் பாடித் காட்டி யிருக்கிறார்கள். 'ப்ரஹ்மைவாஹம் கில' என்னும் கிர்த்தனத்திலே, "ஸத்ஞருவின் கிருபையாலேயே, 'பிரும் மம் வேறு, குரு வேறு, நான் வேறு' என்ற அஞ்ஞானத்தைக் கடந்து, நானே பிரம்மமாய் இருப்பதை உணர்ந்தேன்" என்று பாடி யிருக்கிறார்கள். ஜீவ ஸ்வரூபத்தை நன்கு விளக்கும் "தத்வஜ்ஜீவத் வம்" என்னும் கிர்த்தனத்திலும் பரம ஹம்ஸர்களான குருமூர்த்தி களே அத்வைத ஞானத்தை உபதேசித்து மாயையையும் அவித்தை யையும் நீக்கினார்கள் என்று விளக்கி யிருக்கிறார்கள். "ஸ்ரீ பரம சிவேந்திரர்கள் சந்திரன், நான் எல்லையற்ற ஆனந்த ஸாகரம் ; ஸாகரம் சந்திரனைக் கண்டு பொங்கி உத்கோஷிப்பதுபோல, குரு மூர்த்திகளின் ஸந்நிதியில் ஆனந்தம் பொங்கி நான் சந்தோஷிக் கிறேன்" என்றும், "தீரர்களான பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் குரு மூர்த்திகளாலே போதிக்கப்பெற்று நான் அகண்ட ஸச்சிதானந்தப்

‘பொருள் என்பதை உணர்ந்தேன்” என்றும், தமக்கு நேர்ந்த பிரும்மானுபவ சுகத்தைப்பற்றி “ஆனந்த பூர்ண போதோ’ஹம்” என்னும் இரண்டு கிர்த்தனங்களிலும் “பூர்ணபோதோ’ஹம்” என்னும் கிர்த்தனத்திலும் பாடியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராமாவதார கிருஷ்ணவதார தத்துவங்களையும் தான் குருமுகத்தாலே அறிந்ததாகப் பாடியுள்ளார்கள். ஸச்சிதானந்தப் பொருளே ஸ்ரீராமன், தஹராகாசமே ஸ்ரீ அயோத்யை, சாந்தியை வைதேஹி, ராகத்வேஷாதிகளே அரக்கர்கள், அஞ்ஞானமே மஹா ஸமுத்திரம், அதனை ஆன்மனையரை போலக் கடந்து செல்வதற்கு ஸ்ரீ ராமனாகிய பரப்ரஹ்மமே தாரகமாயுள்ளது” என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் வேதாந்தப் பொருளை விளக்கியுள்ளார்கள். 1 ‘ஸிவ மானஸிக பூஜா’ என்னும் சிறுதாலும் ஸகுண ப்ரஹ்மமாகிய பரமசிவனை, அத்வைத வித்தாந்தத்திற்கு அனுகூலமான சிறந்த முறைபிலே உபாஸிப்பதற்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. ‘ஹம்ஸ ப்ரஹ்மமயம்’ என்னும் கிர்த்தனத்திலே குறிக்கப்பெற்ற ஹம்ஸப் பானமே 2 இவர்களுக்கு ஆசார்யர்களால் உபதேசிக்கப் பெற்றதுபோலும்,

1 ஸ்ரீ பரமசிவேந்திரர்களின் இயற்பெயர் ‘சிவராம கிருஷ்ண’ என்பது பற்றியே “ஸிவமானஸிகபூஜா” ஸ்ரீராம கிர்த்தனங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண கிர்த்தனங்கள் அமைந்தனபோலும். ஸதா சிவப்ரஹ்மேந்திரர்களின் இயற்பெயரும் ‘சிவராமகிருஷ்ண’ என்பதே என்று சொல்கிறார்கள்.

2 இந்த ஹம்ஸத் தியானத்தைப்பற்றி ‘காமகோடி’யில் (சித்ர பானு, கார்த்திகை, 9௨) இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. “இயற்கையில் ஒவ்வொரு பிராணியும் தன் தன் காரியத்தைச் செய்துகொண்டே இருக்கின்றது. ச்வாஸம் உட்செல்லும்பொழுது ‘ஹ’கார நாதமும் அனுஸ்வாரமென்னும் ஓர் முடிவும் ஏகாந்தமாக த்யானித்துக் கவனித்தால் புலப்படுகின்றது. அதுபோலவே ச்வாஸம் வெளிப்படும்போது ‘ஸ’காரநாதமும் ஓர் முடிவிலாமல் வெளிப்படுதல் என்ற பொருளையுடைய விஸர்க்கமும் த்யானிக்கத் தோன்றும். இதுவே ஸகலப்ராணிகளும் ப்ரயத்னமில்லாமல் ஏககாலத்திலும் இயற்கையில் செப்பும் மந்திரயோகம். இந்த ‘ஹம்ஸ’ மந்திரத்தை இவ்விதம் கவனித்து அறிந்தவன் பரமஹம்ஸன். இந்த மந்திர ஜபத்திற்கு ப்ரயத்னம் வேண்டியதில்லை; காலநியமமும் இருக்க முடியாது. தேசநியமமும் இருக்கமுடியாது...இந்த இயற்கை ஹம்ஸ மந்திரத்தால் பரம

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்களுக்கு சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஸத் குருஷின் உபதேசமும் கிடைத்ததும், அத்வைத ஞானம் அனுபவ வரித்தமாயிற்று. ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் மஹாஸந்நிதானத்திற்கு வரும் சாஸ்திரஜ்ஞர்களோடு இவர்கள் அடிக்கடி தர்க்கஞ்செய்வதைக் கண்ட ஸ்ரீ குருமூர்த்திகள் ஒரு சமயம் 'மௌனியாயிடு' என்று ஆஜ்ஞை செய்தார்களாம்; அதுமுதற்கொண்டு இவர்கள் மஹா மௌனிகளாகவே விளங்கினார்கள். குரு மூர்த்திகளிடத்தில் அனுபவ பூர்வகமாய்க் கண்டறிந்த ஞானவிலாஸங்களைக் கொண்டே, இவர்கள் ஆத்மஞானியின் பரம லக்ஷணங்களை 'ஆத்ம வித்யாவிலாஸ:' என்னும் நூலிலே மிக அழகாக வர்ணித்துள்ளார்கள். இந்த ஞான விலாஸங்கள் அனைத்தும் இவர்களிடமும் காணப்பெற்றன. சிவ மானஸிக பூஜையின் பயனாக சந்திரமௌலீசுவரரின் க்ருபையைப்பெற்றும் குருமூர்த்திகளின் உபதேசங்களின்படி நடந்தும் அவர்களுடைய பாதுகைகளை சிரமேற்கொண்டும் எல்லாச் சிந்தைகளும் சங்கைகளும் நீங்கப் பெற்று, சமம், தமம், கருணை முதலிய நம்ருணங்களால் நிரம்பிய வராகி, இந்திரியங்களை ஒடுக்கியும், காமங்களையெல்லாம் வென்றும், உள்ளங்கையை பிக்ஷாபாத்திரமாகக் கொண்டு அவதூத ஸந்நியாஸிகளாக எங்கும் திரிந்தும், காவேரி மணல்மேடுகளிலும் கரையோரத்துப் புதர்களிலும் மரத்தடியிலும் அமர்ந்தும், 'ஸர்வத்ர ஸதா ஹம்ஸத் யான'த்திலேயே ஆழ்ந்திருந்தார்கள். இவர்களுடைய புகழ் நாடெங்கும் பரவியது. 1

இவர்களைப்பற்றிப் பல அற்புதங்கள் காண பரம்பரையாகக் கூறப்படுகின்றன. ஜடபரதரைப்போலத் திரிந்த இவர்களுடைய தலைமேலே ஒருசமயம் விறகுக் கட்டு ஒன்று சுமத்தப்பட்டதாம். வேறொரு சமயம் நெற்குவியலின்மேல் மெய்ம்மறந்து படுத்திருந்த இவர்களைத் திருடனாகக் கருதி அடிக்க வந்தார்களாம். அடிக்க ஒங்கின

நிஷ்டையாய் வழிபடுபவரே பரமஹம்ஸர். இதையே சாஸ்திரஞ்ஞவுபதேச அனுபவங்களால் முறைப்படி அறிந்து அதிலேயே ஈடுபடுபவர் பரமஹம்ஸர்.

1 பரம மௌனிகளாக விளங்கிய இவர்களை அக்காலத்துப் புதுக் கோட்டை மன்னன் உபாஸித்தான் என்றும் அம்மன்னனுக்கு இவர்கள் மௌனோபதேசமாக எழுதிக்காட்டிய மணலை இன்றும் அந்த ஸம்ஸ்தானத்திலே அரும்பொருளாகச் சேமித்துப் போற்றி வருகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

கைகள் ஸ்தம்பித்து நின்றனவாம். இன்னொரு சமயம், கொடுபூடிக் கருகே காவேரி மணல் மேட்டிலே ஹம்ஸத்பானத்திலமர்ந்திருந்த இவர்களை புது வெள்ளம் புரட்டிக்கொண்டு போய் சிறிது தூரத்தில் மணலுள் செருகிவிட்டதாம். மூன்று மாதத்திற்குப் பின்பு, இவர்களுடைய தேஹம் அதிர்ஷ்ட வசத்தால் தோண்டியெடுக்கப் பெற்ற போது, யாதுமறியாதவர்களாய் தியானத்திலிருந்து எழுந்து சென்றார்கள். மற்றொரு சமயம், கோடில் கர்ப்பக்ருஹத்திற்கு வெளியிலே நின்றுகொண்டு இவர்கள் சிவநாமாவளி அர்ச்சனையை உச்சரித்த போது, ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் ஒரு பூ மூலஸ்தான லிங்கத்தின்மீது உதிர்ந்ததாம்.

ஒரு தடவை இவர்களுடைய கை மிலேச்சனால் வெட்டப்பட்ட போதும் இவர்கள் அதை உணரவில்லையாம். அதைக் கண்டு பயந்த மிலேச்சன் இவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று மன்னிப்பு வேண்டிய போதுதான் விஷயம் தெரிந்ததாம்; அப்பொழுதும் அந்த மிலேச்சனிடம் கருணையே காட்டினார்களாம். இவர்களைத் தரிசித்தவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்தர்களாகி தாங்கள் எழுந்திய பலன்களையெல்லாம் உடனே பெறுவார்களாம். “விக்னேச்வரரை உபாஸித்தும் நீங்காத இடையூறு இவர்களை ஸ்மரிப்பதாலே நீங்கிவிடும்” என்று ஸதாஸரிவேந்திர ஸ்துதியிலே கூறப்பெற்றுள்ளது.

ஒரு சமயம் மதுரையிலே நடந்த ரிஷபவாஹன மஹோத்ஸவத்திற்கு காவேரிக் கரையில் ஒருரிலே தம்மோடு விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறு பிள்ளைகளை கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்திற்குள் ஆகாய மார்க்கமாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்வித்து பக்ஷணங்களை வாங்கிக் கொடுத்துத் திரும்பவும் ஊரிலே கொணர்ந்து விட்டார்களாம். மேலும் ஒரே சமயத்தில் வெவ்வேறு தேவாலயங்களிலே இவர்கள் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்துகொண்டிருப்பதாகக் காணப்பட்டார்களாம். இவற்றையும் வெட்டுண்ட கை மீண்டும் ஒட்

1 ‘ஸதாஸரிவேந்திர ஸ்துதி’ 45 ஆர்யா ச்லோகங்கள் கொண்டது. இது நெருரிலே ஸமாதி கொண்டருளிய ஸதாஸரிவ ப்ரஹ்மத்தின் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீ ஜகத் குரு சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த ஸரிவாசநவ ந்ருஸிம்ஹ பாரதி ஸ்வாமிகளால் பாடப்பெற்றது. ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ முத்ரா யந்த்ராலயத்தில் அச்சிடப் பெற்றது.

டிக்கொண்டதையும் இவர்களுடைய யோக வித்திகளுக்கு நிதர்சனமாகக் கூறுவதுண்டு.1

இவர்கள் இப்படி வெகுதூரம் ஜீவன்முத்தர்களாய், அத்வைத வித்தாந்தத்தை மெய்ப்பிக்கும் சிறந்ததோர் நிதர்சனமாய், ஸச்சிதானந்தமான சுத்தப் பிறும்மமாகவே விளங்கினார்கள். இவர்கள் அருளிய கிர்த்தனங்களிலும் இதர கிரந்தங்களிலும் காணும் பிறும்ம லக்ஷணங்கள் யாவும் இவர்களிடம் காணப்பெற்றனவாதலால் இவர்கள் 'ஸதாசிவ ப்ரும்மம்' என்று பிரஸித்தி பெற்றார்கள். இவர்கள், முன்னதாகவே அறிவித்த பிரகாரம், தக்ஷிண வாஹினியாக ப்ரவஹிக்கும் காவேரியின் மேற்கரையிலே நெருரிலே கிழக்கு நோக்கி ஸமாதி கொண்டருளினார்கள்.2

3¹ ஸதாசிவப் ப்ரும்மத்தின் கருணையைப் பெற்றால், காமியும் எல்லாக் காமங்களையும் வென்றவனாவான், கொடியவனும் பரம சாந்தனவான், அறிவீனனும் பேரறிவாளனாவான்' என்பது ஆன்டோர் வாக்கு. ஆதலால், ஸதாசிவ ப்ரும்மத்தை அடிவணங்கியும் அவர்களுடைய திருவாக்குகளைப் பயின்றும் கிர்த்தனங்களைப் பாடியும் நாம் அனைவரும் அஜ்ஞானம் நீங்கப் பெறுவோமாக.

3 कामिनमपि जितहृदयं कूरं शान्तं जडं सुधियम् ।

कुरुते यत्करुणाऽस्मै प्रणतिं कुर्मः सदाशिवेन्द्राय ॥

20—3—43.

வே. நாராயணன்.

1 இவர்களுடைய திருவருள் பெற்றதாலேயே, கல்வியறிவு ஒரு சிறிதும் இல்லாத வெறும் பிறும்மசாரி ஒருவர் மஹா வித்வானாகி அரசசபையிலே புராணப் பிரவசனஞ் செய்து சம்மானங்களைப் பெற்றார் என்றும், அவருடைய சந்ததியார் இன்றும் நெருரில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

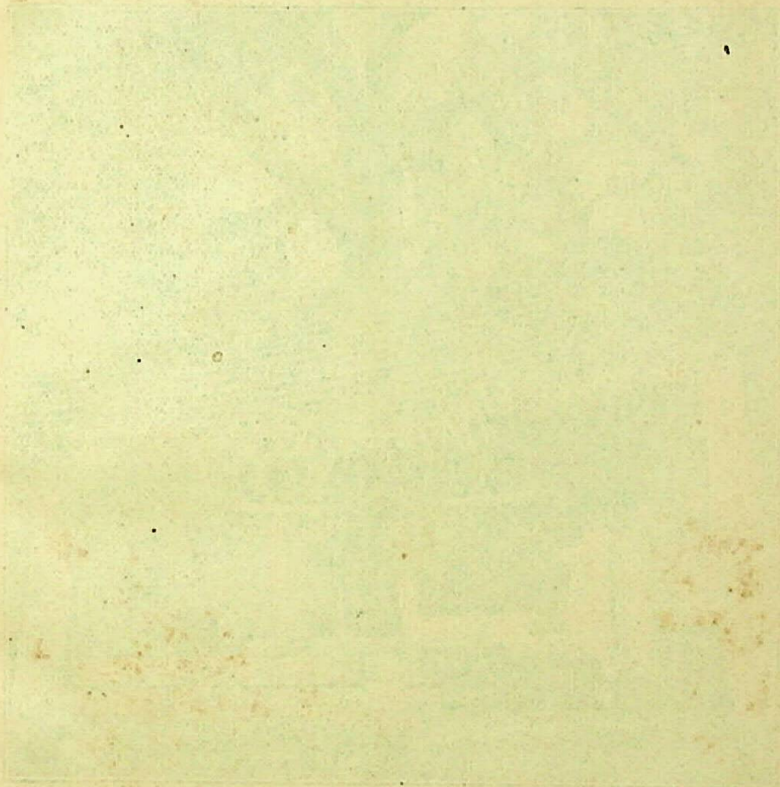
2 இந்த நெருர் என்னும் ஸ்தலம் கருருக்கு 7 மைல் தூரத்திலுள்ளது. ஞான நேத்ரக்ஷேத்ரமாகும் இந்த நெருரென்னும் ஊர். இவர்களுடைய குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய ஸ்ரீ பரமசிவேந்தர பரமஹம்ஸர்களின் அதிஷ்டானம் "மணிகர்ணிகா" காவிரியின் கரையில் மேற்குநோக்கி நெருருக்கு அழிகமாக நிற்கின்றது. தஞ்சை ஜில்லா சர்க்காபிக்கு சமீபமாக உள்ள இந்த திருவெண்காடு என்னும் ச்வேதாரண்ய ஸ்தலம் ப்ரும்ம வித்யாக்ஷேத்ரம்; இந்தக்ஷேத்திரத்தில் விளங்கும் அம்பிகைக்கு ப்ரும்ம வித்யாம்பிகை என்று பெயர்".

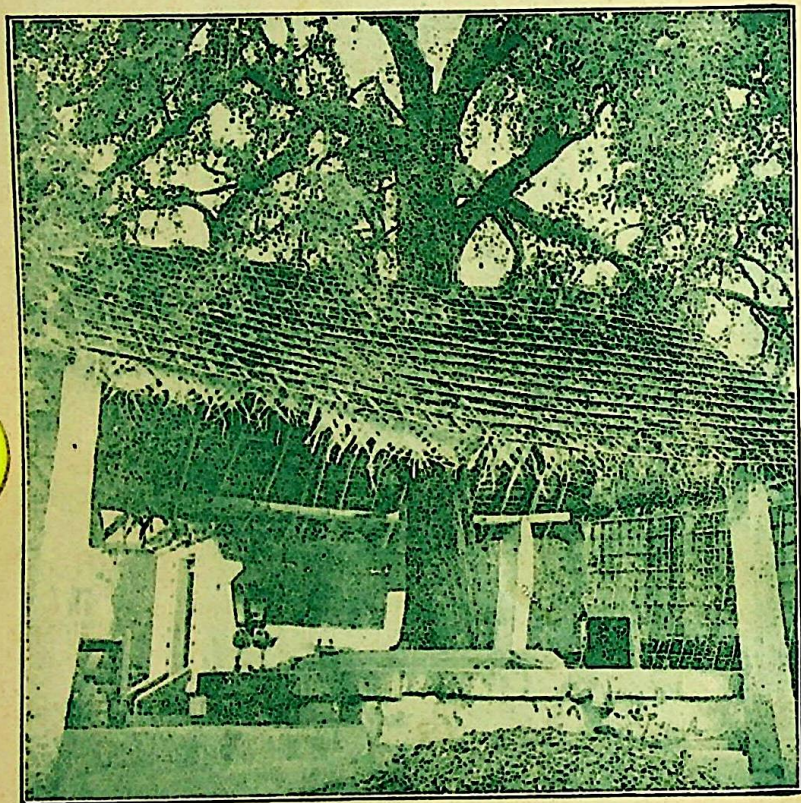
3 ஸதா பரிவேந்தர ஸ்துதி, 30.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकलाभम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गोदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥

—शिवमानसिकपूजा, २४.

ஸ்ரீ நெருரில் இருக்கும் ஸ்ரீ சதாசிவ பிரஹ்மேந்தராளின் அதிஷ்டானம்.
இது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் பராமரிப்பிலிருக்கிறது
(வில்வமரமும், தாழ்வாரமும்).

ओं शिवाभ्यां नमः ॥

ஓம் ஸிவாஹ்யாம் நம :

॥ शिवमानसिकपूजा ॥

ஸி வ ம ன ஸ ி க பூ ஜ ா

अनुचितमनुलपितं मे त्वयि ननु शंभो तदागसः शान्त्यै ।

अर्चा कथमपि विहिता - मङ्गीकुरु सर्वमङ्गलोपेत ॥ १ ॥

அனுசிதமனுலபிதம் மே த்வயி நநு ஸம்ஹோ ததா முஸ: ஸாந்த்யை |
அர்(ச்)சாம் கயுமபி விஹிதா—மங்ீகுரு ஸர்வமங்முலோபேத ॥

शंभो ஸம்புவே ! த்வயி உன்னைப் பற்றி அநுசிதம் பொருத்த
மற்றது நநு நிச்சயமாக அநுலபிதம் மே என்னால் அடிக்கடி
பிதற்றப்பட்டது ; ததா முஸ: ஸான்த்யை அந்தக் குற்றத்திற்குச்
சாந்திக்காக, விஹிதா நியமமாகச் செய்யும் அர்ச்சா பூஜையை
கதம் அபி எப்படியோ ஒருவாறு அங்கீகரிக்க ஏற்றுக்கொள் ;
சர்வமங்குலோபேத பார்வதியோடு கூடியவனே ! (எல்லா மங்களங்
களும் பொருந்தியவனே !)

‘ஸர்வமங்முலா’ என்பது தேவியின் பெயர்.

Siva by whose side is Uma (in whom all bliss abides) !
Verily have I prated words unworthy of you ; this worship
offered in due manner to rid me of that sin—deign to accept
even this.

अयायामि कथमिव त्वां धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानम् ।

आवाहनं विभोस्ते देवाग्रथ भवेत् प्रभो कुतः स्थानात् ॥ २ ॥

ஹ்யாயாமி கதமிவ த்வாம் டீவர்த்மவித-ூரதீவ்யமஹிமானம் |

ஆவாஹனம் விஹோஸ்தே தேவாநீர்ய ஹவேத் ப்ரஹோ குத:

ஸ்தானாத் ॥

धीवर्मेविदूरदिव्यमहिमानं புத்தி மார்க்கத்திற்கு அப்பால்
(புத்திக்கு எட்டாதபடி) உள்ள திவ்வியமான மகிமையை
புடைய त्वां உன்னை कथं इव எவ்வாறுதான் ध्यायामि தியா
னஞ் செய்வேன்? देवाग्रथ தேவர்களுள் முதல்வனே! प्रभो
(என்) தலைவனே! कुतः स्थानात् குறிப்பிட்ட எந்த இடத்தி
லிருந்து विमोः ते आवाहनं எங்கும் வியாபித்திருக்கும் உன்னை
அழைத்து ஆவாஹனஞ் செய்வது (எழுந்தருள் செய்வது)
भवेत् முடியும்?

குறிப்பு : மனதிற்கு எட்டாதவனை மனனஞ் செய்வது எப்படி?
எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருப்பவனை ஓரிடத்தில் ஆவாஹனஞ் செய்
வது எப்படி?

How may I ever contemplate you whose divine great-
ness far transcends the ways of thought? Foremost among
the Gods! My Lord! How may I invoke you here, from
what abode of One who abides everywhere?

कियदासनं प्रकल्प्यं कृतासनस्येह सर्वतोऽपि शिव ।
पाद्यं कुतोऽर्घ्यमपि वाऽऽपाद्यं सर्वत्रपाणिपादस्य ॥ ३ ॥

கியதாஸனம் ப்ரகல்ப்யம் க்ருதாஸனஸ்யேஹ ஸர்வதோ'பி ஸிவ ।
பாஹ்யம் குதோ'ர்ஹ்யமபி வா " பாஹ்யம் ஸர்வத்ரபாணிபாடஸ்ய ॥

शिव शिवपिरானே ! सर्वतः अपि எங்குமே कृतासनस्य
அமர்ந்திருப்பவனுக்கு इह இங்கே कियत् आसनं எவ்வளவு
பெரிய ஆஸனம் (மனை) प्रकल्प्यं அமைக்கவேண்டும்? सर्वत्र
पाणिपादस्य எல்லாப்புறத்திலும் கைகால்களையுடையவனுக்கு
पाद्यं பாத்யமோ अर्घ्यं वा அல்லது அர்க்கியமோ कुतः எவ்
வாறு आपाद्यं ஸமர்ப்பிக்க முடியும்?

Siva ! What throne may here be provided for One who
is enthroned everywhere? And how may water be offered
for washing the feet or for holding in the hand, of One whose
hands and feet are everywhere.

आचमनं ते स्यादपि भगवन् भव सर्वतोमुखस्य कथम् ।
मधुपर्को वा कथमिह मधुवैरिणि दर्शितप्रसादस्य ॥ ४ ॥

ஆசமனம் தே ஸ்யாஹி ஹவன் ஹவ ஸர்வதோமுஷஸ்ய க்யம் |
மது-பர்(க்)கோ வா கயமிஹ மது-வைரிணி ஷ்ரீமதி தப்ரஸாஹஸ்ய ॥

भव पवने ! भगवन् पकवाने ! सर्वतोमुखस्य ते எல்
லாப்புறமும் முகங்களை (வாய்களை) புடைய உனக்கு ஆசமன
அபி ஆசமனமும், அதாவது, மந்திரத்தை உச்சரித்து
ஜலத்தை உட்கொள்ளச் செய்வதும் கயம் ச்யாத் எப்படி அமை
யும் ? வா அல்லது, இஹ இங்கே மதுपर्कः மதுபர்க்கம் (தேன்
நெய் தயிர் கற்கண்டு ஜலம் இவற்றைக் கலந்த பானம்)
मधुवैरिणि மது என்னும் அரக்கனைப் பகைத்து ஸம்ஹாரஞ்
செய்த (தேனைப் பகைக்கின்ற) விஷ்ணுவிடத்தில் दर्शितप्रसा-
दस्य அருளைக் காட்டியவனுக்கு கயம் எப்படிப்பொருந்தும்?

சிலேடைக் குறிப்பு : மது : தேன், மது என்னும் அரக்கன்.

And how can water for the Achamana rite be served,
O Bhava, Lord! to One who has faces everywhere? Or
(honey-mixed) Madhuparka to One who is gracious to the
enemy of Madhu (Vishnu).

Madhu means 'honey' as well as 'a Rakshasa killed by
Vishnu'.

स्नानेन किं विधेयं सलिलकृतेनेह नित्यशुद्धस्य ।
वह्नेणापि न कार्यं देवाधिपते दिगम्बरस्येह ॥ ५ ॥

ஸ்நானேன கிம் விதேயம் ஸலிலக்யுதேனேஹ நித்யஸுஹ்யஸ்ய |
வஹ்நேனாபி ந கார்யம் தேவாபிபதே ஷ்ரீமதம்ப்ரஸ்யேஹ ॥

नित्यशुद्धस्य எப்பொழுதும் பரிசுத்தமா யிருப்பவனுக்கு
इह இங்கே सलिलकृतेन தீர்த்தத்தாலே செய்யும் स्नानेन ஸ்நா
னத்தால் किं विधेयं ஆகவேண்டியது என்ன ? देवाधिपते

தேவர்களுக்குத் தலைவனே ! दिगम्बरस्य ते क्लृप्तकलायै
ஆடையாகவுடைய உனக்கு இஹ இங்கே वस्त्रेण अपि वस्त्रिरத்
தாலுமே न कार्यं பயன் இல்லை.

What need is there for bathing now in water to One who is ever pure? And, O Lord of the Gods! of what use are garments to you whose garments are the very ends of space?

स्फुरति हि सर्पाभरणं सर्वाङ्गे सर्वमङ्गलाकार ।

अतिवर्णाश्रमिणस्तेऽस्त्युपवीतेनेह कःस्विदुत्कर्षः ॥ ६ ॥

ஸ்வரூபி ஹி ஸர்(ப்)பாஹரணம் ஸர்வாங்கே ஸர்வமங்குலாகார !
அதிவர்ணாஸ்ரமிணஸ்தே'ஸ்த்யுபவீதேனேஹ க:ஸ்வித-உத்கர்ஷ: ॥

சர்வமங்குலாகார பார்வதியைத் தேகத்தில் உடையவனே !
(எல்லா மங்களங்களும் அமைந்த வடிவையுடையவனே !)
சர்பாபரணம் ஸர்ப்பங்களாகிய ஆபரணம் சர்வாங்கே எல்லா அவய
வங்களிலும் ஸ்஫ுரதி ஹி மின்னுகிறதே ! அதிவர்ணாஸ்ரமிண: தெ
வர்ணாசிரம நெறிகளைக் கடந்த உனக்கு இஹ இங்கே உபவீசேன
உபவீதத்தால் (பூணூலால்) க: ச்வித் உத்கர்ஷ: அஸ்தி என்ன
தான் (சிறப்பு) மேன்மை உண்டு ?

குறிப்பு : 'உமையலாலுருவமில்லை' என்பது தேவாரம்.

You whose form is Uma (whose form is all auspicious)!
Serpents glitter as jewels all over your body. (Therefore what
ornaments shall I offer you ?) And now, what is the value of
Upavita (the holy thread) to you who are beyond *Varna* and
Asrama (caste and status) ?

गन्धवती हि तनुस्ते गन्धाः किं नेश पौनरुक्त्याय ।

पुष्करफलदातारं पुष्करकुसुमेन पूजये किं त्वाम् ॥ ७ ॥

மந்தவதி ஹி தனுஸ்தே மந்தா: கிம் நேச பௌனருக்த்யாய !
புஷ்கரஹஸ்தாதாரம் புஷ்கரகுஸுமேன பூஜயே கிம் த்வாம் ॥

ईश ऋषेण ! ते उन् तनुः सारम् गन्धवती हि सकन्त
முடையது (பூமி) அன்றோ? ருந்நா: வாசனைத் திரவியங்கள்
पौनखत्याय किं न मिकेयवावतर्क्ये अल्लवा? पुष्करफलदातारं
புஷ்கலமான (நிரம்பிய) பலனையளிக்கும் த்நா உன்னை புஷ்கர-
कुसुमेन (புஷ்கரமென்னும்) தாமரைப் பூவாலே கி் பூஜை நான்
பூஜிப்பதா?

குறிப்பு: புஷ்கரம்: நிறைவு, தாமரை; பலம்: பழம், பயன்.
“பூ முதிர்ந்துநானே பழம் ஆகும்! பழத்தைக் கொடுப்பவனுக்கு
பூவைக் கொடுப்பதா!” என்பது கருத்து.

Your body is the Earth (which is ever fragrant); to you,
O Lord, perfumes are superfluous. How can I worship you
with a lotus flower, who have given me (favours) fruits in
plenty.

The word ‘Pushkara’ means ‘a lotus’ and ‘plenty’; and
the stress, by way of contrast, is on *kusuma* (flower) and
phala (fruit).

शमधनमूलधनं त्वं सकलेश्वर भवसि धूपितः केन ।

दीपः कथं शिखावान् दीप्येत पुरः स्वयंप्रकाशस्य ॥ ८ ॥

சமயனமூலயனம் த்வம் ஸகலேஸ்வர ஹவஸி ய-பித: கேன |

தீப: கதம் ஸ்ரீபாவான் தீப்யேத புர: ஸ்வயம்ப்ரகாஸஸ்ய ||

சகலேஸ்வர எல்லோர்க்கும் ஈசுவரனாக இருப்பவனே!
शमधनमूलधनं சமம் என்னும் செல்வத்திற்கு (அல்லது சமத்
தைத் தனமாகக் கொண்ட முனிவர்களுக்கு) மூலதனமான
त्वं நீ கேன யாரால் (அல்லது எதனால்) धूपितः தூபங் காட்டப்
பெற்றவனாக (துன்புறுத்தப் பட்டவனாக) भवसि ஆகிறாய்?
स्वयंप्रकाशस्य புர: தானே சோதிமயமாயுள்ளவனுக்கு முன்
னால் दीपः தீபம் (கிருவிளக்கு) कथं எப்படி शिखावान् ஜ்வாலை
யுடையதாய் दीप्यते (ஒளிவீசும்?) பிரகாசிக்கும்?

Lord of all things ! Who can offer incense to you, who are the basis of self-control ? Before the Self-luminous One, how can the lamp (of worship) shine, lifting up its head ?

अमृतात्मकमपि भगवन्नशनं किन्नाम नित्यतृप्तस्य ।
त्वय्याग्नेदितमेतत् ताम्बूलं यदिह सुमुखरागेऽपि ॥ ९ ॥

அஜ்யநாத்மகமபி ஹவன்-நஸனம் கிந்நாம நித்ய த்ருப்தஸ்ய |
த்வய்யாம்ரேவிதமேதத் தாம்-வூலம் யதிஹ ஸு-முகராதே'பி ||

भगवन् பகவானே ! अमृतात्मकं अशनं अपि अमुतमयमान
உணவேயாயினும் नित्यतृप्तस्य எப்பொழுதும் திருப்தியடைந்
திருப்பவனுக்கு கி் நாம ஏனோ? सुमुखरागे त्वयि சிவந்த
வாயையுடைய உனக்கு யத் தாம்வூல் एतत् अपि இந்த வெற்
றிலை பென்பதும் आग्नेदितं பயன்ற மிகைப்பொருளே.

சிலேடைக் குறிப்பு : ஸு-முகரா-கு: (1) சுகதுக்கங்கள் என்ற
துவந்தவங்களால் மாருத முகசோபையுள்ளவன் (2) நன்றாகச் சிவந்த
வாயை யுடையவன்.

Lord ! Of what use is the offering of food, although it be the essence of nectar, to One who is ever sated ? And this offering of betel leaves is a superfluity now to you whose face is bright (whose mouth is ever ruddy).

Sumukharaga means (1) 'one whose face is bright' (in sorrow as well as in joy), (2) 'one who has ruddy lips.'

उपहारीभूयादिदमुमेश यन्मे विचेष्टितमशेषम् ।
नीराजयामि तमिमं नानात्मानं सहाखिलैः करणैः ॥ १० ॥

உபஹாரீஹ-புயாதிஷ - முமேஸ யன்மே விசேஷ்டிதமஸேஷம் |
நீராஜயாமி தமிமம் நானாத்மானம் ஸஹாஹிலை: கரணை: ||

उमेश உமாதேவியின் நாதனே ! यत् मे विचेष्टितं इदं என்
னற் செய்யப்பட்டதான இது அசேஷ முழுவதும் उपहारीभूयात्
(உனக்கு) வழிபாடாக (நிவேதனமாக) அமையட்டும். नाना-

त्मानं तं इमं பல வடிவுகளை யுடையவனாக இதோவுள்ள தங்
களை (தங்களுக்கு) अखिलैः करणैः सह எல்லாக் கரணங்களா
லும் (மெய் வாக்கு மனம் ஆகிய மூன்று கரணங்களாலும்)
नीराजयामि நீராஜனங் காட்டுகிறேன் (ஒளிபெறச் செய்
கிறேன்).

Lord of Uma (Parvati)! May all this that I do be
accepted as my offering! And with every one of my sense-
organs (as lit lamps), I perform *Nirajana* (waving lights as
an act of worship) to Him who has all these diverse Forms.

सुमनश्शेखर भव ते सुमनोऽञ्जलिरेष को भवेच्छंभो ।

छत्रं द्युमन् द्युमूर्धश्चामरमपि किं जितश्रमस्य तव ॥ ११ ॥

ஸுமனஸ்ஸேஷர ஹவ தே ஸுமனோ'ஞ்ஜலிரேஷ கோ ஹவேச்

ஹம்ஹோ !

ஹத்ரம் த்யுமன் த்யுமூர்ஷ் சாமரமபி கிம் ஜிதஸ்ரமஸ்ய தவ ॥

भव पवतेवने ! शंभो सम्पुवे ! सुमनश्शेखर தேவர்
களுக்குத் தலைவனே ! (மலர்கூடிய திருமுடி யுடையவனே !)
ते उनक्तु एषः सुमनोऽञ्जलिः கைகூப்பி ஸமர்ப்பிக்கும் இந்தப்
புஷ்பம் க: भवेत् என்ன ஆகும்? द्युमन् ஏ ஒளியுடைய
யோனே ! (வானத்தை இடமாக வுடையவனே !) द्युमूर्धः
வானத்தைத் தலையாக வுடையவனுக்கு छत्रं குடையும் जित-
श्रमस्य तव சிரமத்தை வென்ற உனக்கு चामरं अपि சாமரமும்
किं ஏன் ?

குறிப்பு : ஸுமனஸ்: தேவர், புஷ்பம் (மலர்). மலர்ந்த பூக்களைத்
தலையிலணிந்தவனுக்கு மலராது கூம்பிய மொட்டுப்போன்ற புஷ்
பாஞ்ஜலி எதற்கு? வானத்திற்கு அப்பால் ஊடுருவிச் செல்லும்
தலைக்கு மேலே குடைபிடிப்பது எப்படி ?

Supreme God (*Sumanas-Sekhara*)! Sambhu! Bhava!
What avails this offering of flower to you with folded palms?
You who are bright! (who are in the sky!) How can there

be an umbrella for one whose head is beyond the heavens or a Chamara (whisk) for you who have overcome fatigue ?

'Sumanas' means 'a flower' as well as 'god'. The contrast is between the (blown) flower and the *anjali* pose of the folded palms of hand (which resembles a closed bud).

नृत्यं प्रथतां कथमिव नाथ तवाग्रे महानटस्येह ।

गीतं किं पुरवैरिन् गीतागममूलदेशिकस्य पुरः ॥ १२ ॥

நுத்யம் ப்ரததாம் கடியிவ நாடி தவாநீரே மஹாநடஸ்யேஹ |
 தீதம் கிம் புரவரின் தீதா மமமூலதேஸிகஸ்ய புர: ||

நாथ நாதனே ! இஹ இங்கே மஹாநடஸ்ய தவ அக்ரே மஹாநட
 னாகிய (பெரிய நர்த்தகனாகிய) உன் முன்னிலையில் கயம் இவ
 எவ்வாறுதான் நுத்யம் நடனம் ப்ரததாம் நடக்கும் ? புரவரின் பகை
 கொண்டு முப்புரங்களை அழித்தவனே ! கீதாபகமமூலதேஸிகஸ்ய
 புர: ஸங்கீத சாஸ்திரத்திற்கு மூலமான ஸாமவேதத்தின்
 ஆதி குருவிற்கு முன் கீதம் கிம் என்ன சங்கீதம் ?

Lord ! How can any dancing be done here before you who are the Great Dancer ? Destroyer of the Triple City ! What song can be sung before the Teacher of (the Sama Veda) the primordial science of music ?

वाद्यं डमरुभृतस्ते वादयितुं वा परेऽस्ति का शक्तिः ।

अपरिच्छिन्नस्य भवेदखिलेश्वर कः प्रदक्षिणविधिस्ते ॥ १३ ॥

வாத்தியம் டமருஹுதஸ்தே வாடியிதம் வாபரேஸ்தி கா ஸக்தி : |
 அபரிச்சிந்நஸ்ய ஹேவே-ஹிலேஸ்வர க:ப்ரதக்ஷிணவியிஸ்தே ||

வா அல்லது, டமருஹுத: தே டமருகத்தை ஏந்திய உனக்கு
 முன் வாத்தியத்தை வாடியிதம் வாசிப்பதற்கு பரே வேறொரு
 வனிடத்தில் கா ஸக்தி: என்ன திறமை அஸ்தி இருக்கிறது ?
 அஹிலேஸ்வர எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரனாய் இருப்பவனே !

अपरिच्छिन्नस्य ते परिच्छेदित्तुं प्रीतिं क्व वान्नात
(அளவுபடுத்த இயலாத) உன்னைக்குறித்து க: प्रदक्षिणविधि:
எவ்விதம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதாகிய நியமம் भवेत् இருக்கக்
கூடும்?

What power is there in any person to play the drum before you who hold the *Damaru* (in your hand)? And, Lord of all! how can pradakshina (the rite of circumambulation) be performed you, whose presence cannot be circumscribed in space?

स्युस्ते नमांसि कथमिव शङ्कर परितोऽपि विद्यमानस्य ।

वाचामगोचरे त्वयि वाक्प्रसरो मे कथन्नु संभवतु ॥ १४ ॥

ஸ்யுஸ்தே நமாம்ஸி கயமுபிவ ஸங்கர பரிதோ'பி வித்யமானஸ்ய |

வாசாமமோசரே த்வயி வாக்ப்ரஸரோ மே கயமுந்து ஸம்ஹவது ||

शङ्कर सङ्करणे ! परितः अपि எல்லாப்புறத்திலும்
विद्यमानस्य இருப்பவனான (காணப் படுவோனான) ते உனக்கு
नमांसि நமஸ்காரங்கள் கயம் इव स्युः எப்படி ஆகக்கூடும்?
वाचां अगोचरे त्वयि வாக்குகளுக்கு எட்டாதவனான உன்னைப்
பற்றி वाक्प्रसरः (ஸ்துதி) வார்த்தை வெளிப்படுவதானது
मे எனக்கு कथं नु संभवतु எவ்வாறு தான் நேரக்கூடும்?

How can prostrations be made in front of you, O Sankara! when you surround me on all sides? How can words be uttered by me in praise of you who are beyond the range of speech?

नित्यानन्दाय नमो निर्मलविज्ञानविग्रहाय नमः ।

निरवधिकरुणाय नमो निरवधिविभवाय तेजसेऽस्तु नमः ॥ १५ ॥

நித்யானந்தாய நமோ நிர்மலவிஞ்ஞானவித்ரஹாய நம : |

நிரவயிகருணாய நமோ நிரவயிவிஹவாய தேஜஸே'ஸ்து நம : |

नित्यानन्दाय எப்பொழுதும் ஆனந்தமேயானவனுக்கு
 नमः நமஸ்காரம் ; निर्मलविज्ञानविग्रहाय மாசில்லாத நல்லறிவே
 வடிவமானவனுக்கு नमः நமஸ்காரம் ; निरवधिकरुणाय எல்லை
 யில்லாத கருணையுடையவனுக்கு नमः நமஸ்காரம் ; निरव-
 धिविभवाय எல்லையில்லாத விபவங்களை (மேன்மைகளை,
 பெருமைகளை, திறமைகளை) யுடைய तेजसे சோதிவடிவ
 னுக்கு नमः अस्तु நமஸ்காரம் அமைவதாகுக.

Obeisance to Him who is Eternal Bliss ! Obeisance to
 Him whose Form is Immaculate Wisdom ! Obeisance to
 Him who is Boundless Grace ! May Obeisance be to the
 Splendour whose glory is unbounded !

सरसिजविपक्षचूडस्सगरतनूजन्मसुकृतमूर्धाऽसौ ।

दृक्कूलङ्घपकरुणो दृष्टिपथे मेऽस्तु धवलिमा कोऽपि ॥ १६ ॥

ஸரஸிஜவிபக்ஷகுட — ஸ்ஸுரதனூஜன்மஸுகுதமூர்டா'ஸௌ !
 ட்ரக் கூலங்க்ஷபகருணே ட்ரஷ்டிபதே மே'ஸ்து டவலிமா கோ'பி ॥

सरसिजविपक्षचूडः தாமரைக்குப் பகையான சந்திரனைத்
 திருமுடிக்கு ஆபரணமாக வுடையதும் सगरतनूजन्मसुकृतमूर्धा
 ஸகரவமிசத்தில் பிறந்தவர்களைப் பாவனஞ்செய்த கங்கை
 யைத் தலையிலே கொண்டதும் दृक्कूलङ्घपकरुणः கண்களினின்
 றும் கரைபுரண்டு வெள்ளமாகப் பெருகும் கருணையை
 வடிவமா யுடையதுமான कः धवलिमा असौ (ஒப்பற்ற)
 ஒரே வெண்மைப்பொருளான இது अपि मे எனக்கும்
 दृष्टिपथे கண்பார்வையில் अस्तु இருப்பதாகுக.

May that pure white Form be ever in my sight—that
 Form of His who wears the Moon as an ornament on His
 head, who holds on His head the Ganges which cleansed from
 sin the sons of Sagara, and from whose eyes grace flows in
 floods.

जगदाधारशरासं जगदुत्पादप्रवीणयन्तारम् ।

जगदवनकर्मठशरं जगदुद्धारं श्रयामि चित्सारम् ॥ १७ ॥

ஜமடாபாரஸராஸம் ஜமடாபாடிப் பரவிணயந்தாரம் |
ஜமதவனகர்மஸரம் ஜமடாபாரம் ஸ்ரயாமி சித்ஸாரம் ||

जगदाधारशरासं जकत्तीर्कु आतारमान मेरुमलैय
வில்லாகக் கொண்டவனும் ஜகதுத்பாடிப் பரவிணயந்தார் ஜகத்தை உற்
பத்தி செய்யும் வல்லமையுடைய பிரமனை தேரோட்டி
யாகக் கொண்டவனும் ஜகதவனகர்மஸரம் ஜகத்தைக் காக்குந்
தொழிலிலே ஈடுபட்ட விஷ்ணுவை அம்பாகக் கொண்
டவனும் ஜகதுதார் ஜகத்தை (ஆபத்திலிருந்து) கைதூக்கி
விடுவோனுமான சித்ஸாரம் சின்மயப் பொருளானவனை
श्रयामि ஆசிரயிக்கிறேன் (சரணமடைகிறேன்).

I take refuge in Him who is the Essence of Chit.
(knowledge), who upholds the world, whose arrow is Vishnu
engaged in protecting the world, who wields (the mountain
Meru) the world's pivot as His bow and who has Brahma
the great world-creator as His charioteer.

कुवलयसहयुध्वगलैः कुलगिरिकूटस्थकुचभरार्धाङ्गैः ।

कलुषविदूरैश्चेतः कवलितमेतत् कृपारसैः कैश्च ॥ १८ ॥

குவலயஸஹயுதவழை: குலகிரிகூடஸ்தகுசுஹரார்யாங்மை: |
கலுஷவிதூரையேத: கவலிதமேதத் க்ரூபாரஸை: கைய்ச ||

कुवलयसहयुध्वगलैः नीलोत्पलத்தோடு போரிடும் கழுத்
தையுடையவர்களும் குலகிரிகூடஸ்தகுசுஹரார்யாங்மை: குலபர்வ
தங்களுக்கு மூதாதைபோன்ற ஸ்தனபாரத்தைப் பாதி
யுடம்பிலேயுடையவர்களும் [குலகிரிகூடஸ்தகுசுஹரார்யாங்மை:
என்ற பாடத்திற்கு, 'குலபர்வதங்களின் கொடுமுடிகளிலே
யுள்ள பனிக்கட்டியால் (பார்வதி தேவியால்) மூடப்பெற்ற
பாதி யுடம்பை யுடையவர்களும்' என்பது பொருள்.]

கலுபவிதூரै: துன்பங்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களும்
 கृபாரசै: கிருபை. என்னும் அமுதத்தை யுடையவர்களுமான
 कै: च. ஒருவர்களாலேயே एतत् चेत: இந்த மனமானது
 कवलितम् விழுங்கப்பட்டு ஒழிந்தது.

My mind is swallowed up by One who is beyond sorrow,
 who is full of overflowing compassion, whose neck rivals the
 blue lily (in hue) and whose body has on one side the breast
 (of Uma) which is the prime pattern of the great mountains.

वसनवते करिकृच्या वासवते रजतशैलशिखरेण ।

वल्यवते भोगभृता वनितार्धाङ्गाय वस्तुनेऽस्तु नमः ॥ १९ ॥

வனவதே கரிக்ரூத்தயா வாஸவதே ரஜதஸைலஸரிஷரேண |

வலயவதே போமலுதா வனிதார்பாங்காய வஸ்துனே'ஸ்து நம: ||

கரிக்ரூயா யானைத்தோலால் வ்ஸனவதே ஆடையையுடைய
 தும் ரஜதசைலசிஹரேண வெள்ள மலையின் கொடுமுடியால்
 வாஸவதே வாஸஸ்தானமுடையதும் भोगभृता ஸர்ப்பங்களால்
 वल्यवते வலையல்களை யுடையதுமாயுள்ள वनितार्धाङ्गाय பெண்
 ணைப் பாதிபுடலாகக் கொண்ட वस्तुने பொருளுக்கு நம:
 अस्तु நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

May (my) obeisance be to That Being who has the
 elephant's skin as garment, the lofty peak of the Silver
 Mountain as residence, the serpents as bangles, and a lovely
 woman as half His body!

सरसिजकुवलयजागरसंवेशनजागरुकलोचनतः ।

सकृदपि नाहं जाने सुरमितरं भाष्यकारमञ्जीरात् ॥ २० ॥

ஸரஸிஜகுவலயஜா மர—ஸம்வேஸனஜா மருகலோசனத: |

ஸக்ரூடி நாஹம் ஜானே ஸுரமிதரம் ஹாஷ்யகாரமஞ்ஜீராத் ||

சக்ரூ ஏககாலத்தில் सरसिज - कुवलय - जागर - संवेशन-
 जागरुक-लोचनतः தாமரை, குவளை இவற்றின் மலர்தல் விஷ

யத்திலும் கூம்புதல் விஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுடன் இருக்கும். கண்களையுடையவனும் **भाष्यकारमञ्जीरात्** பாஷ்யகாரரான பதஞ்சலியை* நூபுரமாக வுடையவனுமான சிவபிரானைக் காட்டிலும் **इतरं सुरं वेगेन** தேவனை அஹ் நான் ந जाने அறியேன்.

‘சிவபிரானைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை’ என்பது கருத்து.

I do not know any God other than Him who with His open eyes watches the blooming and fading of the lotus and the lily at once and whose anklet became the Bhashyakara.

Note—His open eyes are the sun and the moon. The sun causes the lotus to bloom and the lily to fade; and the moon causes the lily to bloom and the lotus to fade. The Bhashyakara is a reference to Patanjali, the author of the the Vyakarana commentaries, who as serpent adorns Nataraja's foot as a tinkling anklet.

आपाटलजाटानामानीलच्छायकन्धरासीमाम् ।

आपाण्डुविग्रहाणामाद्रुहिणं किङ्करा वयं महसाम् ॥ २१ ॥

ஆபாடலஜாடானா—மாநீலச் சூரியகம்புராளம்னும் ।

ஆபாண்டுவிஹித்ரஹாணா—மாநீருவறிணம் கிங்கரா வயம் மஹசாம்॥

आपाटलजाटानां (பாதிரிப்பூப்போன்று) சிறிதே சிவந்த சடையையுடையவர்களும் **आनीलच्छायकन्धरासीमाम्** கழுத்தின் பின்புறம் வரையிலே பரவிய நீலநிறத்தின் கார்த்தியை யுடையவர்களும் **आपाण्डुविग्रहाणां** வெண்ணிற மேனியை யுடையவர்களுமான **महसां** சோதிமூர்த்திகளுக்கு **आद्रुहिणं वयं** பிரபன் முதற்கொண்டு நாங்கள் (எல்லாரும்) **किङ्कराः** சேவகஞ் செய்பவர்கள்.

To that Splendour whose form is white, whose matted hair is slightly red like the Patali flower and the blueness of

* பாஷ்யகாரர் என்பது ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்களையும் ஸ்ரீ கண்டரையும் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

whose neck stretches to the nape—we from Brahma downwards are all slaves.

मुषितस्सरावलेपे मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे ।

महसि मनो रमतां मे महति दयापूरमेदुरापाङ्गे ॥ २२ ॥

முஷிதஸ்மராவலேபே முனிதனயாயுர்வதான்யபத்பத்மே |

மஹசி மனோ ரமதாம் மே மஹதி உயாபூரமேதுரபாங்கே ||

முஷிதஸ்ராவலேபே மன்மதனுடைய கர்வத்தை அபகரித் தவனும் முனितनयायுर्वदान्यपदपद्मे முனி குமாரனுக்கு (மார்க்கண்டேயனுக்கு) ஆயுளை அளித்த வள்ளலான திருவடிக் தாமரையை யுடையவனும் दयापूरमेदुरापाङ्गे தையயாலே நிறைந்து மெதுவான (நெய்த்த, ஈரித்த) கடைக்கண்களை யுடையவனுமான महति महसि பெருஞ் சோதிமூர்த்தியிடத் தில் மெ என் मनः மனது रमताम् இன்புறுவதாகுக.

May my heart rejoice in that great Splendour, who humbled the God of Love, whose lotus-feet gave life to the sage's son (Markandeya), and the corners of whose eyes are moist with overflowing grace.

शर्मणि जगतां गिरिजानर्मणि सप्रेमहृदयपरिपाके ।

ब्रह्मणि विनमद्रक्षणकर्मणि तस्मिन्नुदेतु भक्तिर्मे ॥ २३ ॥

ஸர்மணி ஜகதாம் கிரிஜா—நர்மணி ஸப்ரேமஹ்ருதயபரிபாகே |

ஸ்ரஹ்மணி விமந்ரக்ஷண—கர்மணி தஸ்மின்னுதேது ஹக்திர்மே ||

जगतां ஜகத்திற்கு शर्मणि இன்பமயமானவனும் गिरिजा-नर्मणि பார்வதி தேவியோடு இன்புறுவோனும் सप्रेमहृदय-परिपाके பிரேமையால் இருதயம் இளகிப் பக்குவமானவனும் विनमद्रक्षणकर्मणि (தன்னை) வணங்குவோரைக் காப்பாற்று வதையே தொழிலாகக் கொண்டவனுமான तस्मिन् ब्रह्मणि அந்த பரப்பிரகம்மனிடத்தில் मे எனக்கு भक्ति: பக்தியானது उदेतु எழுவதாகுக (உதிக்கவேண்டும்).

May devotion arise in me towards that Brahman who causes the world's happiness, who delights in Girija (the daughter of the Himalaya Mountain), whose heart is tender with love, and whose work is the salvation of His worshippers.

असिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गिदारमुन्मिषन्नितिलम् ॥ २४ ॥

அஸ்மின்னபி ஸமயே மம கண் ட்ஷாயாவியூதகாலாஹ்ரம் |
அஸ்து புரோ வஸ்து கிம—ப்யர்யாஹ்மேஜாரமுன்மிஷன்னிதிலம் ||

கண்த்ஷாயாவியூதகாலாஹ்ரம் கழுத்தின் நிறத்தால் காள் மேகத்தை ஓவன்றதும் அர்ஹாங்கிதாரம் திருமேனியிற் பாதியிலே மனைவியை யுடையதும் உன்மிஷன்னிதில் விழிக்கும் (ஒளிரும்) நெற்றியையுடையதுமான கி அபி வஸ்து சொல்லவொண்ணாத ஒரு பொருள் அஸின் அபி சமயே இந்த வேளையிலும் மம புர: என் முன்பாக அஸ்து இருப்பதாகுக.

May that Being appear even now before me, the darkness of whose neck transcends the rain-cloud's hue, a half of whose body is His Devi (spouse) and whose forehead has an eye.

जटिलाय मौलिभागे जलधरनीलाय कन्धराऽऽभोगे ।
धवलाय वपुषि निखिले धाम्ने स्यान्ग्रामको नमोवाकः ॥ २५ ॥

ஜடிலாய மௌலிஹாமே ஜலதரநீலாய கந்஧ரா "ஹோமே |
யவலாய வபுஷி நிஹிலே யாம்னே ஸ்யான் மாமகோ நமோவாக: ||

மௌலிமாगे தலையில் (குமியிருக்குமிடத்தில்) ஜடிலாய ஜடையையுடையவனும் கந்஧ராஃஃமோगे கழுத்துப் பிரதேசத்திலே ஜலதரநீலாய நீருண்ட மேகத்தைப் போன்ற கருநீல நிறமுடையவனும் நிஹிலே வபுஷி திருமேனி முழுவதிலும் தவலாய வெண்ணிறமுடையவனுமான தாந்னே சோதிமுர்த்தி

யினிடத்து மாமக: நமோவாக: நான் கூறும் நமஸ்காரம் ச्याத்
அமைவதாகுக.

May my words of obeisance be for that Splendour whose-
body is all white, whose hair is matted (*Jata*) and whose
neck is dark-blue like the rain-cloud.

அகரவிராஜ்ஜஸுமூரீவபுரஜீரமௌலிபூதகஜை: ।

அகூதமனோபவமஜீரலமந்யைர்ஜகதி தீவதாபசுதே: ॥ 26 ॥

அகரவிராஜ்ஜஸுமூரீ—ரவூஷுதரம்மேரமௌலியூதமம்மை: ।
அகூதமனோபவமம்மை—ரலமனையர் ஜமதிஷைவதாபசுதே: ॥

அகரவிராஜ்ஜஸுமூரீ: அழகிய மான் ஒன்று பிரகாசியாத
கையையுடையவர்களும் அவூபுரஜை: காளைபப் பரியாகக்.
கொள்ளாதவர்களும் (ரிஷபவாஹன மில்லாதவர்களும்).
அமௌலிபூதகஜை: திருமுடியிலே கங்கையைத் தாங்காதவர்களும்
அகூதமனோபவமம்மை: மன்மதனைப் பங்கப்படுத்தாதவர்களுமான
தீவதாபசுதே: அந்யை: (பரமேசுவரனைத் தவிர்த்த) நீச தெய்வங்
களான மற்றவர்களால் ஜகதி உலகத்தில் அல் தேவையில்லை.

Enough in this world of the lesser gods whose hands
shine not with antelopes, who ride not on bulls, who have
not subdued (the God of) Love and who are not crowned
with the Ganges.

कस्मै वच्मि दशां मे कस्येदृग्दृदयमस्ति शक्तिर्वा ।

कस्य बलं चोद्धर्तुं क्लेशात् त्वामन्तरा दयासिन्धो ॥ 27 ॥

கஸ்மை வச்மி உசாம் மே கஸ்யேதூத் வ்யூதயமஸ்தி ஸக்திர்வா ।

கஸ்ய ஹலம் சோத்யுத்(த்)தம் க்லோஸாத் த்வாமந்தரா

உயாஸிந்யோ ॥

தயாசிந்யோ தயா சமுத்திரமா யிருப்பவனே ! த்வா அந்தரா
உன்னைத் தவிர்த்து கஸ்மை யாருக்கு மே என் தசா (கஷ்ட

தசையை) நிலைமையை வசிம சொல்வேன்? கசய யாருக்கு
ईदृक् हृदयं இத்தகைய இருதயமோ शक्तिः वा சக்தியோ अस्ति
உண்டு? च மேலும், केशात् துன்பத்தினின்றும் उद्भूतु கை
தூக்கிவிடுவதற்கு कस्य யாருக்கு वलं பலம் (உண்டு)?

Ocean of Mercy! To whom but you shall I complain of
my predicament? Who has such a heart or such power?
And who has the strength, to lift me from misery?

याचे ह्यनभिनवं ते चन्द्रकलोत्तंस किञ्चिदपि वस्तु ।
मह्यं प्रदेहि भगवन् मदीयमेव स्वरूपमानन्दम् ॥ २८ ॥

யாசே ஹ்யனஹிவம் தே சந்திரகலோத்தம்ஸ கிஞ்சிதபி வஸ்து ।
மஹ்யம் ப்ரதேஹி ஹவன் மதீயமேவ ஸ்வரூபமானந்தம் ॥

चन्द्रकलोत्तंस சந்திரகலையை திருமுடியில் ஆபரண
மாகத் தாரிப்பவனே ! अपि किञ्चित् अनभिनवं वस्तु பழைய
பொருள் ஒன்றையே ते याचे உன்னிடம் யாசிக்கிறேன் ;
भगवन् பகவானே ! मदीयम् स्वरूपम् आनन्दम् एव என்னுடைய
தான ஆனந்த ஸ்வரூபத்தையே मह्यं எனக்கு प्रदेहि
கொடுப்பாயாக.

You whose crown is the crescent Moon! I beg you for
no new gift at all. Only, O Lord, give me (back) my own Self
which is Bliss.

भगवन् बालतया वाऽभक्त्या वाऽप्यापदाकुलतया वा ।
मोहाविष्टतया वा माऽस्तु च ते मनसि यद्गुरुं मे ॥ २९ ॥

ஹவன் ஸ்ராலதயா வா'ஹக்த்யா வா'ப்யாபடாகுலதயா வா ।
மோஹாவிஷ்டதயா வா மா'ஸ்து ச தே மனஸி யத்'உருக்தம் மே ॥

भगवन् பகவானே ! बालतया वा சிறு பிள்ளைத்தனத்
தாலோ अभक्त्या वा அல்லது பக்தியின்மையாலோ

आपदाकुलनया वा अभ्युपेत्युक्तं कलालं मनुजैः कलालं कलालं
मोहविष्टतया मोहम् (अज्ञानम्) एतन्नुल्लेखं पुनस्तु
कोण्डिरूपं कलालं यत् मे दुरुक्तं एतन्नुल्लेखं कोण्डिरूपं
पुनस्तु कोण्डिरूपं यत् मे दुरुक्तं एतन्नुल्लेखं कोण्डिरूपं
मा अस्तु इल्लामर्षं बोधयितुम्

God! Whatever foul words I have uttered, whether childishly or impiously, bewildered by calamity or impelled by ignorance—let them not stay in your mind.

यदि विश्वाधिका ते यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम् ।
यदि वा भक्तेषु दया तदिह महेशाशु पूर्णकामः स्यान् ॥ ३० ॥

யதி விஸ்வாபிகதா தே யதி நிமுமாஹமபுராணயாபார்த்த்யம் ।
யதி வா ஹக்தேஷு டயா ததிஹ மஹேஸாஸு பூர்ணகாம: ஸ்யாம் ॥

மஹேஸுவரனே! यदि ते विश्वाधिका உனக்கு எல்லா
வற்றிற்கும் மேலாகிய தன்மை யுண்டு என்றால் यदि
निगमागमपुराणयाथार्थ्यम् வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள்
இவை உண்மையானவை என்றால், वा அல்லது यदि भक्तेषु
दया பக்தர்களிடத்தில் (உனக்கு) தயை உண்டு என்றால், तत्
अतनुल्लेखं इह இங்கே आशु அதிசீக்கிரத்திலே पूर्णकाम: விருப்
பங்கள் முழுமையும் நிறைவேறினவனாக ச்யாம் ஆவேன்.

If indeed you are the Lord of the universe (and transcend it), if the Vedas, the Agamas and the Puranas are real truth and if you have compassion on your devotees, then, O great God, then indeed, my desires are even now fulfilled.

குறிப்பு: இந்த ஸ்தோத்திரத்திலே 15, 25, 26, சுலோகங்கள் ஸ்ரீ ஜகந்நாதரின் ஆர்யாஸ்வதராஜ: என்னும் ஸ்தோத்திரத்திலேயுள்ள 113, 120, 137 சுலோகங்களை

ஒத்துள்ளன. 18-வது சுலோகத்திலே **குலகிரிகூடஸ-**
கவசிதார்கீ: என்றது நேரான பாடமாகத் தோன்றாததால்,
குலகிரிகூடஸ்குசமராதீ: என்ற பாடம் ஊகித்துக்கொள்ளப்
 பெற்றது.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीपरमशिवेन्द्रार्य-
 पूज्यपादशिष्य श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृतिषु
 शिवमानसिकपूजा सम्पूर्णा ॥

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவந்த்ரார்ய
 பூஜ்ய பாதர்களின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ ஸதாசிவ
 ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய தால்களுள்
 சிவ மானஸிக பூஜை முற்றிற்று.

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रैर्विरचितानि

॥ कीर्तनानि ॥

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள்

இயற்றிய

கீ ர் து த னா ன் க வ்

१. कल्याणीरागः आदितालम् ॥ भज रे गोपालम् ॥

भज रे गोपालम्—मानस, भज रे गोपालम्

भज गोपालं भजितकुचेलं त्रिजगन्मूलं दितिसुतकालं (भज)

आगमसारं योगविचारं भोगशरीरं भुवनाधारं (भज)

कदनकठोरं कलुषविदूरं मदनकुमारं मधुसंहारं (भज)

नतमन्दारं नन्दकिशोरं हतचाणूरं हंसविहारं (भज)

1. கல்யாணி ராகம் : ஆதி தாளம் : பஜ ரே கோபாலம்.

ஹஜ ரே கோபாலம்—மானஸ, ஹஜ ரே கோபாலம்

ஹஜ கோபாலம் ஹஜிதகுசேலம் த்ரிஜமுன்மூலம் திதிஸுதகாலம் (ஹ)

ஆமஸாரம் யோகவிசாரம் ஹோகஸாரம் ஹவனாபாரம் (ஹ)

கடனகடோரம் கலுஷவிதூரம் மதனகுமாரம் மதுஸஹாரம் (ஹ)

நதமந்தாரம் நந்தகிசோரம் ஹதசானாரம் ஹம்ஸவிஹாரம் (ஹ)

(இதை ஹிந்தோளத்தில் பாடுகிறார்கள்)

गोपालं कोपालान् भज वृषिपुत्रव्यायं (वृषाङ्गुव्यायं)
रे मानस मनमे! गोपालं कोपालान् भज वृषाङ्गुव्यायं.
भजितकुचेलं कुशेसरालं पृथिवीकं पृथिव्यायं त्रिजगन्मूलं

மூன்று உலகங்களுக்கும் மூல காரண மானவனும் **திரிசுதகாலம்**
அசுரர்களுக்கு இயமனாயிருப்பவனுமான **கோபாலம்** கோபாலனை
பஜ வணங்குவாய்.

அகமசார் வேதங்களின் உட்பொருளானவனும்
யோகவிசார் யோகத்தால் ஆய்ந்த பொருளானவனும் **மோகசாரி**
ஆனந்தானுபவத்திற்காக [ஆனந்த மயமான] சரீரத்தைக்
கொண்டவனும் **முகநாதர்** உலகங்களைத் தாங்குவோனுமாகிய
கோபாலம் கோபாலனை பஜ வணங்குவாய்.

கடனகடார் பாபங்களைக் கடிந்து போக்குவோனும்
கலுஷவிடர் மனக் கலக்கத்தை நீக்குவோனும் **மடனகமார்** மன்
மதனைக் குமாரனாகவுடையவனும் **மதுசுந்தர்** மது என்னும்
அரக்கனை அழித்தவனுமான **கோபாலம்** கோபாலனை பஜ
வணங்குவாய்.

நதமந்தர் வணங்குவோருக்கு மந்தாரமென்னும் கல்ப
வீருக்கமானவனும் **நந்தகோபன**க்குக் குழந்தை
யானவனும் **ஹதாநார்** சாணூரன் என்னும் மல்லனைக் கொன்ற
வனும் **ஹ்ஸவிதர்** [அன்னங்களோடு] பரமஹம்ஸர்களோடு
விளையாடுவோனுமான **கோபாலம்** கோபாலனை பஜ வணங்கிப்
பக்தி செய்வாய்.

Worship Gopala, O my mind! Worship Gopala.

Worship Gopala, the Root-Cause of the three worlds, who
was Death to the Asuras and who was worshipped by
Kuchela.

Worship Him who is the Quintessence of the Vedas, who
is sought by Yoga, whose body is Bliss and who is the support
of the worlds.

Worship Him who chastises sin and dispels ignorance,
whose son is the God of Love and who destroyed (the asura)
Madhu.

Worship Him, the son of (the cowherd) Nanda, who is the Mandara (the wishing tree of Heaven) to His worshippers, who killed (the wrestler) Chanura and who delights in the company of (the great Swans) the Parama Hamsas.

2. कापिरागः आदितालम् ॥ स्मर वारं वारम् ॥

स्मर वारं वारम्—चेतः, स्मर नन्दकुमारम्
घोषकुटीरपयोधृतचोरं गोकुलवृन्दावनसंचारम् (स्मर)
वेणुरवामृतपानकठोरं विश्वस्थितिलयहेतुविहारम् (स्मर)
परमहंसहृत्पञ्जरकोरं पटुतरधेनुबकसंहारम् (स्मर)

2. காகி ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸ்மர வாரம் வாரம்

ஸ்மர வாரம் வாரம்—சேத : , ஸ்மர நந்தகுமாரம்

வோஷ்குடரபபோவ்யுத-சோரம்

முகுல-வ்யுந்தாவன-ஸம்சாரம்

(ஸ்மர)

வேணுரவாமுத-பானகோரம்

விஸ்வஸ்திதிலயஹேதுவிஹாரம்

(ஸ்மர)

பரமஹம்ஸஹ்ரத-பஞ்ஜரகோரம்

படுதரபேனு-பக்ஸம்ஹாரம்

(ஸ்மர)

चेतः मन्मथे! वारं वारं अदिकं नन्दकुमारं नन्त
कोपनुक्तुं पिङ्गलायानं किं रुञ्जने स्मर स्मरणं
स्य (निः).

घोषकुटीरपयोधृतचोरं इदं चेशीकं कुट्टि-सैकगलिले
पालायुं नय्येयुं कलवायुं यवनुं गोकुलवृन्दावनसंचारं
कोकुलम्, विरुन्तावनम् इव्विदङ्गगलिले तिरिन्तवनु
मान नन्दकुमारं किं रुञ्जने स्मर निः.

वेणुरवामृतपानकठोरं पुल्लान्कुम् लोसैयாகिय
अमुतपानत्ताल् निरम्पियवनुम् विश्वस्थितिलयहेतुविहारं
उलकैन् तैतयुम् நிலைபெறச்செய்தல் அழித்தல் ஆக்கல்
ஆகியவற்றிற்குக் காரணமான விளையாட்டுகளை யுடையவனு
மான நन्दகுமார் கிருஷ்ணனை ஸ்மர நினை.

பரமஹம்ஸர்களின் இருதயமாகிற கூட்டிலேயுள்ள கிளிபோன்றவனும் பதுதரதேனுவுகசஹார் பலிஷ்டர்களான தேனுகாசுரன், பகாசுரன் இவர்களை [வெகு நன்றாக] அழித்தவனுமான நந்தகுமார் கிருஷ்ணனை ஸ்ரமின.

Remember again and again, O my mind, remember the son of Nanda.

Remember Him who stole milk and ghee from the huts of the cowherds and wandered all over Gokula and Brindavan.

Remember Him who is full of the sweet (nectarlike) melody of the flute and whose sports sustain the universe, and destroy and create it again.

Remember Him who is the Parrot encaged in the hearts of the Paramahansas and who (utterly) destroyed the powerful asuras, Dhenuka and Baka.

३. सुरटिरागः आदितालम् ॥ ब्रूहि मुकुन्देति ॥

ब्रूहि मुकुन्देति—रसने, ब्रूहि मुकुन्देति

केशव माधव गोविन्देति कृष्णानन्द सदानन्देति (ब्रूहि)

राधारमण हरे रामेति राजोवाक्ष घनश्यामेति (ब्रूहि)

गरुडगमन नन्दकंहस्तेति खण्डितदशकन्धरमस्तेति (ब्रूहि)

अक्रूरप्रिय चक्रधरेति हंसनिरञ्जन कंसहरेति (ब्रूहि)

3. ஸுருடி ராகம் : ஆதி தாளம் : வீரபுஷ்பி முகுந்தேதி.

வீரபுஷ்பி முகுந்தேதி—ரஸனே. வீரபுஷ்பி முகுந்தேதி

கேஸவ மாധவ மோஷிந்தேதி க்ருஷ்ணானந்த ஸதானந்தேதி (வீ)

ராடாரமண ஹரே ராமேதி ராஜீவாக்ஷ வனஸ்யாமேதி (வீ)

மருடமன நந்தகஹஸ்தேதி க்ஷண்டிததசகந்தரமஸ்தேதி (வீ)

அக்ரூரபிரிய சக்ரதரேதி ஹம்ஸநிரஞ்ஜன கம்ஸஹரேதி (வீ)

(செஞ்சுருட்டியில் பாடுகிறார்கள்)

सुकुन्द इति 'मुकुन्तने !' என்று ब्रूहि சொல்லு. रसने
நாக்கே ! सुकुन्द इति 'मुकुन्तने' என்று ब्रूहि சொல்லு.

केशव माधव गोविन्द इति 'केसवने ! माधवने !
கோவிந்தனே !' என்றும் कृष्ण आनन्द सदानन्द इति 'किरुष्
ணனே ! ஆனந்த மயனே ! எப்பொழுதும் ஆனந்த முடைய
வனே !' என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

राधारमण . रातातेवियिन् कातलने ! हरे 'हुरीये !'
राम 'इरामने !' इति என்றும் राजीवाक्ष 'ताமரைக்கண்ணு !'
घनश्याम 'மேகம் போன்ற கருநிறமுடையவனே !' इति
என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

गरुडगमन नन्दकहस्त इति 'கருடனை ஏறிச் செல்வோனே !
நந்தகமென்னும் வானைக் கையிற் கொண்டவனே !' என்றும்
खण्डितदशकन्धरमस्त इति 'தசக்கிரீவனுடைய (இராவண
னுடைய) தலைகளை வெட்டியெறிந்தவனே !' என்றும் ब्रूहि
சொல்லு.

अक्रूरप्रिय 'அக்ரூரருக்கு நண்பனே !' चक्रधर 'திருச்
சக்கிரத்தை ஏந்தியவனே !' इति என்றும் हंसनिरञ्जन 'ஹம்
ஸம்போல மாசற்றவனே !' कंसहर 'கம்ஸனைக் கொன்ற
வனே !' इति என்றும் ब्रूहि சொல்லு.

Chant 'Mukunda!' O my tongue! Chant 'Mukunda!'

Chant 'Kesava! Madhava! Govinda!' Chant 'Krishna!
Bliss! Ever Blissful one!' Chant 'O Lover of Radha! Hari!
Rama!' Chant 'O Lotus-eyed One, who is dark like the rain-
cloud!'

Chant 'You who ride on Garuda, wielding the sword
Nandaka!' 'You who cut off the heads of the ten-headed
Ravana!' Chant 'O friend of Akrura!' 'O Wielder of the
Discus!' 'O Spotless Swan!' 'Destroyer of Kamsa!'

४. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ मानस संचर रे ॥

मानस संचर रे—ब्रह्मणि, मानस संचर रे ।

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे सेवकजनमन्दिरमन्दारे (मानस)

मदशिखिपिच्छालंकृतचिकुरे महनीयकपोलविजितमुकुरे (मानस)

परमहंसमुखचन्द्रचकोरे परिपूरितमुरलीरवधारे (मानस)

4. நவரோஜ் ராகம் : ஆதி தாளம் : மானஸ ஸஞ்சர ரே.

மானஸ ஸஞ்சர ரே—வீரஹ்மணி மானஸ ஸஞ்சர ரே
 பூரீரமணிகுச்சுடர் மஹிஹாரே ஸேவகஜனமந்திரமந்தாரே (மானஸ)
 மஹிவி பிஞ்மாலம்கூதசிகுரே மஹனிப-கபோல-விஜிதமுகுரே
 (மானஸ)
 பரமஹம்ஸமுபசந்தீரசகோரே பரிபூரிதமுரலீரவயாரே (மானஸ)

रे मानस अल मनमे ! संचर उल्लासवायं. ब्रह्मणि पिरुम्
 .மத்தினிடம் ரே மானஸ அல மனமே ! சंचர (ஸஞ்சரிப்பாய்)
 உலாவுவாய்.

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे பூரீதேவி என்னும் காதலியின்
 .கொங்கைகளாகிய மலையரண்களிலே இன்புறுவதாயும்
 .சேவகஜனமन्दிரமन्दारे சேவகஞ் செய்வோர்களுக்கு (அடியார்
 .களுக்கு) (வேண்டியவற்றை பெல்லாம் தரும் ஐந்து கல்பக
 விருகூடங்களிலும் சிறந்த) மந்தார விருகூடமாயும் உள்ள
 .(வ்ஹணி பிரும்தத்தினிடம்)

मदशिखिपिच्छालंकृतचिकुरे கர்வங்கொண்ட மயிலின்
 .தோகையைத் திருமுடியிலே அலங்காரமாக அணிந்து
 .கொண்டதும் महनीयकपोलविजितमुकुरे (பளபளப்பிலே)
 .கண்ணாடியை வென்று சிறப்பு வாய்ந்த கன்னங்களை
 .புடையதுமான (வ்ஹணி பிரும்தத்தினிடம்)

परमहंसमुखचन्द्रचकोरे பரம ஹம்ஸர்களின் முகங்களா
 .கிய சந்திரர்களைக் கண்ணாற் பருகும் சகோர பக்ஷியாயும்

परिपूरितमुरलीरवधारे முரளி என்னும் குழலிலிருந்து ஒசை
தாரையாகப் பெருகுவதாயுமுள்ள (ब्रह्मणि प्रीरुमம்த்தினிடம்)

O my mind! Be occupied with Brahman. O my mind!
Be occupied.

With Him who delights in the high regions of the bosom.
of this Beloved Sridevi and who is the Mandara (the wishing.
tree of Heaven) planted in the residential quarters of His
devotees.

With Him who wears as His crown the proud peacock's
feathers and whose cheeks are praiseworthy as excelling the
mirror. With Him who is the *Chakora* bird drinking in the
bright beams from the faces of Paramahamsas, which
resemble the moon, and from whom flows the flood of the
melodies of the *Murali* flute.

५. कुन्तलवराली रागः आदितालम् ॥ गायति वनमाली ॥

गायति वनमाली—मधुरं गायति वनमाली ।

पुष्पसुगन्धिसुमल्यसमीरे मुनिजनसेवितयमुनातीरे (गायति).

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे कुटिलालकवहुनीरदपुञ्जे (गायति).

तुलसीदामविभूषणहारी जलजभवस्तुतसद्गुणशौरी (गायति).

परमहंसहृदयोत्सवकारी परिपूरितमुरलीरवधारी (गायति)

६. குந்தலவராலி ராகம் ஆதி தாளம்: முயதி வனமாலீ.

முயதி வனமாலீ—மயுரம், முயதி வனமாலீ

புஷ்பஸு-மந்யி ஸுமலயஸமீரே

முனிஜனஸேவிதயமுனாதிரே

(முயதி)

கூஜித-ஸுகபிக-முகவமகுஞ்ஜே

குடிலாலகவஹுநீரதபுஞ்ஜே

(முயதி)

துலஸீதாமவிபூஷணஹாரீ

ஜலஜஹவஸ்துதஸத்-குணசூரீ

(முயதி)

பரமஹம்ஸஹ்ருதயோத்ஸவகாரீ பரிபூரிதமூரலீரவதாரீ (முயதி)

वनमाली வனமாலையை யணிந்த கிருஷ்ணன் गायति பாடுகிறான்; मधुरं இனிதாய் वनमाली கிருஷ்ணன் பாடுகிறான்.

पुष्पसुगन्धिसुमलयसमीरे பூக்களின் நறுமணத்தோடு கூடினதாகி मलयमलयीनिன்று வீசந் தென்றலையுடைய தாய் मुनिजनसेवितयमुनातीरे (மன்னசீலர்களான) முனிவர்கள் சென்று சேரும் யமுனைக்கரையிலே (गायति பாடுகிறான்.)

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे கிளி, குயில் (சுகப்பிரும் மம் என்னும் குயில்) முதலான பறவைகள் கூவுந்தோட்டங் களையுடையதும் कुटिलालकवहुनीरदपुञ्जे நெற்றிமேலே படியும் சுருட்டை மயிர்போன்ற பல மேகக்கூட்டங்களை யுடையது மான யமுனைக்கரையிலே (गायति பாடுகிறான்).

तुलसीदामविभूषणहारी துளசி மாலையை அணியாகக் கொண்டு மனதைக் கவர்கின்றவனாய் जलजभवस्तुतसद्गुणशौरी (தாமரையிற் பிறந்த) பிரமனால் துதிக்கப்பெற்ற நற்குணங் களையுடையவனாய் சூர வமிசத்தில் அவதரித்த கிருஷ்ணன் (गायति பாடுகிறான்)

परमहंसहृदयोत्सवकारी பரமஹம்ஸர்களின் இருதயங் களைக் களிப்புறச் செய்வோனும் परिपूरितमुरलीरवधारी முரளி என்னும் புல்லாங்குழலிலே கிரப்பப் பெற்று தாரையாகப் பெருகும் குழலோசையை யுடையவனுமான கிருஷ்ணன் (गायति பாடுகிறான்).

Sri Krishna (who wears the garland *Vanamālā*) is singing; sweetly, Sri Krishna is singing.

On the Jumna's bank where sages meditate in silence and where the gentle breezes from the Malaya hills blow, rich with the fragrance of flowers, (Sri Krishna sings.)

(On the Jumna's bank) in groves where cuckoos, parrots and other song-birds (the cuckoo Sri Suka Brahman and other birds) are warbling and where fleecy rain-clouds over-

hang, like curls of hair (on the forehead of a person), (Sri Krishna sings.)

Sri Krishna (Sauri) who is lovely, adorned with the garland of Tulsi (basil), and who is worshipped by Brahma (the Lotus-born), (He sings.)

Sri Krishna who makes the hearts of the Parama Hamsas (the Supreme Swans) to thrill with festive joy and from whose flute, filled with music, songs pour out in floods, (He sings.)

६. சுருடிராக: ஆதிதாலம் ॥ கீடதி வனமாலி ॥

கீடதி வனமாலி—கோழை, கீடதி வனமாலி

புஷ்பபரிமாஸரிபாலி பவநாஸ்மஜாஸ்வதநுகூலி (கீடதி)

புஷ்பபரிமாஸரிபாலி பதுசர்சாஸிதமாலிசுமாலி (கீடதி)

பரமஹ்ஸவரகுகுசுமாலி ப்ரணவயோரஹ்மகபாலி (கீடதி)

6. ஸுருடி ராகம்: ஆதி தாளம்: கீர்வதி வனமாலீ.

கீர்வதி வனமாலீ—கோஷ்டே, கீர்வதி வனமாலீ

புஷ்பபரிமாஸரிபாலி பவநாஸ்மஜாஸ்வதநுகூலி (க்)

புஷ்பபரிமாஸரிபாலி பதுசர்சாஸிதமாலிசுமாலி (க்)

பரமஹ்ஸவரகுகுசுமாலி ப்ரணவயோரஹ்மகபாலி (க்)

மர்ஹகபாலி (க்)

வனமாலி வனமாலையைப் பூண்ட கிருஷ்ணன் கீடதி விளையாடுகிறான்; கோழை தொட்டிலில் (கோகுலத்தில்) வனமாலி வனமாலையை யணிந்த கிருஷ்ணன் கீடதி விளையாடுகிறான்.

புஷ்பபரிமாஸரிபாலி புஷ்பபரிமாஸரி, புஷ்பபரி இவர்களைப் பரிமாஸரித்தவன் பவநாஸ்மஜாஸ்வதநுகூலி வாயு குமாரரான ஆஞ்ஜநேயருக்கும் ஜாம்பவானுக்கும் அனுக்ஷன் செய்தவன் கீடதி விளையாடுகிறான்.

புஷ்பபரிமாஸரிபாலி பூதேவியின் ஸ்தனங்களைத் தழுவுவோனும் பதுசர்சாஸிதமாலிசுமாலி (பூதராமனாகி)

மாலி, ஸுமாலி என்னும் அரக்கர்களை நல்ல அம்புகளால் (நன்றாக) அழித்தவனுமான (வனமாலி விஷ்ணு).

பரமஹம்ஸசுசுமமாலி பரமஹம்ஸ சிரேஷ்டர்களாகிய புஷ்பங்களை நல்ல மாலையாகக் கொண்டவன் ப்ரணவயோரூஹம்-கபாலி பிரணவமென்னும் தாமரைகளின் மத்தியில் மூடப் பெற்று மறைந்திருப்பவனாய் க்ரீடதி விளையாடுகிறான்.

Krishna (wearing the garland Vanamala) is playing; in the cattle yard (Gokula), Krishna is playing.

He who is the saviour of Prahlada and Parasara, who is gracious to Hanuman and Jambavan, He is playing.

He who is embraced by Sri Lakshmi and whose skilful arrows destroyed (the *rakshasas*) Malin and Sumalin.

He in whom the noble Paramahamsas are strung like flowers in a garland and who is hidden inside the lotus of Pranava, He is playing.

9. சாவேரீராக: அடிதாலம் । பஜ ரே யதுநாதம் ॥

பஜ ரே யதுநாதம்—மானச, பஜ ரே யதுநாதம் ।

கோபவஹாரிமஹாலோகம் கோபகிசோரகமஹாலோகம் । (பஜ)

கபடாஹாரிமஹாலோகம் கபடநாத்யகூதகூதஸ்வரூபம் (பஜ)

பரமஹம்ஸஹ்ருதஸ்வரூபம் ப்ரணவயோரூஹப்ரணவஸ்வரூபம் ॥ (பஜ)

7. ஸாவேரீ ராகம் ஆதி தாளம் : ஹஜ ரே யதுநாதம் :

ஹஜ ரே யதுநாதம்—மானச, ஹஜ ரே யதுநாதம்.

கோபவஹாரிமஹாலோகம்

கோபகிசோரகமஹாலோகம்

(ஹஜ)

கபடாஹாரிமஹாலோகம்

கபடநாத்யகூதகூதஸ்வரூபம்

(ஹஜ)

பரமஹம்ஸஹ்ருதஸ்வரூபம்

ப்ரணவயோரூஹப்ரணவஸ்வரூபம்

(ஹஜ)

யதுநாथ ய துவமிசத்திற்குத் தலைவனான கிருஷ்ணனை மன
வழிபடுவாய்; ரே மானச அட மனமே! யதுநாथ கிருஷ்ணனை
மன வழிபடுவாய்.

गोपवधूपरिरम्भणलोलं கோபிகளைத் தழுவுவதிலே ஆசை
கொண்டவனும் அதுபுதமான திருவிளையாடல்
களைபுடையவனும் गोपकिशोरकं (நந்தன் என்னும்) இடை
யனுக்குக் குழந்தையுமான (யதுநாथ கிருஷ்ணனை).

कपटाङ्गीकृतमानुषवेवं வஞ்சனையால் மானுட வேஷத்தை
பேற்றுக்கொண்டவனும் कपटनाट्यकृतकृत्स्नसुवेवं வஞ்சனையாக
நடிக்கும் நாட்டியத்திலே முழுதும் அழகிய வேஷத்தைப்
போட்டுக்கொண்டவனுமான (யதுநாथ கிருஷ்ணனை).

परमहंसहृत्तत्त्वस्वरूपं பரமஹம்ஸர்களின் இருதயத்திலே
உண்மை (தத்துவ) வடிவாயிருப்பவனும் प्रणवपयोधरप्रणव-
स्वरूपं விஷ்ணுவாகிய நீருண்ட மேகத்துள் ஓங்கார வடிவா
யிருப்பவனுமான (யதுநாथ கிருஷ்ணனை).

Worship (Krishna) the Lord of the Yadus! O my mind,
worship the Lord of the Yadus.

Worship the Child of the cowherd Nanda, who delights
in the embrace of the cowherd girls and whose sports are
wonderful.

Worship Him who accepted the disguise of the human
form and skillfully put on the lovely guise of an actor on the
stage.

Worship Him who is the Truth (Tattva) in the hearts of
the Parama Hanusas and who is the Omkāra (Pranava) in
the rain-cloud of Pranava (Vishnu).

८. मोहनरागः आदितालम् । भज रे रघुवीरम् ॥

भज रे रघुवीरं—मानस, भज रे बहुधीरम् ।

अम्बुदडिम्भविडम्बनगात्रम् अम्बुदवाहननन्दनदात्रम् । (भज)

कुशिकसुतार्पितकार्मुकवेदं वशिहृदयांबुजभास्करपादम् (भज)

कुण्डलमण्डनमण्डितकर्णं कुण्डलिमञ्चकमद्भुतवर्णम् (भज)

दण्डितसुन्दसुतादिकवीरं मण्डितमनुकुलमाश्रयशौरिम् (भज)

परमहंसमखिलागमवेद्यं परमवेदमकुटीप्रतिपाद्यम् ॥ (भज)

3. மோஷன ராகம் ஆதி தாளம் : பஜ ரே ரஸு-வீரம்

ஹஜ் ரே ரவ்-வீரம்—மானஸ், ஹஜ் ரே ரவ்-வீரம்.

அம்மைபுடிபிம்ஹ விவம்பன மூதாம்

அம்முடிவா ஹனந் டினடி தீரம்

சுபரிகஸுதார்(ர்)பிதகார்முகவேஷம்

வழி ஹுஜ்ஜாப் ஸுஜ-ஹாஸ்கரபாடிம்

சூன் பலமண் புன-மண் வி ககர்ணா.

குண்பலி-மஞ்சகமழ் ஹுதவீரணம்

உண்வித-ஸ-பந்த-ஸ-பதா திகவீரம்

மண்ணிதமனுஞ்ஞைமாப் ரய-பொளரிம்

பரமஹம்ஸமபிலா குமவேத் யம்

பரமவேடமகூடப்ரதிபாதி்யம்

ரஃவீரம் ரக்ருவமிசத்து வீரஞ்ஞ ஸ்ரீராமனை ஸஜ வழி
படுவாய்; ரே மானச அட மனமே! வஹுதீரம் மிகுந்த தீர
முடைய ஸ்ரீ ராமனை ஸஜ வழிபடுவாய்.

அஸ்வதுடிஸ்மவிடங்நகாந் மேகக் கன்றை யொத்த திரு
மேனியை யுடையவனும் அஸ்வதுவாஹநந்நநதாந் மேகத்தை
வாகனமாகக் கொண்ட இந்திரனுடைய மகனான வாலிக்கு
அரிவாளானவனுமான (ர஘ுவீர ஸ்ரீ ராமனை).

குசிக் குசிக முனிவரின் புத்திரரான்
விசுவாமித்திரரால் தனுவேதத்தைத் தன்னிடம் ஸம்ர்ப்பிக்
கப்பெற்றவனும் வசிஹ்யாபுஜமாஸ்கரபாட் இந்திரியங்களை
வசப்படுத்தியவர்களின் (ஹனுமான் முதலானவர்களின்)
இருதயங்களாகிய தாமரைகளுக்குச் சூரியனாக அமைந்த
பாதங்களை யுடையவனுமான் (ரஹுவீர் ஸ்ரீராமனை).

புணர்வோடு துணை
குण्डலமण्डனமण्डிதகர்ணீ திருக்குண்டலங்களாகிய அணி
 களை அணிந்த திருச்செவிகளைபுடையவனும் **அद्भुதवर्ण** அந்
 புத்தமான நிறமுடையவனும் **குण्डलिमञ्चक** 'குண்டலி' என்
 னும் ஆதாரத்தை (பாம்பை)க் கட்டிலாகக்கொண்டிருப்ப
 வனுமான (**रघुवीरं** ஸ்ரீ ராமனை).

दण्डितसुन्दसुतादिकवीरं ஸுந்தன் மகனான மாரீசன்
 முதலானவர்களைத் தண்டித்த வீரனும் **मण्डितमनुकुलं**
 மனுஷின் குலத்தை விளங்கச்செய்தவனுமாய் **आश्रयशौरि**
 (சரண மடைவதற்குரிய) புகலிடமான விஷ்ணுவை
 (**भज** வழிப்போய்).

परमहंस பரமஹம்ஸனாய் **अखिलागमवेद्यं** எல்லா ஆக
 மங்களாலேயும் அறியத் தக்கவனாய் **परमवेदमकुटीप्रतिपाद्यं**
 வேதங்களுக்கு மகுடங்களான சிறந்த உபநிஷத்துக்களிலே
 நன்றாக அறிவிக்கப்பெற்றவனுமான (**पिरतिपाति** கப் பெற்ற
 வனுமான) (**रघुवीरं** ஸ்ரீ ராமனை).

Worship Rama, the Raghu warrior. O my mind!
 Worship Him of abounding courage.

Him whose body is like an infant cloud; Him who
 sickle-like, mowed down, Vali (the son of Indra).

Him to whom Visvamitra (the son of Kausika) dedicated
 his knowledge of bowmanship (handed over the Dhanur
 Veda); Him whose feet are like the sun to the hearts of those
 who have controlled their senses.

Him whose ears are adorned with a pair of (Kundalas)
 ear-rings and whose complexion is wonderful to behold; Him
 who rests on the bed of the serpent (*Kundali*).

Worship the hero who chastised the son of Sunda
 (Maricha) and others and who caused the race of Manu to
 shine in glory and who is *Sauri*, the refuge.

கோவில் கோபுரம்
நெருரில் ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மத்தின் சமீபத்திலுள்ள கோயில்

Worship the Parama Hamsa (Supreme Swan) who is known in all the Agamas and is expounded in the great Upanishads (the crowns of the Vedas).

९. काम्बोदिरागः त्रिपुटीतालम् । प्रतिवारं वारम् ॥

प्रतिवारं वारं—मानस, भज रे रघुवीरम् ।

காலம்போதரகாந்தசரீரம் கौशिकशुकशौनकपरिवारम् (भज)

கௌஸ்யாடசரதஸுகுமாரம் कलिकल्मषभयगहनकुठारम् (भज)

பரமஹ்ஸஹ்ரத்பவ்விஹாரம் प्रतिहतदशमुखबलविस्तारम् (भज)

9. காம்போதி ராகம். த்ரீபுடி தாளம் : ப்ரதி வாரம் வாரம்

ப்ரதி வாரம் வாரம்—மானஸ, ஹஜ ரே ரவூவீரம்

காலாம்ஹோபுர—காந்தஸரீரம்

கௌஸிகஸாகஸௌனகபரிவாரம்

(ஹஜ)

கௌஸல்யாடஸரத ஸாகுமாரம்

கலிகல்மஷபய ஹநகுடாரம்

(ஹஜ)

பரமஹ்ஸஹ்ரத்பவ்விஹாரம்

ப்ரதிஹததஸமுபஸலஸ்தாரம்

(ஹஜ)

प्रतिवारं वारं अटिक्कटि (இடைவிடாது) रघुवीरं रघु
वीरान्नं श्रीरामाने भज வழிபடுவாய், ரே மானஸ அட
மனமே!

காலம்போதரகாந்தசரீரம் காள மேகத்தைப்போல் விரும்
பத்தக்க திருமேனியையுடையவனும் கौशिकशुकशौनकपरि-
वारं கௌஸிகர் சுகர் செளனர் ஆகியவர்களாற் சூழப் பெற்ற
வனுமான (ரஹுவீர ரகுவீரனை).

कौसल्यादशरथसुकुमारं கோசலைக்கும் தசரதருக்கும்
வாய்த்த நல்ல குமாரனும் कलिकल्मषभयगहनकुठारं கலி காலத்
துப் பாபங்களைக்கொண்ட அச்சம் என்னும் காட்டை
யழிக்கும் கோடாரிபோன்றவனுமான (ரஹுவீர ரகுவீரனை).

பரமஹம்ஸத்பவவிஹாரம் பரமஹம்ஸர்களின் இருதயங்க ளாகிய தாமரைகளிலே விளையாடுகின்றவனும் **பரிஹததஷ-
முகவலவிஸ்தாரம்** தசமுகனான இராவணனுடைய பெருங்
சேனையை யழித்தவனுமான (ரஹுவீர ரகுவீரனை).

Again and again, O my mind! Worship Rama, the
Raghu Warrior.

Worship Him whose body is lovely like the dark
rain-cloud, and who is surrounded by (the sages) Kausika
Suka and Saunaka.

Worship Him who is the good son of Kausalya and
Dasaratha and who, axe-like, fells down the forest of fears
arising out of the sins of the Kali age.

Worship Him who sports in the lotuses which are the
hearts of the Parama Hamsas and who destroyed the vast
armies of (the ten-faced) Ravana.

१०. सुखटिरागः आदितालम् ॥ चेतः श्रीरामम् ॥

चेतः श्रीरामं—चिन्तय जीमूतश्यामम् ।

अङ्गीकृततुम्बुरुसङ्गीतं हनुमद्भवयगवाक्षसमेतं (चेतः)

नवरत्नस्थापितकोटीरं नवतुलसीदलकल्पितहारं (चेतः)

परमहंसहृद्गोपुरदीपं चरणदलितमुनितरुणीशापं (चेतः)

10. ஸுருடி ராகம் : ஆதி தாளம் : சேத : ஸ்ரீராமம்

சேத : ஸ்ரீராமம்—சிந்தய, ஜீமூதஸ்யாமம்

அங்கீகூத தும்புரஸங்கீதம்

ஹனுமத் புவயபவாக்ஷஸமேதம்

(சேதः)

நவரத்னஸ்தாபிதகோடரம்

நவதுளஸீஷலகல்பிதஹாரம்

(சேதः)

பரமஹம்ஸஹ்ரீமோபுரதீபம்

சரணஜலிதமுனிதருணிஸாபம்

(சேதः)

चेतः मन्मथे! जीमून्श्यामं मेकच्छेत्तत्त्वं पोन्नं कथं
 நிறமுடைய श्रीरामம் ஸ்ரீ ராமனை சிந்தய நினை.

अङ्गीकृततुम्बुरुसंगीतं त्रुम्पुरुषिन् शङ्कितच्छेत्तं ஏற்றுக்
 கொண்டவனும் ஹனுமத்வயவாசஸமேத் ஹனுமான் கவயன்
 கவாசுதன் ஆகிய வானரங்களோடு கூடியவனுமான (श्रीरामं
 ஸ்ரீ ராமனை சிந்தய நினை.)

नवरत्नस्थापितकोटीरं नवरात्रं चन्द्रां पतिच्छेत्तं கிரீடத்தை
 புடையவனும் நவதுலசீதலகலிபதஹர் துளசியின் இளந் தளிர்
 களால் அமைத்த மாலையை புடையவனுமான (श्रीरामं
 ஸ்ரீ ராமனை சிந்தய நினை.)

चरणदलितमुनितरुणोशापं मुनीवरिन् पत्तिनियாக्य
 அஹல்யையின் சாபத்தைப் போக்கிய திருவடிகளையுடைய
 வனும் பரமஹ்ஸஹ்ஸுரபுரபிப் பரம ஹம்ஸர்களின் இருதயங்களா
 கிய கோபுரங்களில் இட்ட தீபம் போன்றவனுமான (श्रीरामं
 ஸ்ரீ ராமனை சிந்தய நினை.)

O my mind! dwell on Sri Rama, who is dark in hue like
 the rain-cloud.

On Him who accepts the songs of Tumburu (the celestial
 musician) and who keeps company with Hanuman and
 Gavaya and Gavaksha.

On Him whose crown is set with the nine kinds of gems
 and whose garland is of fresh Tulsi (basil) leaves.

On Him whose feet freed (the sage's wife) Ahalya from
 her curse and who is the lamp lit in the towering hearts of
 the Paramahansas.

११. जज्झोटिरागः आदितालम् ॥ पिव रे रामरसम् ॥

पिव रे रामरसम्—रसने, पिव रे रामरसम् ।

दूरीकृतपातकसंसर्गं पूरितनानाविधफलवर्गं (पिव)

जननमरणभयशोकविदूरं सकलशास्त्रनिगमागमसारं (पिव)

परिपालितसरसिजगर्भाण्डं परमपवित्रीकृतपाषण्डं (पिव)

शुद्धपरमहंसाश्रमगीतं शुक्शौनककौशिकमुखपीतं (पिव)

11. ஜஜ்ஞ்சோடி ராகம்: ஆதி தாளம்: பிஷ ரே ராமரஸம்
 பிஷ ரே ராமரஸம்—ரஸனே, பிஷ ரே ராமரஸம்
 ஐ-ஞீக்ரூதபாதக ஸம்ஸார்மம் பூரிதநானாவியவல்லவார்மம் (பிஷ)
 ஜனனமரணவயசோகவிடி-ஞரம்
 ஸகலஸாஸ்த்ரநிஹமாஹஸாரம் (பிஷ)
 பரிபாலிதஸரஸிஜமர்ஹாண்பம்
 பரமபவித்ரீக்ரூதபாஷண்பம் (பிஷ)
 ஸாஹ்யபரமஹம்ஸாஸ்ரமதீதம்
 ஸாகஸௌனககௌஸிகமுபதீதம் (பிஷ)
 (ஸஹான ராகத்தில் பாடுகிறார்கள்)

ராமரஸம் 'ராம' என்னும் அமுதத்தை பிவ பருகுவாய்
 ரே ரஸனே ஏ நாக்கே ! ராமரஸம் ராமாமிர்தத்தை பிவ பருகுவாய்.

दूरीकृतपातकंसर्गं पावङ्गलिनं सम्पन्तத்தைப்
 போக்குவதாயும் பூரிதநானாவிதபலவம் பல வேறு விதமான
 பழரஸத்தால் நிரம்பியதுமான (பல வேறு வகைப் பலன்
 களையும் பக்தர்களுக்கு உதவுவதற்காக தன்னுள்ளே
 நிரப்பிவைத்துக் கொண்டிருப்பதுமான) (ராமரஸம் பிவ
 ராமாமிர்தத்தைப் பருகுவாய்.)

जननमरणभयशोकविदूरं धिहृत्तु இறப்பு அச்சம் துன்பம்
 இவற்றைப் போக்குவதும் சகலசாஸ்த்ரநிபாஸாரம் நிகமம்,
 ஆகமம் என்னும் எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாரமாக
 வுள்ள துமான (ராமரஸம் ராமாமிர்தத்தை)

परिपालितसरसिजगर्भाण्डं पिरुமमाण्डங்களைப் பாது
 காப்பதும் परमपवित्रीकृतपाषण्डं பாஷண்டர்களையும் பரமபாஸ
 னர்களாகச் செய்வதுமான (ராமரஸம் ராமாமிர்தத்தை)

शुक्शौनककौशिकमुखपीतं சுகர் செளனகர் கௌசிகர்
 முதலியோர் (வாய்கொண்டு) பருகியதும் शुद्धपरमहंसाश्रमगीतं

பரிசுத்தர்களான பரமஹம்ஸர்களின் ஆசிரமங்களிலே (பரமஹம்ஸர்களாலே) பாடப் பெற்றதுமான (ராமரஸ பிவ ராமா மிர்தத்தைப் பருகுவாய்.)

Taste the nectar of Rama's name, O my tongue! Taste the nectar of Rama's name.

That which destroys the taint of sin and which abounds in fruits of many sorts.

That which dispels fears and the woes of birth and death; that which is the essence of all Sastras, Nigamas and Agamas.

That which protects all the worlds created by Brahma and which converts heretics into very holy men.

That which is sung about (by Paramahamsas) in the hermitages of the holy Paramahamsas—the nectar which is drunk by (the sages) Suka, Saunaka, Kausika and others.

१२. अठाणारागः आदितालम् ॥ खेलति मम हृदये ॥

खेलति मम हृदये—रामः, खेलति मम हृदये ॥

मोहमहार्णवतारककारी रागद्वेषमुखासुरमारी (खेलति)

शान्तिविदेहसुतासहचारी दहरायोध्यानगरविहारी (खेलति)

परमहंससाम्राज्योद्धारो सत्यज्ञानानन्दशरीरी (खेलति)

12. அடாண ராகம் : ஆதி தாளம் : வேலதி மம ஹ்ருதயே
வேலதி மம ஹ்ருதயே—ராம : , வேலதி மம ஹ்ருதயே

மோஹமஹார்ணவ-தாரககாரீ—

ராஹுஜீவேஷமுபாஸுரமாரீ (வேலதி)

ஸாந்திவிதேஹஸுதாஸஹசாரீ

உஹராயோத்யா நகுரவிஹாரீ (வேலதி)

பரமஹம்ஸ ஸாம்ராஜ்யோத்யூபாரீ

ஸத்யஜ்ஞானாநந்த-ஸாரீரீ (வேலதி)

मम हृदये एनं मनस्सिले खेलति विनोयायुकिरुनं ;
 रामः इरामनं मम हृदये एनं मनस्सिले खेलति विनोयायु
 किरुनं ; मोहमहार्णवतारककारी मोहवृहत् (अज्ञानम्) एनं
 नुम् பெருங் கடலைக் கடந்து செல்லச் செய்கிறவனும்
 रागद्वेषमुखानुरमारी வீருப்பு வெறுப்பு முதலான அசுரர்களைக்
 கொன்றழிப்பவனுமான (रामः इरामनं)

शान्तिविदेहसुतासहचारी मनस्साந்தि एன்னும் ஜனக
 குமாரியை மனைவியாகக் கொண்டு துறையோத்யானநகரவிகாரி
 தஹரம் (இருதயாகாசம்) என்னும் (வெல்லவொண்ணாத)
 அயோத்தி நகரிலே மகிழ்ந்திருப்பவனான (रामः इरामनं).

परमहंससाम्राज्योद्धारि परमवृहत्ஸர்களின் ஸாம்ராஜ்
 யத்தை நிலை நிறுத்துகிறவனும் सत्यज्ञानानन्दशरीरी ஸத்யம்
 ஞானம் ஆனந்தம் என்பவற்றைத் தனக்கு சரீரமாகக்
 கொண்டவனுமான (रामः इरामनं).

He plays in my heart; Rama, He plays in my heart.

He who takes one across the great ocean of Moha (Ignorance) and destroys the *asuras*, *Raga*, *Dvesha* and the like (likes, dislikes etc.)

He whose Consort is Santi (Repose), the daughter of Videha (Sita), and who rejoices in the city of Ayodhya (the Impregnable) which is Dahara (the ethereal centre of the heart),

He who sustains the Empire of the Paramahamsas and whose form is Existence, Knowledge and Bliss.

१३. तोडिरागः आदितालम् ॥ खेलति पिण्डाण्डे ॥

खेलति पिण्डाण्डे—भगवान्, खेलति पिण्डाण्डे ।

हंसः सोऽहं हंसः सोऽहं हंसः सोऽहं सोऽहमिति (खेलति)

परमात्माहं परिपूर्णोऽहं ब्रह्मैवाहमहं ब्रह्मेति (खेलति)

त्वक्चक्षुःश्रुतिजिह्वाघ्राणे पञ्चविधप्राणोपस्थाने (खेलति)

शब्दस्पर्शरसादिकमात्रे सात्त्विकराजसतामसमित्रे (खेलति)

बुद्धिमर्नश्चित्ताहंकारे भूजलतेजोगगनसमीरे (खेलति)

परमहंसरूपेण विहर्ता ब्रह्मविष्णुरुद्रादिककर्ता (खेलति)

13. தோடி ராகம் : ஆதி தாளம் : பேலதி பிண்டாண்டே
 பேலதி பிண்டாண்டே—ஹமவான், பேலதி பிண்டாண்டே
 ஹம்ஸ : ஸோ'ஹம் ஹம்ஸ : ஸோ'ஹம்
 ஹம்ஸ : ஸோ'ஹம் ஸோ'ஹமிதி (பேலதி)
 பரமாத்மா'ஹம் பரிபூர்ணே'ஹம்
 வீரஹமைவாஹ மஹம் வீரஹமேதி (பேலதி)
 த்வக்ச்சக்ஷு : ஸ்ரூதி ஜிஹ்வா ஸா'ரானே
 பஞ்சவியு ப்ராணேபன்யானே (பேலதி)
 ஸ'வீ'ஹம்ஸ'ஸ'ரானாதி கமாத்ரே
 ஸா'தத்திக ராஜஸதாமஸ மித்ரே (பேலதி)
 ஸ்பா'ஹ்ய மனஸ் சித்தாஹங்காரே
 ஹ'ஹுஜல தேஜோ மதனஸமீரே (பேலதி)
 பரமஹம்ஸரூபேண விஹர்(த்)தா
 வீ'ரஹம்ஸிஷ்ணுருத்ராதி-கர்(த்)தா (பேலதி)
 (தேசிக தோடியில் பாடுகிறார்கள்).

'பிண்டாண்டே' என்பதற்கு 'வீரஹமாண்டே' என்றும் பாடம்.

पिण्डाण्डे (இந்த பிண்டமும் அண்டமுமான) பிரும்
 மாண்டத்திலே खेलति விளையாடுகிறான்; भगवान् பகவான்
 पिण्डाण्डे பிரும்மாண்டத்திலே खेलति விளையாடுகிறான்.

हंसः सः अहं अन्त ஹம்ஸம் நான் हंसः सः अहं அந்த
 ஹம்ஸம் நான் हंसः सः अहं அந்த ஹம்ஸம் நான் सः अहं
 அது நானே इति என்று खेलति விளையாடுகிறான்.

परमात्मा अहं நான் परमात्मा परिपूर्णः அஹ் நான் முழு
 தும் நிரம்பியவன் ब्रह्म एव अहं பிரும்மமே நான் अहं ब्रह्म
 நான் பிரும்மம் इति என்று खेलति விளையாடுகிறான்.

त्वक्चक्षुःश्रुतिजिह्वाघ्राणे मेम्यं कण्ठं शेखि नाக்கு முக்கு இவைகளாயும், पञ्चविधप्राणोपस्थाने ஐந்துவிதபிராணன்களுக்கு இருப்பிடங்களாயுமுள்ள (பிண்டாண்டே) பிறும்மாண்டத்திலே).

शब्दस्पर्शरसादிகमात्रे ஒலி ஊறு (ஸ்பர்சம்) சுவை முதலிய இந்திரிய அனுபவங்களை யுடையதும் சாத்விகராஜசதாம-
சமிக்ஷை ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் முக்குணங்
களோடும் தோழமை கொண்டதுமான ((பிண்டாண்டே) பிறும்
மாண்டத்திலே).

बुद्धिमनश्चित्ताहंकारे புத்தி, மனம், சித்தம், அஹங்காரம்
இவற்றின் மயமானதும் भूजगतेजोगगनसमीरे மண், நீர், தீ,
வான், கால் இவற்றின் மயமானதுமான (பிண்டாண்டே) பிறும்
மாண்டத்திலே).

ब्रह्मविष्णुरुद्रादिककर्ता பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன்
இவர்களுக்கு ஆதிகர்த்தா (இவர்கள் முதலானவர்களுக்குக்
கர்த்தா) परमहंसरूपेण பரம ஹம்ஸ ரூபங் கொண்டு विहर्ता
விளையாடுகிறான்.

He sports in the material world, Pindanda (of microcosm and macrocosm)—the Bhagavan—He sports in this material world.

‘He sports, saying ‘I am that Swan (Supreme Being), I am that Swan (Supreme Being), I am that Swan, (Supreme Being) I am That.’

He sports, saying ‘I am the Soul Supreme, I am all Complete, I am indeed the Brahman, the Brahman is myself.’

He sports in the abode of the five kinds of Prana (the vital airs), the skin, the eye, the ear, the tongue and the nose.

He sports in the world which has as companions (which is mixed of) Sattvika, Rajasa and Tamasa (the three *gunas*) and the (subtle principles or) sensations of sound, touch, taste and the like (*i.e.* sight and smell.)

He sports in the world with its subtle element of the earth, water, fire, air and sky (the five elements) and in Buddhi, Manas, Chitta and Ahamkara (Intellect, mind, heart and the sense of self.)

He sports in the form of a Paramahansa, He who first created Brahma, Vishnu and Rudra (and others),

१४. धनासरीरागः आदितालम् ॥ स्थिरता न हि न हि रे ॥

स्थिरता न हि न हि रे—मानस स्थिरता न हि न हि रे ।

तापत्रयसागरमज्ञानां दर्पाहंकारविलम्बानां (स्थिरता)

विषयपाशवेष्टितचित्तानां विपरीतज्ञानविमत्तानां (स्थिरता)

परमहंसयोगविरुद्धानां बहुचञ्चलतरसुखसिद्धानां (स्थिरता)

14. தனாஸரி ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸ்யிரதா ந ஹி ந ஹி ரே,
ஸ்யிரதா ந ஹி ந ஹி ரே—மானஸ ஸ்யிரதா ந ஹி ந ஹி ரே

தாபத்ரயஸாஹரமஜ்ஞானம்

உர்(ப்)பாஹங்கார விலந்ஞானம்

(ஸ்யிரதா)

விஷயபாஸவேஷ்டிதசித்தானம்

விபரீதஜ்ஞானவிமத்தானம்

(ஸ்யிரதா)

பரமஹம்ஸயோஹிர்நீயானம்

பஹுசஞ்சலதரஸுபவநீயானம்

(ஸ்யிரதா)

स्थिरता நிலைபெற்றிருப்பது என்பது ந हि न हि இல்லை
இல்லையன்றோ? रे मानस ஏ மனமே! स्थिरता நிலை பெற்
றிருப்பது न हि न हि இல்லை, இல்லையன்றோ?

तापत्रयसागरमज्ञानां மூவகைத் தாபங்களாலாகிய சுமூத்
திரங்களிலே மூழ்கியவர்களும் दर्पाहंकारविलम्बानां செறுக்கு
(கொழுப்பு) அகம்பாவம் இவற்றிலே பற்றுடையவர்களு
மானவர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்று இருத்தல்).

विषयपाशवेष्टितचित्तानां இந்திரிய சுகங்களாகிய கயிறு
களால் கட்டுண்ட மனமுடையவர்களும் विपरीतज्ञानविमत्तानां

விபரீதமான (தவறான) ஞானத்தால் மதங்கொண்டவர்களு-
மானவர்களுக்கு ((स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்).

परमहंसयोगविरुद्धानां பரமஹம்ஸர்களுக்குரிய யோகநிலை-
யோடு மாறுபட்டவர்களும் बहुवञ्चलतरसुखसिद्धानां மிகவும்
நிலையற்றதான சுகங்களை யே பெற்றவர்களுமானவர்களுக்கு,
(स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்).

No, there is no everlastingness, O my mind! No, there is no everlastingness.

For them who are overwhelmed in the oceans of the triple (Tapa) Desire and who are clinging to pride and (ambition) selfishness.

For them whose minds are bound by the bonds of the senses and who are deluded by their perverted knowledge.

For them who act contrary to the Yoga way (leading to the state) of the Paramahamsas and who command pleasures which are many and transient.

१५. आनन्दमैरवीरागः आदितालम् ॥ न हि रे न हि शङ्का ॥

न हि रे न हि शङ्का—कचिन्न हि रे न हि शङ्का ।

अजमक्षरमद्वैतमनन्तं ध्यायन्ति ब्रह्म परं शान्तम् । (न हि)

ये त्यजन्ति बहुतरपरीतापं ये भजन्ति सच्चिसुखरूपम् । (न हि)

परमहंसगुरुमणितं गीतं ये पठन्ति निगमार्थसमेतम् ॥ (न हि)

15. ஆனந்த மைரவீராகம் : ஆதி தாளம் : ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா
ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா—காசின், ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா

அஜமக்ஷரமத்வைதமனந்தம்

ய்யாயந்தி வீரஹம் பரம் ஸாந்தம் (ந ஹி)

யே த்யஜந்தி வஹுதரபரிதாபம்

யே ஹஜந்தி ஸச்சித்ஸுவரூபம் (ந ஹி)

பரமஹம்ஸ முருஹணிதம் ஸீதம்

பே படுத்தி நிமுமார்புஸமேதம் (ந ஹி)

रे अले ! शङ्का अस्समं न हि इल्लेये, न हि इल्ले ;
 रे अले ! काचित् शङ्का यादोरा अस्सममं न हि न हि इल्ले,
 इल्ले. अजं पिरपिल्लत्तमं अक्षरं अण्णिल्लत्तमं
 अद्वैतं तन्निल्लमं वेणुक्क एण्णु इल्लत्तमं अनन्तं मुण्ण
 विल्लत्तमं शान्तं अमिदि मयमुमान परं ब्रह्म सिहन्त
 पिरुम्मत्तत्ते (ये) ध्यायन्ति एवार्कलं तियाण्णं सेय्किण्ण
 कणो (अवार्कलुक्कु)

बहुतरपरितापं मिकपं பல துன்பங்களையும் யே எவர்கள்
 त्यजन्ति வீட்டுவீடுகிறார்களோ யே எவர்கள் சच्चித்சுக்ஷரூப ஸத்,
 சித், ஆனந்தம் என்னும் ரூபங்கொண்டதை (பிரும்மத்தை)
 भजन्ति பக்தியோடு நாடுகிறார்களோ (அவர்களுக்கு)

निगमार्थसमेतं வேதப் பொருளோடு கூடியதாயும்
 परमहंसगुरुभणितं பரமஹம்ஸ குருவினாலே சொல்லப்பட்ட
 தாயுமுள்ள ரீதீ பாடலை யே எவர்கள் पठन्ति வாசிக்கிறார்
 களோ (அவர்களுக்கு)

No, not at all, there is no fear at all ! Not the least fear at all.

They who meditate upon the Supreme Brahman, the One without a second, who is Unborn, Immutable, Infinite and Serene ; (to them)

They who cast aside the many agonies of life and seek the One which is Existence, Knowledge and Bliss ; (to them)

They who utter the song uttered by the Paramahansa Teacher, which contains the gist of the Vedas, (to them)

१६. काम्बोदिरागः आदितालम् ॥ चिन्ता नास्ति किल ॥

चिन्ता नास्ति किल—तेषां, चिन्ता नास्ति किल ।

शमदमकरुणासंपूर्णानां साधुसमागमसंकीर्णानां (चिन्ता)

कालत्रयजितकंदर्पाणां खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पाणां (चिन्ता)
परमहंसगुरुपदचित्तानां ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां (चिन्ता)

16. காம்போதி ராகம் : ஆதி தாளம் : சிந்தா நாஸ்தி கில.
சிந்தா நாஸ்தி கில—தேஷாம், சிந்தா நாஸ்தி கில
பரமஹம்சகுருகுலம்—ஸம்ஸ்கிருதம் ஸாயுஷமா முமஸங்கீர்ணம் (சிந்தா)
காலத்ரயஜித கந்த்ர(ப்)பானம்
வண்ணித ஸர்வேந்த்ரியத்ர(ப்)பானம் (சிந்தா)
பரமஹம்ஸகுருபத-சித்தானம்
ஸ்ரஹ்மானந்தாஜிதமத்தானம் (சிந்தா)
(சங்கராபரணத்தில் பாடுகிறார்கள்.)

चिन्ता कवலை न अस्ति किल इल्लையன்றோ? तेषां अवर्
कणुक्कु चिन्ता कवலை न अस्ति किल इल्लையன்றோ?
शमदमकरुणासंपूर्णानां अडक्कம் ஒடுக்கம் கருணை இவற்றால்
நிரம்பியவர்களுக்கு சாதுசமாபமஸங்கீர்ணானா் நல்லோர்களின்
சகவாசத்தாலே மதம் பிடித்தவர்களுமானவர்களுக்கு
(चिन्ता नास्ति कवலை इल्लै.)

कालत्रयजितकंदर्पाणां முக்காலத்திலும் மன்மதனை வென்ற
வர்களும் खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पाणां எல்லா இந்திரியங்களின்
கொழுப்பையும் அடக்கினவர்களுமானவர்களுக்கு (चिन्ता
नास्ति कवலை इल्लै).

परमहंसगुरुपदचित्तानां பரமஹம்ஸர்களான குருவின்
பாதங்களில் சிந்தையுடையவர்களும் ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां
பிரும்மானந்தமாகிய அமிர்தத்தால் மதம் பிடித்தவர்களு
மானவர்களுக்கு चिन्ता नास्ति कवலை इल्लै).

There is no care at all ; to them there is no care at all.

To them who are perfect in equanimity, selfcontrol and
grace and who are elated in the company of the good.

To them who were, are and will ever be victorious over
the God of love and who have deprived all the sense-organs of
their insolent strength.

To them whose hearts are laid at the feet of the Parama-hansa Teacher and who are elate with the nectar-like Bliss of Brahman.

17. नाथनामक्रियारागः आदितालम् ॥ ब्रह्मैवाहं किल ॥

ब्रह्मैवाहं किल—सद्गुरुकृपया, ब्रह्मैवाहं किल ।

ब्रह्मैवाहं किल गुरुकृपया चिन्मयबोधानन्दघनं तत् । (ब्रह्मै)

श्रुत्यन्तैकनिरूपितमतुलं सत्यसुखाम्बुधिसमरसमनघम् । (ब्रह्मै)

कर्माकर्मविकर्मविदूरं निर्मलसंविदखण्डमपारम् । (ब्रह्मै)

निरवधिसत्तास्पदपदमजरं निरुपममहिमनि निहितमनीहम् । (ब्रह्मै)

आशापाशविनाशनचतुरं कोशपञ्चकातीतमनन्तम् । (ब्रह्मै)

कारणकारणमेकमनेकं कालकालकलिदोषविहीनम् । (ब्रह्मै)

अप्रमेयपदमखिलाधारं निष्प्रपञ्चनिजनिष्क्रियरूपम् । (ब्रह्मै)

स्वप्रकाशशिवमद्वयमभयं निष्प्रतर्क्यमनपायमकायम् ॥ (ब्रह्मै)

17. நாதநாமக்ரியா ராகம் : ஆதி தாளம் ; வீரஹ்மைவாஹம் கில.
வீரஹ்மைவாஹம் கில-ஸத் ௨௦௫கூபயா, வீரஹ்மைவாஹம் கில..
வீரஹ்மைவாஹம் கில ௨௦௫கூபயா

சின்மயவோயானந்தவ்யனம்தத் (ப்ர):

ஸ்ரூத்யந்தைகநிருபீதமதுலம்

ஸத்யஸூபாம்ஸூயிஸமரஸமனவம் (ப்ர):

கர்மாகர்மவிகர்மவிஜ்ஞரம் நிர்மலஸம்விஜ்ஞஸம்ஸுமபாரம் (ப்ர)

நிரவ்யுதித்தாஸ்பதபடிமஜரம் நிருபமமஹிமனி நிஹிதமனீஹம் (ப்ர):

ஆஸாபாஸவிநாஸனசதுரம் கோஸபஞ்சகாதிதமனந்தம் (ப்ர)

காரணகாரண மேகமனேகம் காலகாலகலிஜோஷவிஹீனம் (ப்ர)

அப்ரமேயபடிமஹிஸாபாரம் நிஷ்ப்ரபஞ்சநிஜ நிஷ்க்ரிய ரூபம் (ப்ர):

ஸ்வப்ரகாஸஸரிவமத்வயமஹயம் நிஷ்ப்ரதர்க்யமனபாயமகாயம்(ப்ர)

अहं नान् ब्रह्म एव किल पितृन्ममे अन्ते ? सद्गुरुकृपया
नृत्कुक्कुटिन् किरुपयाले अहं नान् ब्रह्म एव किल पितृन्
ममे यन्ते ?

அஃ நான் **गुरुकृपया** குருவின் கிருபையாலே **ब्रह्म एव किञ्च** பிரும்மமே யன்றோ? **चिन्मयबोधानन्दघनं** சின்மயமும் அறிவு ஸ்வரூபமும் ஆனந்தக் கட்டியும் **तत् 'तत्' என்று** சுட்டிக் காட்டப் பெற்றதுமான ((**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

अत्यन्तैकनिरूपितं வேதாந்தங்களாகிய உபநிஷத்துக் களால் மட்டுமே ஒரே விதமாக நிருபணஞ் செய்யப் பெற்ற தும், **अतुलं ऋषि इल्लாதतुम् सत्यसुखाम्बुधिः नमरसम्** என்றும் உள்ளதும் ஆனந்த ஸாகரமுமாகி (ஒரே விதமான) முழு அமிர்தமயமானதும், **अनघं** மாசில்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

कर्माकर्मविकर्मविदूरं கருமம், அகருமம், விகருமம்* என்பவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதும் இவற்றால் அடைய முடியாததும் **निर्मलसंविता** நிர்மலமான (அழுக்கில்லாத) ஸம்வித் ஞானமானதும் **अपारं** எல்லையற்றதுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

निर्वधिसत्तास्पदपदं (காலம் இடம் முதலிய) எல்லைகள் இல்லாமல் நிலைத்திருக்கும் ஸத்தைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளதும் ('ஸத்' என்பது பொருள்). **अजरं** அழிவில்லாததும் **निरुपममहिमनि** ஒப்பற்ற பெருமையிலே **निहितं** நன்றாக அமைந்துள்ளதும் **अनीहं** பற்றுதல் இல்லாததுமான (உதாஹீனமாயிருப்பதுமான) (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

आशापाशविनाशनचतुरं ஆசைகள் என்னும் கட்டுக்களைத் தறித்தெறியும் திறமை வாய்ந்ததும் **कोशपञ्चकातीतं** (அன்னமயம் முதலான) ஐந்து கோசங்களையும் கடந்ததும் **अनन्तं** முடிவில்லாததுமான (**ब्रह्मैव** பிரும்மமே.)

कारणकारणं காரணங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாயிருப்பதும் **एकं** ஒன்றேயானதும் **अनेकं** பலவாகத் தோற்று

* கருமம், அகருமம், விகருமம் என்னும் பாகுபாட்டின் பொருளை ஸ்ரீ பகவத் கீதை, 4 அத். 17 சுலோகத்திலே காண்க.

வதும் காலகாலகலிடோபவிहीन (காலத்தைக் கடந்ததும்) மிக இருண்டதான (காலத்தின் பகுதியாகிய) கலியின் தோஷம் தன்னிடம் இல்லாததுமான (ब्रह्मैव பிரும்மமே).

अप्रमेयपदं (அளவைகளாலும்) அளவிட்டு அறிய இயலாததும் அखिलाधारं எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருப்பதும் निष्पञ्चनिर्गुणस्वरूपं பிரபஞ்சப்படாததும் (மாயைக்குட்பட்டு பலவாகத் தோன்றாததும்) உண்மையான தன்மையை யுடையதும் ஒரு செயலாலும் மாறுபடாததுமான (ब्रह्मैव பிரும்மமே.)

स्वप्रकाशशिवं தன் இயற்கை யொளியோடு மங்களப் பொருளாயிருப்பதும் अद्वयं இரண்டற்றதும் अमयं (ஆகையால்) அச்சமற்றதும் निष्प्रतर्व्यं ஊகித்து அறிய வெண்ணாததும் अनपायं கேடில்லாததும் अकायं உடலில்லாததுமான (ब्रह्मैव பிரும்மமே).

I am verily Brahman only, by the grace of my good guru, I am verily Brahman only.

By the grace of my guru, I am verily Brahman only, Brahman which is all Chit (Knowledge) and Pure Bliss, as revealed by the Upanishads, which is 'immensurable' (whose worth cannot be determined), and immaculate and which is the one changeless ocean of Existence and nectar-like Bliss.

Which is beyond the reach of Karma, Akarma and Vikarma (action, inaction and wrong action), which is one indivisible mass of flawless Samvid-jnana (cosmic consciousness or comprehensive intuition) and which is illimitable.

(Which is the abode of boundless existence, which knows no decay, which is established firmly in its unequalled greatness, and which knows no passion.

Which can completely destroy the bonds of desire; which transcends the five sheaths (kosas) of the body, and which is infinite.

Which is the cause of all causes; which is One, which is Many; and which (transcends time) is free from the (contagion) deep darkness of Kali (the Kaliyuga).

Whose nature cannot be cognized even with the help of the Pramanas (means of cognition); which sustains everything; whose real nature is uncreated and unchanging and which is not the (seeming) universe.

Which is self-illumed Bliss; which is one without a second, which is void of fear; which is beyond the process of thought; which is indestructible and incorporeal.

१८. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ सर्वं ब्रह्ममयम् ॥

सर्वं ब्रह्ममयं—रे रे, सर्वं ब्रह्ममयम् ।

கி வசனியம் கிமவசனியம் கி ரசனியம் கிமரசனியம் (ஸர்வம்)

கி பணியம் கிம்பணியம் கி மஜனியம் கிமமஜனியம் (ஸர்வம்)

கி போத்யம் கிம்போத்யம் கி மோக்யம் கிமமோக்யம் (ஸர்வம்)

சர்வத்ர சதா ஹ்ஸத்யம் கர்த்த்யம் மோ முக்திநிடானம் (ஸர்வம்)

18. நவரோஜ் ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸர்வம் ஸ்ரீரஹ்மமயம்.

ஸர்வம் ஸ்ரீரஹ்மமயம்—ரே ரே ஸர்வம் ஸ்ரீரஹ்மமயம்

கிம் வசனியம் கிமவசனியம் கிம் ரசனியம் கிமரசனியம் (ஸர்வம்)

கிம் பணியம் கிம்பணியம் கிம் மஜனியம் கிமமஜனியம் (ஸர்வம்)

கிம் போத்யம் கிம்போத்யம்

கிம் மோக்யம் கிமமோக்யம் (ஸர்வம்)

ஸர்வத்ர ஸதா ஹ்ஸத்யம்

கர் (த்) தத்யம் மோ முக்திநிடானம் (ஸர்வம்)

சர்வ எல்லாம் ப்ரஹ்மயம் ஒரே பிஞ்ஜம்மயம் ரே ரே அடே ! அடே !

சர்வ எல்லாம் ப்ரஹ்மயம் ஒரே பிஞ்ஜம்மயமானது.

வவ்னிய் சொல்லத்தக்கது கி் எது? அவவ்னிய் சொல்லத் தகாதது கி் எது? ரவ்னிய் செய்யத்தக்கது கி் எது? அரவ்னிய் செய்யத்தகாதது கி் எது?

படனிய் கற்கத்தக்கது கி் எது? அபடனிய் கற்கத்தகாதது கி் எது? பவ்னிய் பக்தியோடு ஸைவைசெய்யத் தக்கது கி் எது? அபவ்னிய் பக்தியோடு ஸைவைசெய்யத் தகாதது கி் எது?

வோஹ்ய் அறியத்தக்கது கி் எது? அவோஹ்ய் அறியத் தகாதது கி் எது? வோஹ்ய் (இன்பமாக) அனுபவிக்கத்தக்கது கி் எது? அவோஹ்ய் அனுபவிக்கத்தகாதது கி் எது?

வோ ஓம்! சர்வத் எங்கும் சதா எப்பொழுதும் முக்திநிடானம் முக்திக்குக் காரணமான ஹ்ம்ஸ்யானம் (நானே அது என்னும்) ஹம்ஸத் தியானமே கர்வ்யம் செய்யத்தக்கது.

All is one Brahman. Lo! Behold, all is one Brahman.

What is there to be said, what is there not to be said? What is there to do, what is there not to do?

What is there to be learnt, what is there not to be learnt? What is there to be worshipped, what is there not to be worshipped?

What is there to be known, what is there not to be known?

Lo! Everywhere and evermore must one meditate on the Hamsa (the mantra 'I am He'), which assures Liberation.

१९. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ तद्वज्जीवत्वम् ॥

तद्वज्जीवत्वं—ब्रह्मणि, तद्वज्जीवत्वम् ।

यद्वत्तोये चन्द्रद्वित्वं यद्वन्मुकुरे प्रतिबिम्बत्वं (तद्वत्)

स्थाणौ यद्वनररूपत्वं भानुकुरे यद्वत्तोयत्वं (तद्वत्)

शुक्तौ यद्वद्रजतमयत्वं रज्जौ यद्वत्फणिदेहत्वं

(तद्वत्)

परमहंसगुणाऽद्वयविद्या भणिता धिक्कृतमायाविद्या ॥

19. நவரோஜ் ராகம் : ஆதி தாளம் : தஜ்வஜ்ஜீவத்வம்.

தஜ்வஜ்ஜீவத்வம்— ஸ்ரீரஹ்மணி, தஜ்வஜ்ஜீவத்வம்

யஜ்வத்தோயே சந்த்ரஜீவத்வம்

யஜ்வன்-முகுரே ப்ரதிஸிம்ஸத்வம்

(தஜ்வத்)

ஸ்ப்ராணௌ யஜ்வன்-நரஹ்மணி

ஹானுகரே யஜ்வத்தோயத்வம்

(தஜ்வத்)

ஸாக்தௌ யஜ்வத் ரஜதமயத்வம்

ரஜ்ஜௌ யஜ்வத் ஹ்மணிகேஹத்வம்

(தஜ்வத்)

பரமஹம்ஸகுருண'ஜ்வயஜீயா

ஹ்னிதா யிக்ஞதமாயாஜீயா.

தவத் அதுபோல ஜீவத்வ ஜீவனுடைய தன்மை ; ப்ரஹ்ண
பிரம்மத்திலே தவத் அதுபோல ஜீவத்வ ஜீவனுடைய தன்மை :
(எதுபோல என்றால்), தோயே நீரிலே சந்த்ரஜீவத்வ சந்திரன் இரண்
டாகும் தன்மை யவத் எப்படியோ, முகூரே கண்ணாடியிலே
ப்ரதிஸிம்ஸத்வ பிரதிபிம்பத்தின் தன்மை யவத் எப்படியோ
(தவத் அப்படி).

ஸ்ப்ராணௌ மரத்தூணிலே நரஹ்மணி மா'னுட வடிவின்
தன்மை (தோன்றுவது) யவத் எப்படியோ ஹானுகரே சூரிய
கிரணத்திலே தோயத்வ (காண்) நீரின் தன்மை (தோன்றுவது)
யவத் எப்படியோ, ((தவத் அப்படி).

शुक्तौ सिंप्रियिले रजतमयत्वं வெள்ளி மயமாயிருத்தல்
யவத் எப்படியோ ரஜ்ஜௌ பழுவையிலே ப்ரதிஸிம்ஸத்வ பரம்பின்
உடலின் தன்மை (தோன்றுவது) யவத் எப்படியோ (தவத்
அப்படி.)

(இவ்வாறு) பரமஹம்ஸகுருண பரமஹம்ஸரான குருவாலே
ப்ரதிஸிம்ஸத்வ மாயை என்னும் அவித்தையை விரட்டிய

अद्वयविद्या अत्तैव त्वित्येयान्तु भणिता சொல்லப்
பெற்றது.

Like that is Jiva's state in Brahman; like that is Jiva's state.

Like the doubled moon in water, like the image in the mirror, like the form of a man in the stump of a tree, like (the illusory flow of) water (seen) in the rays of the sun, like silver in the shell, like the body of the snake (seen) in a piece of rope—like that is Jiva's state. Such is the *advaita* lore, taught by the Parama Hamsa Teacher, which dispels Ignorance and Illusion.

२०. कल्याणीरागः आदितालम् ॥ पूर्णबोधोऽहम् ॥

पूर्णबोधोऽहं—सदानन्दपूर्णबोधोऽहम् ।

वर्णाश्रमाचारकर्मातिदूरोऽहम् स्वर्णवदखिलविकारगतोऽहम् (पूर्ण-)

प्रत्यगात्माऽहं प्रविततसत्यघनोऽहं श्रुत्यन्तशतकोटिप्रकटितब्रह्माऽहम्
नित्योऽहमभयोऽहमद्वितीयोऽहम् (पूर्ण-)

साक्षिमात्रोऽहं प्रगल्भपक्षपातोऽहं मोक्षस्वरूपोऽहमोंकारगम्योऽहं
सूक्ष्मोऽहमनघोऽहमद्भुतात्माऽहम् (पूर्ण-)

स्वप्रकाशोऽहं विभुरहं निष्प्रपञ्चोऽहम् अप्रमेयोऽहमचलोऽहमकलोऽहं
निष्प्रतर्क्याखण्डैकरसोऽहम् (पूर्ण-)

अजनिर्ममोऽहं बुधजनभजनीयोऽहम् अजरोऽहममरोऽहममृतस्वरूपोऽहं
निजपूर्णमहिमनि निहितमहितोऽहम् (पूर्ण-)

निरवयवोऽहं निरुपमनिष्कलङ्कोऽहं परमशिवेन्द्रश्रीगुरुसोमसमुदित-
निरवधिनिर्वाणसुखसागरोऽहम् (पूर्ण-)

20. கல்யாணி ராகம் : ஆதி தாளம் : பூர்ணவோயோ'ஹம்
 பூர்ணவோயோ'ஹம்—ஸாநாநந்த, பூர்ணவோயோ'ஹம்
 வர்ணஸ்ரமாசார-கர்மாதிஷ்டிரோ'ஹம்
 ஸ்வர்ணவடிவிலங்காரமுதோ'ஹம் (பூர்ண-)
 ப்ரத்யயாத்மா'ஹம் ப்ரதிதத-ஸத்யவ்யுதோ'ஹம்
 ஸ்ருத்யந்தஸதகோடி-ப்ரகடித-ஸ்ரஹ்மாஹம்
 நித்யோ'ஹமஹயோ'ஹமத்'வித்யோ'ஹம் (பூர்ண-)
 ஸாக்ஷிமாத்ரோ'ஹம் ப்ரமுலிதபக்ஷபாதோ'ஹம்
 மோக்ஷஸ்வரூபோ'ஹமோங்காரமுமயோ'ஹம்
 ஸூக்ஷ்மோ'ஹமனவ்யோ'ஹமத்'ஹதாத்மா'ஹம் (பூர்ண-)
 ஸ்வப்ரகாஸோ'ஹம் ஸிஹுரஹம் நிஷ்ப்ரபஞ்சோ'ஹம்
 அப்ரமேயோ'ஹமசுலோ'ஹமகலோ'ஹம்
 நிஷ்ப்ரதர்க்யாவண்ணைகரணோ'ஹம் (பூர்ண-)
 அஜநிர்மமோ'ஹம் ஸுபஜ்ஜனஹஜனியோ'ஹம்
 அஜரோ'ஹமமரோ'ஹமஜ்யதஸ்வ்ருபோ'ஹம்
 நிஜபூர்ணமஹிமனி நிஹிதமஹிதோ'ஹம் (பூர்ண-)
 நிரவயவோ'ஹம் நிருபமநிஷ்கலக்கோ'ஹம்
 பரமபரிவேந்த்ர-ஸ்ரீ முருகுஸோம-ஸமுஷித
 நிரவயி நிரவாணஸுபஸாமரோ'ஹம் (பூர்ண-)

அஹ் நான் பூர்ணவோ'ஹம் : பரிபூர்ண ஞானமயன் ; அஹ் நான்
 சதா எப்பொழுதும் ஆனந்தமயமான பரி
 பூர்ண ஞானஸ்வரூபி.

அஹ் நான் வர்ணாசிரம ஆசாரங்
 களுக்கும் கிரியைகளுக்கும் அப்பாலுள்ளவன் : அஹ் நான்
 ஸ்வர்ணவத் பொன்னைப்போல (பொன் தன்னிலைமை மாறுதது
 போல) அகிலவிகாராத : எல்லா உருவ மாறுபாடுகளையும்
 அடைந்தும் அம் மாறுபாடுகளினின்றும் விலகியவன்.

அஹ் நான் ப்ரத்யயாத்மா உள்ஞுறையும் ஆத்மா ; அஹ் நான்
 ப்ரவிரதஸத்யதன் : எங்கும் பரந்துள்ளதான ஒரே 'ஸத்' மய
 மானவன் ; அஹ் நான் ஸுத்யந்தஸதகோடிபகடிதவ்ருஹ உபநிஷத்தாக்
 கனிலே பல (நூறு) கோடி முறை வெளியிடப்பெற்ற பிரகம்

மம்; அஹ் நான் நிய: என்றும் (அழியாது) இருப்பவன் ; அஹ் நான் அமய: அச்சமில்லாதவன் ; அஹ் நான் அद्वितीय: இரண்டற்ற தனிப் பொருள்.

அஹ் நான் साक्षिमात्र: ஸாக்ஷியாக (காண்போனாக) மட்டுமே இருப்பவன்; அஹ் நான் प्रगलितपक्षपात: பக்ஷபாதமற்றவன் ; அஹ் நான் मोक्षस्वरूप: மோக்ஷத்தையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவன் ; அஹ் நான் ओकारगम्य: ஓங்காரமாகிய பிரணவத்தை (தியானிப்பதால்) அறிவதற்குரியவன் ; அஹ் நான் सूक्ष्म: (யாராலும் காணமுடியாதபடி) துண்ணியதான பரமாத்மா ; அஹ் நான் अनघ: களங்கமற்றவன் ; அஹ் நான் अद्भुतात्मा (இதைப்போல வேறொன்றும் இல்லாததால்) வியக்கத் தக்கதான ஆத்மா.

அஹ் நான் स्वप्रकाश: தன்னொளி யுடையவன் ; அஹ் நான் विभु: எங்கும் வியாபித்து எல்லாவற்றிலும் நிரம்பி யிருப்பவன் ; அஹ் நான் निष्पपञ्च: பிரபஞ்சப்படாதவன் (மாயையாலே பிரபஞ்சமாக மாறுபட்டுத் தோன்றாதவன்); அஹ் நான் अप्रमेय: பிரமாணங்களாலும் அளவிட்டறியவொண்ணாதவன் ; அஹ் நான் अचल: (மலைபோல) நிலைத்திருப்பவன் ; அஹ் நான் अकल: (கலைகள்) பாகுபாடுகள் இல்லாத தன்மையுடையவன் ; அஹ் நான் निष्पतर्क्याखण्डैकरस: (ஊகித்து) அறியவொண்ணாததாய் பூர்ணமாய் முழுதும் ஒரேவிதமான ஆனந்தமானவன்.

அஹ் நான் अजनिर्मम: பிறப்பும் 'எனது' என்னும் உணர்ச்சியு மில்லாதவன் ; அஹ் நான் बुधजनमजनीय: அறிவாளிகளால் (வழிபடத்தக்கவன்) அடையத்தக்கவன் ; அஹ் நான் अजर: மூப்பில்லாதவன் ; அஹ் நான் अमर: மரணமில்லாதவன் ; அஹ் நான் अमृतस्वरूप: அமிர்த மயமானவன் ; அஹ் நான் निजपूर्णमहिमनि நிரம்பிய என் பெருமைபற்றி निहित-महित: நிலைநின்று புகழப்பெற்றவன்.

அஹ் நான் நிரவயவ: அவயவமில்லாதவன் (பாகுபடுத்த இயலாதவாறு ஒரேதன்மையான முழுப்பொருள்); அஹ் நான் நிருபமநிஷ்கலக்: ஒப்பற்றுக் களங்கமற்றவன்; அஹ் நான் பரமசிவெन्द्र-श्रीगुरुसोमसमुदित-निरवधिनिर्वाणसुखसागर: பரமசிவேந்திரர்கள், என்னும் ஸ்ரீ குருவாகிய சந்திரனைக் கண்டு கிளர்ந்தெழும் எல்லையற்ற (முழு) நிர்வாண ஸுகமாகிய ஸாகரம்.

I am perfect knowledge for ever, I am perfect knowledge which is Bliss.

I am far removed from the ways and actions ordained for Varnas and Asramas (caste and status). I am quite incorruptible.

I am the inner Atman. I am the pervading substance of Existence. I am the Brahman, proclaimed many (thousand) million times in the Upanishads. I am Eternal; I am devoid of fear; and I am One without a second.

I am mere witness. I take no sides. Freedom is my Form. I am realisable by 'Om' (Pranava). I am the subtle One (Soul). I am immaculate. I am the unique Atman.

I am Self-luminous. I am all-pervading. I am not the (seeming) universe (Prapanca). I cannot be cognized by the Pramanas (the means of cognition). I am immoveable (like a mountain). I am not broken into (kalas) fragments. I am pure, undying, entire and perfect. I am beyond thought.

I am unborn, I have no sense of 'me' and 'mine'. I am reached by wise men. I never decay; I am immortal. Immortality is my nature. I am revered, established in my own full glory.

I have no limbs (am one and indivisible); I have no peer. I am pure, flawless. I am the Ocean of the boundless Bliss of Nirvana (dissolution of the little self), rising in the presence of the moon, my revered guru Parama Sivendra.

21. मध्यमावतीरागः शम्पतालम् ॥ (१) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

आनन्दपूर्णबोधोऽहं—सततमानन्दपूर्णबोधोऽहम् ।

प्रत्यगद्वैतसारोऽहं सकलश्रुत्यन्ततन्त्रविदितोऽहममृतोऽहं मत्यनन्तर-

भावितोऽहं विदितनित्यनिष्कलरूपनिर्गुणपदोऽहम् । (आनन्द-)

साक्षिन्मात्रगात्रोऽहं परममोक्षसाम्राज्याधिपोऽहममृतोऽहं पक्षपाताति-

दूरोऽहमधिकसूक्ष्मोऽहमनवधिकसुखसागरोऽहम् (आनन्द-)

स्वप्रकाशैकसारोऽहं सदहमप्रपञ्चात्मभावोऽहमभयोऽहं निष्प्रतक्योऽह-

ममरोऽहं चिदहमप्रमेयाख्यमूर्तिरेवाहम् (आनन्द-)

21. மத்தியமாவதி ராகம் : ஐம்பதாளம் :

ஆனந்தபூர்ணவோயோ'ஹம் (1)

ஆனந்தபூர்ணவோயோ'ஹம்—எத்த-

மானந்தபூர்ணவோயோ'ஹம்

ப்ரத்யமுதீவைத ஸாரோ'ஹம் ஸகல-

ஸ்ருத்யந்த தந்த்ரவிதிதோ'ஹ மஜுதோ'ஹம்

மத்யனந்த்ரஹவிதோ'ஹம் விதித-நித்ய-

நிஷ்கலரூப-நிர்மு-பண-பஜோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஸாக்ஷிசின்மாத்ரமாத்ரோ'ஹம் ப்ரமமோக்ஷஸாம்ராஜ்யாபிபோ'ஹ-

மஜுதோ'ஹம் பக்ஷபாதாதி-ஞரோ'ஹமபிக-

ஸூக்ஷ்மோ'ஹ மனவ்யிகஸ-பஸா முரோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஸ்வப்ரகாஸகஸாரோ'ஹம் ஸஹம்

அப்ரபஞ்சாத்மஹாவோ'ஹ மஹயோ'ஹம்

நிஷ்ப்ரதர்க்யோ'ஹ மமரோ'ஹம் சிஹ-

மப்ரமேயாவ்யமூர்(த்)நி ரேவாஹம் (ஆனந்த-)

‘अहं नान् आनन्दपूर्णबोधः आनन्तम् निरम्पिय ञान वद-
वन् ; सततं एवंपोप्राप्तम् अहं नान् आनन्दपूर्णबोधः आनन्-
तम् निरम्पिय ञान वद-वन्.

अहं नान् प्रत्यक् एषांशुक्कुंशे अद्वैतसारः इरण्डन्त
तान् एवंपोप्राप्तम् ; अहं नान् सकलश्रुत्यन्ततन्त्रविदितः एवला

[உபநிஷத்துத் தொகுதிகளிலும்] உபநிஷத்துக்களிலும் சொல்லப்பட்ட உபாஸனை விதிகளாலே அறியப்படும் பொருள். அஹ் நான் அமृत: மரணமில்லாதவன் ; அஹ் நான் மத்யந்தரமாவित: கருத்தாலே இடைவிடாது கருதப்பெற்றவன் ; அஹ் நான் விதितனியநிஷ்கலரூபநிர்ணயபத: எப்பொழுதும் உள்ளதாகி பாகுபாடொன்று மில்லாத தன்மையுடையதான நிர்க்குணப் பொருளாக அறியப் பெற்றவன்.

அஹ் சாக்ஷிந்மாநாந்: நான் ஸாக்ஷியாகி (கண்டறிவோனாகி) சின்மயம் மட்டுமே வடிவானவன். அஹ் நான் பரமமோக்சாந்ராஜ்யாதிப: மிகச் சிறந்தமோக்சம் என்னும் ஸாம்ராஜ்யத்திற்கு அதிபதி. அஹ் நான் அமृत: மரணமில்லாதவன் ; அஹ் நான் பக்ஷபாததிநி: பக்ஷபாதத்தினின்றும் மிகவும் விலகியிருப்பவன் ; அஹ் அதிகசூக்ஷ்ம: நான் மிகவும் நுண்மையான பொருள் ; அஹ் நான் அநவதிக்ஷுஸாகர: எல்லையற்ற ஆனந்த ஸாகரமானவன்.

அஹ் நான் சுவாக்ஷரகார: தன் ஒளியாகிய (கலப்பற்ற) ஒரே விதமான அமிர்தமாயிருப்பவன். அஹ் நான் சத் 'ஸத்' (உண்மைப் பொருள்) ; அஹ் நான் அபரபஞ்சாத்மாவ: பிரபஞ்சிக்கப்படாத ஆத்மாவின் தன்மையை யுடையவன் ; அஹ் நான் அமய: அச்சமில்லாதவன் ; அஹ் நான் நிஷதகர்ய: (ஊஹத்தால்) அறிவால் அறியவொண்ணாதவன் ; அஹ் நான் அமர: மரணமில்லாதவன் ; அஹ் நான் சித் (சின்மயப் பொருள்) சித்து ; நான் அபரமேயாஸ்யமூர்தி: எவ்வுள்ளிடவொண்ணாது என்று சொல்லப்படும் வடிவமானவனே.

I am perfect knowledge which is Bliss. For ever, I remain perfect knowledge which is Bliss.

I am at the core, the one Essence without a second ; I am realised by the Tantras (the ways of meditation) of all

the Upanishads. I am immortal. I am apprehended by continuous meditation. I am known to be that which is Eternal, complete and without any attribute.

In Form I am only the seeing Chit (Knowledge). I am the lord of the empire known as Supreme Liberation. I am Immortal. I am far from being partial. I am very subtle; withal, I am the boundless ocean of Bliss.

I am one full Self-Effulgence. I am Sat (Existence.) I am Atman, which is not the (seeming) universe (Prapanca).

I am void of fear. I am beyond the process of thought. I am deathless. I am Chit (knowledge). I am That whose form cannot be cognized even by the Pramanas (the means of cognition.)

२२. शंकराभरणरागः मिश्रतालम् ॥ (२) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

आनन्दपूर्णबोधोऽहं सच्चिदानन्दपूर्णबोधोऽहं शिवोऽहम् ।

सर्वात्मचरोऽहं परिनिर्वाणनिर्गुणनिखिलात्मकोऽहं

गीर्वाणवर्यान्तोऽहं कामगर्वनिर्वापणधीस्तरोऽहम् (आनन्द-)

सत्यस्वरूपपरोऽहं वरश्रुत्यन्तबोधितसुखसागरोऽहम्

प्रत्यगभिन्नपरोऽहं शुद्धमन्तुरहितमायातीतोऽहम् (आनन्द-)

अवबोधरससागरोऽहं व्योमपवनादिपञ्चभूतातिदूरोऽहं

कविवरसंसेव्योऽहं घोरभवसिन्धुतारकपरमसूक्ष्मोऽहम् (आनन्द-)

बाधितगुणकलनोऽहं बुद्धशोधितसमरसपरमात्माऽहम्

साधनजातातीतोऽहं निरुपाधिकनिःसीमभूमानन्दोऽहम् (आनन्द-)

निरवयवोऽहमजोऽहं निरुपममहिमनि निहितमहितोऽहं

निरवधिसत्त्वधनोऽहं धीरपरमशिवेन्द्रश्रीगुरुबोधितोऽहम् (आनन्द-)

22. சங்கராபரண ராகம் : மிசர தாளம் :

ஆனந்தபூர்ணபோயோஹம் (2)

ஆனந்த பூர்ணபோயோஹம் ஸச்சிஷானந்த-
பூர்ணபோயோஹம் ஸிவோஹம்
ஸர்வாத்மசரோஹம் பரிசிர்வாண-நிர்முண-நிஷிலாத்மகோஹம்
ஸ்ரீர்வாணவர்யாததோஹம் காமமுர்வ-
நிர்வாபண ஸ்ரீரதரோஹம் (ஆனந்த-)
ஸத்யஸ்வரூப-பரோஹம் வரஸ்ருத்யந்த-
போயித-ஸுபௌமரோஹம்
ப்ரத்யமுலின்ன-பரோஹம் ஸுஹ்யமந்த-
ரஹித-மாயாததோஹம் (ஆனந்த-)
அவபோயுரஸஸாமரோஹம் வ்யோம-
பவனாபிபஞ்சஹ-ஓதாதிஹ-ஓரோஹம்
கவிவரணம்ஸேவ்யோஹம் வ்யோரஹவநிர்யுதாரக-
பரமஸூக்ச்மோஹம் (ஆனந்த-)
வாயிதமுணகலனோஹம் ஸுஹ்யஸோயித-
ஸமரஸ-பரமாத்மாஹம்
ஸாயுந ஜாதாததோஹம் நிருபாயிக-
நி:ஸீமஹ-ஓமானந்தோஹம் (ஆனந்த-)
நிரவயவோஹமஜோஹம் நிருபமமஹிமனி
நிஷிதமஹிதோஹம்
நிரவயிஸத்த்வவ்யனோஹம் ஸ்ரீபரமஸிவேந்த்ர-
ஸ்ரீமுருகபோயிதோஹம் (ஆனந்த-)

அஹ் நான் ஆனந்தமயமான பரிபூர்ண
ஞானமயமானவன் ; அஹ் நான் சச்சிடானந்தபூர்ணவோஹம் : ஸத், சித்,
ஆனந்தம் இவையான பரிபூர்ண ஞானமயமானவன் ; அஹ்
சிவ: நான் மங்கள ஸ்வரூபி.

அஹ் நான் சர்வாத்மசு: எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக
சஞ்சரிப்பவன் ; அஹ் நான் பரிநிர்வாணநிர்முணநிஷிதாத்மக: [தான்
என்ற] உணர்ச்சி அறவே ஒழிந்து நிற்குணப் பொருளாய்
எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவானவன் ; அஹ் நான் சர்வானந்த-
ஸ்ரீமுகபோயிதோஹம்

நத: தேவர்களிற் சிறந்தவர்களாலும் வணங்கப் பெற்றவன் ; அஹ் நான் காமசர்வநிர்வாபணபீரதர: காமதேவனுடைய கர்வத்தை அறவே அழிப்பதில் அதிதீரன்.

அஹ் நான் சத்யஸ்வரூபர: ஸத்திய ஸ்வரூபத்தினின்று வேறு படாதவன் (ஸத்); அஹ் நான் வரத்யுஸ்த்வோததஸுஸ-
சாகர: சிறந்த உபநிஷத்துக்களாலே அறிவிக்கப் பெற்ற ஆனந்த ஸாகரமயமானவன் அஹ் நான் த்யக் உள்ளுக்குள் அபிநநர: வெவ்வேறுக வகுக்கப் பெறுத சிறந்த பொருள் ; அஹ் நான் சுத்யமநுரஹதமாயாதீத: பரிசுத்தனும் குற்றமற்றவனும் மாயையை விட்டு விலகியவனுமானவன்.

அஹ் நான் அவவோதரஸசாகர: விழிப்புள்ள ஞானமாகிய ஆனந்த ஸாகரமயமானவன்; அஹ் நான் வ்யோமபவநாதிபந-
பூதாதிதூர: ஆகாசம் வாயு முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்கு அப் பாலுள்ளவன் ; அஹ் நான் கவிவரஸ்சேவ்ய: (சிறந்த ஞானிகளால்) கவிச் சிரேஷ்டர்களால் நன்றாகப் புகழ்த்தக்கவன் (ஸேவிக்கத்தக்கவன்); அஹ் நான் தோர்மவஸிந்யுதாரகரம-
சூத்யம: பயங்கரமான ஸம்ஸார ஸாகரத்தைக் கடத்திக் கரை யேற்றுவதற்கான மிகுந்த திறமை வாய்ந்தவன்.

அஹ் நான் வாதத்யுணகலந: குண தோஷங்களினின்று நீங்கியவன் ; அஹ் நான் வுத்யஸோததஸமரஸபரமாத்மா அறிவுடையதும் (விழித்துக்கொண்டிருப்பதும்) குற்றமொன்று மில்லாமல் சுத்தமானதும் எல்லாவற்றிலும் (அமிர்தமயமான) ஒரே தன்மையுடையதுமான பரமாத்மா ; அஹ் நான் சாதந-
ஜாதாதீத: ஸாதனங்களாலாகிய (பொருள்களாகிய) தொகுதிக்கு அப்பாற்பட்டவன்; அஹ் நான் நிரூபாதிகநி:சீம-
பூமானந்: (மாறுபடுத்தும்) உபாதிகளின்றி உண்மையானதும் போலியாகத் தோற்றாததும் எல்லையற்றதும் பெருக்கமுடையதுமான ஆனந்தமானவன்.

அஹ் நான் நிர்வயவ: [இவை] அங்கங்கள் என்று பாடுபாடு படுத்த இயலாதவாறு ஒரே தன்மையான முழுப் பொருள்: அஹ் நான் அஜ: பிறப்பில்லாதவன்; அஹ் நான்: நிரூபமமஹிமனி ஒப்பற்ற பெருமை பற்றி நிஹிதமஹித: நிலை நின்றுப் புகழ்ப் பெற்றவன்; அஹ் நான் நிர்வத்சிசுவத: எல்லையற்றதான் 'ஸத்' மயமே ஆனவன்; அஹ் நான்: தீர்பரமசிவெந்திரோருவோத: தீரர்களான பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளாலே போதிக்கப்பெற்றவன் (அறிவுறுத்தப் பெற்றவன்).

I am full knowledge, which is Bliss. I am full knowledge which is Sat, Chit and Ananda (Existence, Knowledge and Bliss). I am Siva (the Form of Bliss.)

I am the Soul of everything. I am the Soul of all, where distinctions are entirely lost and attributes also. I am worshipped by the great gods. I am the great hero who rid Kama (the god of Love) of his pride.

I am pure Existence; I am the Ocean of Bliss, revealed in the great Upanishads. I am at core Indivisible. I am pure, flawless, transcending Maya (Illusion).

I am the ocean of nectar which is ultimate Knowledge (Avabodha); I am far removed from sky, air and the other elements (which are five).

I am reached (served) by the great seers; I am the Subtle Supreme Being (Atman) who takes one across the terrible ocean of Samsara (Earthly existence).

I am rid of good and bad qualities (*gunas*). I am the Supreme Atman, the pure and perfect Knowledge which is Bliss. I am beyond the material world. I am the pure and boundless Expanse of Bliss.

I have no limbs (I am one and indivisible). I am un-created. I am revered, established in my unique glory. I am one pure Boundless Existence. (For), I have been awakened by my revered *guru*, the great Parama Sivendra.

२३. सुरदिरागः आदितालम् ॥ जय तुङ्गतरङ्गे ॥

जय तुङ्गतरङ्गे—गङ्गे, जय तुङ्गतरङ्गे ।

கமலமவாண்டகரண்டபவித்ரே बहुविधवन्धच्छेदलवित्रे (जय)

दूरीकृतजनपापसमूहे पूरितकच्छपगुच्छग्राहे (जय)

परमहंसगुरुभणितचरित्रे ब्रह्मविष्णुशंकरनुतिपात्रे (जय)

23. ஸுரடி ராகம் : ஆதிதாளம் : ஜய துங்மதரங்மே.

ஜய துங்மதரங்மே—மங்மே, ஜய துங்மதரங்மே

கமலலவாண்டகரண்டபவித்ரே,

வெணுமையென்புச் சேமே டலவித்ரே (ஜய)

டூரீகூதஜன-பாபஸமூஹே

பூரிககச்சம்ப-மூச்சம்மத் ராஹே (ஜய)

பரமஹம்ஸம-ருஹணிதசரித்ரே

ஸ்ரஹம்-விஷ்ணு-ஸங்கர-துதிபாத்ரே (ஜய)

(குந்தலவராளி ராகத்தில் பாடுகிறார்கள்)

துங்குதரங்கே உயர்ந்த அலைகளை யுடையவளே ! ஜய போற்றி !
 கங்கே கங்கையே ! துங்குதரங்கே உயர்ந்த அலைகளை யுடையவளே !
 ஜய போற்றி !

கமலமவாண்டகரண்டபவித்ரே பிறும்மாண்டங்களாகிய பேழை
 களைப் பரிசுத்தஞ் செய்பவளே ! बहुविधवन्धच्छेदलवित्रे பல
 விதமான கட்டுகளையும் அறுத்தெறியும் அரிவாளாக இருப்
 பவளே ! ஜய போற்றி !

दूरीकृतजनपापसमूहे ஜனங்களின் பாபக்குவியல்களைப்
 பறக்கச் செய்பவளே ! पूरितकच्छपगुच्छग्राहे ஆமைத்

தொகுதிகளாலும் முதல்களாலும் நிரம்பியவளே ! ஜய
போற்றி !

ब्रह्मविष्णुशङ्करनुतिपात्रे பிரமன், விஷ்ணு, சங்கரன் இவர்
களுடைய ஸ்துதிக்குப் பாத்திரமானவளே ! परमहंसगुरु-
भणितचरित्रे பரமஹம்ஸர்களான குருவாலே புகழப்பெற்ற
நடத்தையை யுடையவளே ! ஜய போற்றி !

Hail, O noble-waved !

Hail, Ganga, white-waved !

You who cleanse the many-chambered universe and who
cut asunder, sickle-like, the manifold bonds (of mankind) !

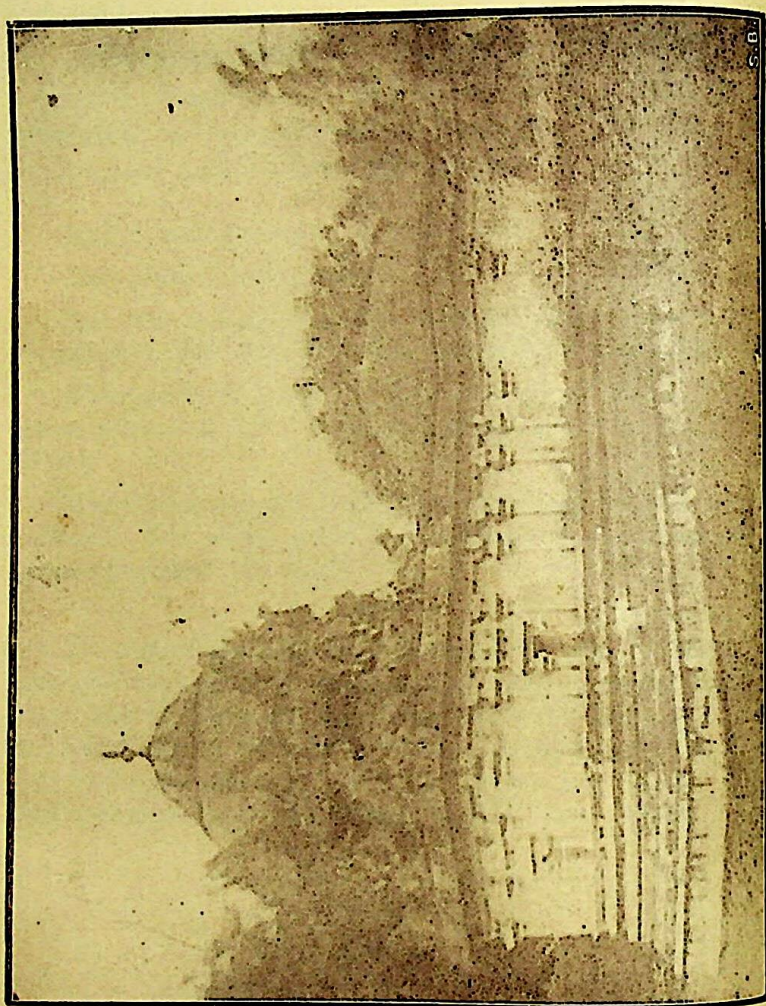
You who drive away the sins of (erring) men ! You
whose waters are full of tortoises in shoals and of crocodiles !
(Hail !)

You who receive due praise from Brahma, Vishnu and
Sankara ! You whose ways are extolled by the Parama
Hamsa Teacher ! All Hail !

The text of the fifth Kirtana was kindly sent by Mahā-
mahopādhyāya Prof. S. Kuppaswami Sastri Avergal M.A.,
I.E.S., (Retd.), Ganapati Agraharam and the Kirtanas 7, 8
and 9 are from the publication "Bhagavad Bhajana Paddhati,
Nityotsava Sampradaya" Vol. II (of the late Sri T. P.
Kothandarama Iyer of Triplicane: G. R. C. Press, 1913).

சுவேதாரண்யமென்ற திருவெண்காட்டிலிருக்கும், நெருர் ஸ்ரீ சதாசிவப் பிர்ஹமத்தின் குரு ஸ்ரீ பரமசிவந்தீர ஸரஸ்வதியின் அதிஷ்டானம். இது ஸ்ரீ காமகோடி டிடம் பராமரிப்பிலிருக்கிறது.

ओं

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாசः

चिन्मुद्रितकरकमलं चिन्तितभक्तेष्टदं विमलम् ।

गुरुवरमाद्यं कंचन निरवधिकानन्दनिर्भरं वन्दे ॥

சின்முத்ரிதகரகமலம் சிந்திதஹக்தேஷ்டதம் விமலம் |

முருவரமாத்தியம் கஞ்சன நிரவயிகானந்தநிர்ஹரம் வந்தே ॥

चिन्मुद्रितकरकमलं சின்முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையை யுடையவராயும் चिन्तितभक्तेष्टदं பக்தர்கள் நினைத்த இஷ்டங்களைக் கொடுப்பவராயும் निरवधिकानन्दनिर्भरं எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தால் நிரம்பியவராயும் विमलं பரிசுத்த ராயுமுள்ள कंचन आद्यं गुरुवरं (ஒப்பற்ற) ஒரு ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை வन्दே நமஸ்கரிக்கிறேன்.

I bow down to that first great Teacher who is immaculate, whose lotus hand is in the *chinmudra* pose, who bestows on His devotees all their desires and who is overflowing with endless bliss.

वटतरुनिकटनिवासं पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जम् ।

कंचन देशिकमाद्यं कैवल्यानन्दकन्दलं वन्दे ॥ १ ॥

1. வடதருநிகடநிவாஸம் படுதரவிஜ்ஞானமுத்ரிதகராஃஜம் |
கஞ்சன ஷேபரிகமாத்தியம் கைவல்யானந்தகந்தலம் வந்தே ॥

वटतल्लनिकटनिवासं ஆலமரத்தின் அருகிலே குடியிருப்பவரும் படுதரவிஜ்ఞானமுद्रितकराजं சிறந்த ஞானத்தை மிகவும் தெளிவாக விளக்கும் முத்திரையோடுள்ள தாமரைக்கையை யுடையவரும் कैवल्यानन्दकन्दलं கலப்பற்றதான (கைவல்யமான) ஆனந்தத்தின் கொழுந்தா யிருப்பவருமான க்ஞன आद्यं देशिकं (ஒப்பற்ற) ஒரு ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை வन्दे நமஸ்கரிக்கிறேன்.

I bow down to that first great Teacher, who is pure Bliss ever growing, who rests beneath the (*Vata*) banyan tree, and whose lotus-hand has the *mudrā* (pose) which expounds most clearly the supreme Wisdom.

निरवधिसंसृतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्चौकाम् ।

परमतमेदनघुटिकां परमशिवेन्द्रार्यपादुकां नौमि ॥ २ ॥

2. நிரவயி-ஸம்ஸுதி-நீரயி-

நிபதித-ஜனதாரணஸ்ம-ரன்-நெளகாம் |

பரமத-ஷேஷ-வ-புகாம்

பரமபரிவேந்தீரார்யபாஷ-புகாம் நெளமி ||

निरवधिसंसृतिनीरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्चौका எல்லையில்லாத ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த ஜனங்களைக் கரைபிற் கொண்டு சேர்ப்பதற்கு அதிவேகமாகச் செல்லும் படகாகவும் परमतमेदनघुटिकां பிறமதங்களை (காலால் எற்றி), பிளந்தெறியும் கணைக்கால் போலவுமுள்ள परमशिवेन्द्रार्य-पादुकां பரம சிவேந்தீரர்களுடைய பாதுகையை நौमि நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு. गुटिकां என்பது பாடமானால், 'परमतमेदनगुटिकां பிற மதங்களை அழிக்குங் குளிகை போலவுமுள்ள' என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

I bow down before the sandals of the great Parama-Sivendra, which are the boat ever active in rescuing those

who have fallen into the limitless ocean of *samsara* and taking them beyond and which are the ankles which knock to pieces alien creeds (other than the true).

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमाऽहम् ।

स्वात्मनि विश्रान्तिक्ருते सरसं प्रस्तौमि किञ्चिदिदम् ॥ ३ ॥

3, ஷேஸிகபரமஸரிவேந்த்ர-ஷேஸவஸோத்ஸுத்-ய-திவ்ய-மஹி
மா'ஹம் |
ஸ்வாத்மனி விஸ்ரான்திக்ருதே ஸரஸம் ப்ரஸ்தௌமி கிஞ்சிதம் ॥

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्बुद्धदिव्यमहिमा (என்) குரு பரம
சிவேந்த்ரர்களுடைய உபதேசபலத்தாலே பிரகாசமடைந்த
திவ்விய மஹிமையையுடைய அஹ் நான் स्वात्मनि विश्रान्तिक्ருते
ஆத்மாவிலே அமைதியாயிருப்பதற்காக सरसं சுவையுடைய
தான் इदं किञ्चित् प्रस्तौमि ஏதோ ஒருவகையான இதை
(ஸ்துதியாக)ச் சொல்லத் தொடங்குகிறேன்.

I now begin to say a few sweet words (of praise), in order that I may rest in my own Self, I whose divine greatness has been awakened perforce by the teaching of my preceptor Paramasivendra.

निरुपमनित्यनिरीहो निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः ।

विगलितसर्वविकल्पः शुद्धो बुद्धश्चकास्ति परमात्मा ॥ ४ ॥

4- நிருபமநித்யநிரீஹோ நிஷ்கல-நிர்மாய-நிர்-மு-ணாகார: |
விமுலிதஸர்வவிகல்ப: ஸுத்-யோ-புத்-யஸ்சகாஸ்தி
பரமாத்மா ॥

निरुपमनित्यनिरीहः ஒப்பற்றதும் பற்றற்றதுமான நித்
தியப் பொருளாய் निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः பகுதிகளாகப்
பிரிக்கவொண்ணாததாய் मायையின் சம்பந்தமொன்றுமில்
லாததாய் குணங்களின் ஸம்பந்தமொன்றுமில்லாத வடிவை
யுடையதுமான परमात्मा பரமாத்மா विगलितसर्वविकल्पः

எல்லாவித மாறுபாடுகளும் (விகல்பங்களும்) அற்றதாய்
 शुद्धः பரிசுத்தமானதாய் बुद्धः விழித்துக்கொண்டிருப்பதாய்
 (ஞான ஸ்வரூபமாய்) चकास्ति விளங்குகின்றது.

The supreme Soul shines pure and awake and devoid of all mutations (Vikalpas); It is unique, eternal and free from passion; It is an indivisible whole, untouched by Maya (ignorance) and free from the *gunas* (the threefold qualities, Sattva, Rajas and Tamas).

स्वाविद्यैकनिबद्धः कुर्वन्कर्माणि मुह्यमानः सन् ।

दैवाद्विधूतबन्धः स्वात्मज्ञानान्मुनिर्जयति ॥ ५ ॥

5. ஸ்வாவித்யைகனிவத்யு: குர்வன் கர்மாணி முஹ்யமான:ஸன் |
 டைவாத்விதவந்: ஸ்வாத்மஜ்ஞானான்-முனிர்ஜயதி ||

स्वाविद्यैकनिबद्धः தன்னுடைய அவித்தையால் மட்டுமே
 கட்டுண்டவனாய் कर्माणि காரியங்களை कुर्वन् செய்துகொண்
 டும் मुह्यमानः அறிவு மயங்கியும் सन् இருந்துகொண்டே
 दैवात् (தற்செயலாக) அதிர்ஷ்டவசத்தால் स्वात्मज्ञानात् தன்
 ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவால் विधूतबन्धः பற்றுகள் நீங்கிய
 वलोक मुनि: முனிவன் जयति விளங்குகிறான்.

He who was erstwhile bound merely by his own ignorance and was engaged in (wordly) activities and felt bewildered, he (now) shines supreme as a sage having, by God's grace, shaken off his shackles because of the knowledge of the Atman (his own Self).

मायावशेन सुप्तो मध्ये पश्यन्सहस्रशः स्वप्नान् ।

देशिकवचःप्रबुद्धो दीव्यत्यानन्दवारिधौ कोऽपि ॥ ६ ॥

6. மாயாவசேன ஸுப்தோ மய்யே பஸ்யன் ஸஹஸ்ரஸ: |
 ஸ்வப்தனான் ||
 தேசிகவச:ப்ரபுத்யோ தீவ்யத்யானந்தவாரித்யௌ
 கோ'பி ||

மாयाவசேன மாயையின் சக்தியால் சுप्त: தூங்குகிறவனாகி
 मध्ये (தூக்கத்தின்) இடையிலே स्वप्न: கனக்களை सहस्रशः
 ஆயிரக்கணக்காக पश्यन् கண்டு, (பின்பு) देशिकवचःபுலகு:
 குருவினுடைய வார்த்தைகளால் விழித்துக்கொண்டவனாகி
 आनन्दवारिधौ ஆனந்த ஸாகரத்தில் कः अपि (ஒப்பற்ற) ஒரு
 வன் दीव्यति திகைத்து இன்புறுகிறான்.

He who (erstwhile) was sleeping under the influence of Maya (Illusion) and during his sleep had dreams by thousands; he is now awakened by the words of his (preceptor) *Guru* and delights in the ocean of Bliss.

प्राकृतभावमपास्य स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः ।

गुरुवरकरुणापाज्ञाद् गौरवमासाद्य माद्यति प्राज्ञः ॥ ७ ॥

7. ப்ராஹ்மதவாவமபாஸ்ய ஸ்வீக்யூத-நிஜரூப-ஸச்சிதானந்த: |

முருவர-கருணாபாஹ்மாஜ் மௌரவமாஸாஜ்ய மாஜ்யதி
 ப்ராஜ்ஞ: ||

गुरुवरकरुणापाज्ञात् சிறந்த குருமூர்த்திகளின் கருணை
 கொண்ட கடைக்கண் பார்வையால் प्राकृतभावं பிரக்குதி
 ஸம்பந்தமான தன்மையை अपास्य உதறியெறிந்து स्वीकृत-
 निजरूपसच्चिदानन्दः (தன் ஸ்வரூபமான) உண்மை இயல்
 பான ஸச்சிதானந்தத்தை தன்னதாக்கிக் கொண்டவனாகி
 गौरवं மேன்மையை आसाद्य அடைந்து प्राज्ञः அறிவாளி माद्यति
 களிப்புறுகிறான்.

The wise man rejoices, having attained to dignity by a mere side-glance from the great (guru's) teacher's gracious eyes, having cast off his natural propensities (born of Prakṛti) and having made his real nature as *Sat*, *Chit* and *Ananda* his own.

श्रीगुरुकृपया सच्चित्सुखनिजरूपे निमग्नधीमौनी ।

विहरति कश्चन विबुधः शान्ताहंतो नितान्तमुदितान्तः ॥ ८ ॥

8. ஸ்ரீகுருகృபயா ஸச்சித்ஸுகுநிஜரூபே நிமக்ந் தீமௌனீ |
விஹரதி கக்ஷன விபுட : ஸாந்தாஹந்தோ நிதாந்த-
முடிதாந்த: ||

कश्चन विबुधः (ஒப்பற்ற) ஒரு ஞானி श्रीगुरुकृपया ஸ்ரீ
குருவின் கிருபையால் சच्चित्सुखनिजरूपे ஸத்தும் சித்தும்
ஆனந்தமுமான தன் ஸ்வரூபத்திலே நிமக்ந் தீ: ஆழ்ந்த புத்தி
யையுடைய மௌனியாகி शान्ताहन्तः அகம்பாவமற்றவ
னாய் நितान्तमुदितान्तः மிகவும் களிப்புற்ற மனதையுடையவ
னாய் विहरति விஹர யாகுகொண்.

By the grace of his good teacher (*Guru*), the wise man rejoices silently and much pleased at heart, and with his mind submerged in his own nature as Existence, Knowledge and Bliss.

गुरुवरकरुणालहरी-व्यतिकरभरशीतलस्वान्तः ।

रमते यतिवर एको निरुपमसुखसीमनि स्वैरम् ॥ ९ ॥

9. குருவரகருணாலஹரீ-வ்யதிகரஹரஸீதலஸ்வாந்த: |
ரமதே யதிவர ஏகோ நிருபமஸுஸீமனி ஸ்வைரம் ||

एकः यतिवरः ஒப்பற்ற சிறந்த சன்னியாகி गुरुवरकरुणा-
लहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः சிறந்த குருவின் கருணையாகிய
பேரலைக்கு அருகேயிருப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி பெற்ற
மனதையுடையவனாய் स्वैरं தன்னிச்சைப்படி निरुपमसुखसीमनि
ஒப்பற்ற ஆனந்தத்தின் (எல்லைப்புறத்திலே) பெருக்கிலே
रमते இன்புகொண்.

The good Sannyasin is unique, rejoicing at will in the utmost regions of incomparable Bliss, with his heart's

passions completely cooled by its nearness to the surging waves of grace flowing from his good teacher (*guru*).

श्रीदेशिकवरकरुणा-रविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ।

विहरन्मस्करिवर्यो निरवधिकानन्दनीरधावास्ते ॥ १० ॥

10. ஸ்ரீதேசிகவரகருண-ரவிகரஸமபோஹிதாந்தரய்வாந்த : |
விஹரன் மஸ்கரிவர்யோ நிர்வயிகானந்த-நீரயாவாஸ்தே ||

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ஸ்ரீ குரு
கிரேஷ்டரின் கருணையாகிய சூரிய கிரணங்களால் (அக
இருளை) அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கொண்டவரான
மஸ்கரिवर्यः சிறந்த சன்னியாசி நிர்வதிகானந்தநீரதௌ எல்லையற்ற
தான் ஆனந்த ஸாகரத்திலே விஹர்ந் விளையாடிக்கொண்டு
ஆஸ்தே இருக்கிறான்.

The good (ascetic) Sannyasin, from whose heart dark-
ness has been dispelled by the sun-like radiance of his good
Guru's grace, is sporting in the boundless ocean of Bliss.

जनिविपरीतक्रमतो बुद्ध्या प्रविलाप्य पञ्चभूतानि ।

परिशिष्टमात्मतत्त्वं पश्यन्नास्ते मुनिः शान्तः ॥ ११ ॥

11. ஜனிவிபரீதக்ரமதோ புவூஹ்ய ப்ரவிலாப்ய
பஞ்சஹகுதானி |
பரிசிஷ்டமாத்மதத்த்வம் பஸ்யன்னாஸ்தே முனி : ஸாந்த : ||

पञ्चभूतानि ஐந்து பூதங்களையும் ஜனிவிபரீதக்ரமதः (அவை)
தோன்றிய முறைக்கு மாறான முறையிலே (அதாவது,
ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், நீர் மண் என்றதற்கு மாறான மண்,
நீர், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்ற முறையிலே) बुद्ध्या
புத்தியைக்கொண்டு प्रविलाप्य ஒடுங்கச்செய்து परिशिष्टं எஞ்
சியதான் आत्मतत्त्वं ஆத்மப்பொருளை पश्यन् நோக்கியவனாய்
मुनिः ஒரு முனிவன் शान्तः சாந்த முடையவனாக ஆஸ்தே இருக்
கிறான்.

The sage rests quiet, visualizing the Atman that remains after he has by his Buddhi (mental faculty) uncreated (by involution) the five elements inverting the order of their creation (evolution).

जगदखिलमिदमसारं मायिकमेवेति मनसि मन्वानः ।

पर्यटति पाटिताशः प्रगलितमदमानमत्सरः कोऽपि ॥ १२ ॥

12. ஜமடிவில மிடிமஸாரம் மாயிகமேவேதி மனஸி மன்வான் : |
பர்யடதி பாடிதாஸ: ப்ரமுலித-மடிமானமத்ஸர: கோ'பி ||

इदम् अखिलं जगत् இந்த ஐகத் முழுவதும் அசார் ஸார மற்றது மாயிகம் பவ மாயையால் ஆனதே யாகும் इति என்று मनसि மனதிலே மன்வான்: கருதுவோனாகி पाटिताशः ஆசை நொறுங்கிப் பொடிந்துபோனதால் ஆசையற்றவனும் प्रगलितमदमानमत्सरः செருக்கு, அபிமானம், பொருமை இவை தன்னிடத்திலிருந்து வழுப்பெற்றவனுமாகி कः अपि ஒப் பற்ற ஒருவன் पर्यटति திரிகிறான்.

He wanders about, with his desires crushed and with his pride, self-esteem and envy all gone, realizing in his mind that this universe in its entirety is unsubstantial and proceeds from Maya (Illusion).

नात्मनि किञ्चिन्माया तत्कार्यं वाऽस्ति वस्तुतो विमले ।

इति निश्चयवानन्त-हृष्यत्यानन्दनिर्भरो योगी ॥ १३ ॥

13. நாத்மனி கிம்சின்-மாயா தத்கார்யம் வா'ஸ்தி வஸ்துதோ

விமலே |

இதி நிச்சயவானந்தர்-ஹ்ருஷ்யத்யானந்தநிர்ஹரோ யோகீ ||

विमले आत्मनि பரிசுத்தமான ஆத்மாவாகிய தன்னிடத் திலே माया மாயையேனும் वा அல்லது किञ्चित् கொஞ்சமும் तत्कार्यं மாயையின் காரியமேனும் वस्तुतः உண்மையில் न अस्ति இல்லை इति என்று निश्चयवान् உறுதி கொண்டவனாய்

आनन्दनिर्भरः ஆனந்தம் நிரம்பியவனாய் **योगी** யோகியானவன்
अन्तः हृष्यति உள்ளத்திற் களிப்புறுகிறான்.

The Yogin, being full of Bliss, rejoices at heart, knowing for certain that in the immaculate Self there is really no Maya (Illusion) nor any the least consequence of Her touch.

त्वमहमभिमानहीनो मोदितनानाजनाचारः ।

विहरति बालवदेको विमलसुखाम्भोनिधौ मग्नः ॥ १४ ॥

14. த்வமஹமஹிமானஹீனோ மோடிதநானாஜனாசார: |

விஹரதி வாலவதேகோ விமலஸுஹம்போநித்யௌ

மதுன: ||

त्वमहमभिमानहीनः நீ நான் என்னும் அபிமானமில்லாத
வனாய் **मोदितनानाजनाचारः** ஜனங்களின் பல வேறு நடத்தை
களிலும் இன்புறுவோனாய் **विमलसुखाम्भोनिधौ** பரிசுத்தமான
ஆனந்த ஸாகரத்திலே **मग्नः** மூழ்கியவனாய் **बालवत्** சிறு
பிள்ளையைப்போல **एकः** ஒருவன் **विहरति** விளையாடுகிறான். .

He sports like a child, plunged in the Ocean of pure Bliss and delighted with the diverse actions of men, without any feeling of 'you' or 'I'.

अवधूतकर्मजालो जडवधिरान्धोपमः कोऽपि ।

आत्मारामो यतिरा-डटवीकोणेष्वट्नास्ते ॥ १५ ॥

15. அவயுடுதகர்மஜாலோ ஜடவயிராந்ஹோபம: கோ'பி |

ஆத்மாராமோ யதிரா—டடவீகோணேஷ்வடன்ஸ்தே ||

आत्मारामः (தன்னிலேயே) ஆத்மாவிலேயே இன்புறு
வோனாகிய **कः अपि यतिराट्** ஒரு (ஒப்பற்ற) சன்னியாசிச்
சிரேஷ்டன் **अवधूतकर्मजालः** கர்மாக்களாகிய வலைகளினின்
றும் (பந்தங்களினுன்றும்) நீங்கியவனாய் **जडवधिरान्धोपमः**
அறிவீனனும் செவிடனும் குருடனுமான ஒருவனைப்

போன்றவனாய் அடவீகோணேபு காட்டு மூலைகளிலே அடந் அஸ்தே
திரிந்துகொண்டிருக்கிறான்.

Delighted in the Atman (in his Self) and rid of the bondage of *karma* (action), the Prince of Sannyasins is wandering about in the outskirts of the jungle, like a deaf blind idiot.

शान्त्या दृढोपगूढः शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः ।

रमते रसज्ञ एको रम्ये स्वानन्दपर्यङ्के ॥ १६ ॥

16. ஸாந்த்யா உபுஷோபமு-புஷ: ஸாந்தமைஸ்தான்யவேஷுனோடா: |
ரமதே ரஸஜ்ஞ ஏகோ ரம்யே ஸ்வானந்தபர்யங்கே ||

ரம்யே இன்பமளிப்பதான ஸ்வானந்தபர்யங்கே தன்னுடைய
தான ஆனந்தமயமான பள்ளியிலே ஸான்தசமஸ்தான்யவேदनோடா:
மற்ற எல்லா வுணர்ச்சிகளும் அற்றுத் தெளிந்தவனான
ஏக: ஒப்பற்ற வொரு ரசஜ்ஞ: ரஸஜ்ஞன் (இன்பச் சுவை
யறிந்தவன்) ஸான்த்யா மனச் சாந்தியாலே உபுஷோபமு: இறுகத்
தழுவுப்பெற்றவனாய் ரமதே இன்புறுகிறான்.

Alone the happy one enjoys, remaining in the 'close embrace of Santi (Equanimity) on the bed of his own Ananda (Bliss), serene and unruffled by all other sensations.

उन्मूलितविषयारिः स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः ।

स्वात्मानन्दमहिम्नि स्वराज्येऽसिन् विराजते यतिराट् ॥ १७ ॥

17. உன்மூலிதவிஷயாரி: ஸ்வீகூதவைவராட் யஸர்வஸ்வ: |

ஸ்வாத்மானந்தமஹிம்னி ஸ்வாராஜ்யே'ஸ்மின் விராஜதே
யதிராட் |

யதிராட் சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் (கிறந்த சன்னி
யாசி) உன்மூலிதவிஷயாரி: இந்திரிய சுகங்களாகிய பகைவர்
களை வேரோடு களைந்தவனாய் ஸ்வீகூதவீராக்யசர்வஸ்வ: வைவராக்
கியமென்னும் சொத்தையெல்லாம் தன்னதாக்கிக் கொண்
டவனாய் ஸ்வாத்மானந்தமஹிம்னி தன் ஆத்மாவாகிய ஆனந்தத்தின்

பெருமையென்னும் அஸிந் ஸ்வராஜ்யே இந்த ஸ்வராஜ்யத்தில்
விராஜதே சிறப்புற்று விளங்குகிறான்.

‘விஷயம்’ என்பது இந்திரிய உணர்ச்சியையும் தேசத்தையும்
குறிக்கும். அரசன் நாட்டிலுள்ள பகைவரை வென்று வேற்றரசர்
களின் சொத்துக்களையெல்லாம் தன்னுடையதாக்கிக் கொண்டு ராஜ்
யாதிகாரத்திற் பெருமையுடன் விளங்குவதுபோல யதிரேஷ்டனும்
விளங்குகிறான் என்பது கருத்து.

The king of ascetics shines supreme in his own kingdom,
in the majesty of his own blissful Self (Atman), having made
all the wealth of non-attachment his own and having uprooted
his enemies, the sense-pleasures.

सवितर्यपि शीतरुचौ चन्द्रे तीक्ष्णोऽप्यधो वहत्यग्नौ ।

मायिकमिदमिति जानन् जीवन्मुक्तो न विस्सयी भवति ॥ १८ ॥

18. ஸவிதர்யபி ஸீதருசௌ சந்த்ரே தீக்ஷணே' ப்யப்யோ

வஹத்யக்ஷணௌ ।

மாயிக மிடிமிதி ஜானன் ஜீவன்முக்தோ ந விஸ்மயி ஹவதி ॥

சவதரி சூரியன் ஸீதருசௌ அபி சூளிர்ந்த கிரணங்களை
யுடையவனாயினும் சந்த்ரே சந்திரன் தீக்ஷண அபி கொடியவனா
யினும் அக்னௌ தீ அக: வஹதி கீழ்நோக்கி கொழுந்துவிட்டெழுந்
தாலும் இஃது மாயிக் மாயையால் ஆனது इति என்று
ஜானந் அறிந்தவனாகி ஜீவன்முக்: ஜீவன்முக்தன் (உயிரோ
டுள்ளபோதே மோக்ஷத்தை யடைந்தவன்) விஸ்மயி ஆச்சரி
யங் கொண்டவனாக ந ஸ்வதி இருப்பதில்லை.

Though the sun be cool, though the moon scorch and the
tongue of fire leap downward, the Jivanmukta knows it to
be the work of Maya (Illusion) and does not wonder thereat.

अज्ञानवैरिविजयी प्रज्ञामातङ्गमस्तकारुढः ।

विहरति संयमिराजः समरससुखधाम्नि सर्वतो रम्ये ॥ १९ ॥

19. அஜ்ஞானவைவரிவிஜயீ ப்ரஜ்ஞா-மாதங்-ம-மஸ்தகாருஃ |
விஹரதி ஸம்யமிராஜ : ஸமரஸஸுப்யாம்னி ஸர்வதோ

ரம்யே ||

प्रज्ञामातङ्गमस्तकारुहः பேரறிவு (ப்ரஜ்ஞை) என்னும் யானையின் பிடரியிலேறிக்கொண்டு அज्ञानवैरिविजयी அறியா மையாகிய பகைவனை வென்றவனான संयमिराज: துறவிராஜன் सर्वतः எல்லா வகைகளிலும் रम्ये இன்பந் தருவதான समरससुखधासि (ஸமரஸம்) யாதொரு பேதமில்லாத இன்பமான பிரதேசத்திலே विहरति இன்புறுகிறான்.

'The King of ascetics sports in the expanse of unvarying Bliss, which is ever most pleasing, riding on the high neck of the elephant of Right Knowledge and vanquishing his enemy, Ignorance.

शान्ताहंकृतिदोषः सुसमाहितमानसः कोऽपि ।

पूर्णन्दुशिशिरभावो राजत्यानन्दसत्यचिद्रसिकः ॥ २० ॥

20. ஸாந்தாஹம்கூதிடோஷ: ஸுஸமாஹிதமானஸ: கோ'பி |

பூர்ணேந்தூ ஸி ஸிரஹாவோ ராஜத்யானந்தஸத்யசித்ரஸிக: ||

शान्ताहंकृतिदोषः அஹங்காரமென்னும் தோஷம் அந் தவனாயும் सुसमाहितमानसः நன்கு அமைந்த மனமுடையவ னாயும் पूर्णन्दुशिशिरभावः முழுமதிபோன்று குளிர்ந்த எண் ணங்களை யுடையவனாயும் आनन्दसत्यचिद्रसिकः க: அபி ஸச்சி தானந்தப் பொருளாகி இன்புறும் ஒப்பற்ற ஒருவன் राजति விளங்குகிறான்.

He shines supreme enjoying, as Existence-Knowledge-Bliss, with the blemish of egoism gone, with his mind quite calm and composed, and with his thoughts cool and pleasant like the full moon.

तिष्ठन्परत्र धाम्नि स्वीयसुखास्वादपरवशः कश्चित् ।

कापि ध्यायति कुहचि-द्गायति कुत्रापि नृत्यति स्वैरम् ॥ २१ ॥

21. திஷ்டன் பரத்ர ஧ாம்னி

ஸ்வீய-ஸுவாஸ்வா-த-பரவஸஃ கஸ்சித் |

க்வாபி ஸ்யாயதி குஹசித்-

மாயதி குத்ராபி நுத்யதி ஸ்வைரம் ॥

பரத்ர வேற்றுலகிலே ஧ாம்னி ஓரிடத்திலே திஷ்டந் இருந்து கொண்டு ஸ்வீயசுखास्वादपरवशः தன்னுடையதான் (ஆத்மாவின்) ஆனந்தத்தை நுகர்வதிலே ஈடுபட்டவனாய் கश्चित् (ஒப்பற்ற) ஒருவன் स्वैरं தன்னிச்சைப்படி क अपि எங்கேனும் ध्यायति மனஞ் செலுத்துகிறான், कुहचित् எங்கேனும் गायति பாடுகிறான், कुत्र अपि எங்கேனும் नृत्यति ஆடுகிறான்.

Fully engrossed in the enjoyment of his own Bliss, he remains in another world as it were; and, as strikes his fancy, here he is engaged in thought, and there he is singing, and there he is dancing.

अगृहीताद्यकलङ्कः प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः प्राज्ञः ।

न्यक्कृतकार्यकलाप-स्तिष्ठत्यापूर्णसीमनि कापि ॥ २२ ॥

22. அமுஹீதாவகலங்க: ப்ரஸமித-ஸங்கல்ப-விஹ்ரம: :

ப்ராஜ்ஞ: |

ந்யக்ஞதகார்யகலாப-ஸ்திஷ்டத்யாபூர்ணஸீமனி க்வாபி ॥

அகூஹீதாद्यकलङ्कः பாபமென்னும் மறுவை (களங்கத் தை)க் கொள்ளாதவனாய் प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः (ஸங்கல்பங்களால்) எண்ணங்களால் உண்டாகும் குழப்பங்கள் முற்றும் அற்றவனாய் न्यक्कृतकार्यकलापः காரியத் தொகுதிகளை யெல்லாம் அவமதித்து விலக்கியவனாயுள்ள प्राज्ञः பேரறிவாளி क अपि எங்கேயோ आपूर्णसीमनि என்கும் நிறைந்த செல்வத்தில் तिष्ठति நிலைபெற்றிருக்கிறான்.

Wherever he be, he stands secure in the region of Perfection, the wise man who is unblemished by sin, who has ceased to be distracted by thoughts (Sankalpas) and who has risen superior even to ordained action.

चपलं मनःकुरङ्गं चारु गृहीत्वा विमर्शवागुरया ।

निगमारण्यविहार-श्रान्तः शेते स्वधाम्नि कोऽप्येकः ॥ २३ ॥

23. சபலம் மன:குரங்க் காரு க்ரஹீத்வா விமர்ஸவா குரயா |

நிஹமாஸ்ய-விஹார-ஸ்ரான்த: ஸேதே ஸ்வயாம்னி

கோ'ப்யேக: ||

चपलं ஒரு நிலையிலே நிலலாது திரிகின்ற मन:कुरङ्ग மன
மென்னும் மாண விமர்ஸவா (விமர்ஸம்) ஆராய்ச்சி என்
னும் வலையிலே காரு அழகாக க்ரஹீத்வா பிடித்தபின் நிமா-
रण्यविहारश्रान्त: வேதங்களென்னும் காடுகளிலே இன்பமாகத்
திரிந்ததாலே களைப்புற்றவனான एक: क: अपि ஒப்பற்ற
ஒருவன் स्वधाम्नि தன்னுடைய இடத்திலேயே शेते சாய்ந்து
அமைதி பெறுகிறான்.

Having skilfully caught the fickle antelope of his mind (Manas) in the net of Discernment (Vimarsana), he, the unique one, reposes in the Self (in his own place), tired with hunting in the forests of the Vedas.

दारुणचित्तव्याघ्रं धीरमनःखड्गधारया हत्वा ।

अभयारण्ये कोऽपि स्वैरविहारी जयत्येकः ॥ २४ ॥

24. டாருணசித்த-வ்யாஹிரம் ஧ீரமன: வஹ் க்யாரயா ஹத்வா |

அஹயாஸ்யே கோ'பி ஸ்வைரவிஹாரி ஜயத்யேக: ||

दारुणचित्तव्याघ्रं சித்தமென்னும் கொடும் புலியை
धीरमनःखड्गधारया हत्वा தைர்யங்கொண்ட மனம் என்னும்
வாளின் முனையால் வெட்டியழித்து एक: क: अपि ஒப்பற்றவ
னான ஒருவன் अभयारण्ये அச்சமின்மை என்னும் காட்டிலே

स्वैरविहारी தன்னிஷ்டப்படி திரிந்து விளையாடிக்கொண்டு
जयति சிறந்து விளங்குகிறான்.

Unique he triumphs, wandering at will in the forest of Fearlessness, having felled the cruel tiger called *Chitta* (Mentality) with the sharp-edged sword of his brave Mind (Manas.)

सज्जनहृदयसरोजो-न्मीलनकरधीकरप्रसरः ।

एको यतिवरपूषा निर्दोषश्चरति चिद्रगने ॥ २५ ॥

25. ஸஜ்ஜனஹ்ருதயஸரோஜோ—ன்மீலனகர டீகரப்ரஸர : |

ஏகோ யதிவரபூஷா நிர்டோஷச்சரதி சித் மமனே ॥

சஜ்ஜனஹ்ருதயஸரோஜோன்மீலனகரधीकरप्रसर : நல்லோர்களின் இருதயங்கள் என்னும் தாமரைகளை மலரச்செய்யும் புத்திக் கதிர்களைப் பரப்புகிறவனாய் निर्दोष: குற்றமற்றவனாய் चिद्रगने 'சித்' என்னும் வானத்திலே यतिवरपूषा துறவிகளுட் சிறந்தவனான சூரியன் एक: தனித்து चरति சஞ்சரிக்கிறான்.

The spotless Sun of a supreme ascetic stalks unique in the sky of *Chit* (Knowledge), with his abundant thoughts as the rays causing the lotuses of good men's hearts to bloom.

कुवलयविकासकारणमज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः ।

शुद्धो मुनीन्द्रचन्द्रः सुरसेव्ये लसति विष्णुपदे ॥ २६ ॥

26. குவலயவிகாஸகாரண—

மஜ்ஞான டீவாந்தகௌமுதீப்ரஜ்ஞ : |

ஸாஹீயோ முனிந்தீரசந்தீர :

ஸூரஸேவ்யே லஸதி விஷ்ணுபதே ॥

குவலயவிகாஸகாரண குவளைகள் மலர்வதற்குக் காரண மாயும் (பூமண்டலம் முழுதும் மகிழ்வதற்குக்காரணமாயும்) अज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः அறியாமை என்னும் இருளைப் போக்

கும் பேரறிவாகிய நிலவை யுடையதாயும் **சுடி:** (மேலும்) களங்கமற்றுத் தூயதாயுமுள்ள **முனிந்ரவந்த:** முனிச்சிரேஷ்ட னாகிய சந்திரன் **சுரசேவ்யே** தேவர்கள் அடைவதற்கேற்றதான **விஷ்ணுபதே** (எங்கும் நிறைந்ததாக நாடப்பெறும் பரம் பொருளிலே) வானத்திலே **ஐசதி** விளங்குகிறான்.

The great sage (Muni) shines in the ethereal region of Chit (Vishnupada), fit abode of the Gods, a spotless moon which causes the blue lilies to bloom and the moonlight of whose wisdom dispels ignorance.

स्वानन्दामृतसेकै-रान्तरसंतापसंततिं शमयन् ।

चित्रमचञ्चलवृत्ति-श्चिद्योमनि भाति योगिवर्यघनः ॥ २७ ॥

27. ஸ்வானந்தாமுதசேகை—

ராந்தரஸந்தாப ஸந்ததிம் ஸமயன் |

சித்ரமசஞ்சல வுத்தி—

ஸ்சித்வ்யோமனி ஹதி யோ நிவர்யவன: ||

स्वानन्दामृतसेकै: தன்னுடைய ஆனந்தமயமான (அமுதத் திவலைகளால்) நீர்த்துளிகளால் **रान्तरसंतापसंततिं** இருதயத்திலே தொடர்ச்சியாக எழுகின்ற ஸந்தாபங்களை (மன எரிச்சல்களை) **शमयन्** தணிவித்துக்கொண்டு **चिद्योमनि** 'சித்' என்னும் வானத்திலே (சிதாகாசத்திலே) **योगिवर्यघनः** யோகிகளுட் சிறந்தவன் என்னும் மேகமானது **अचञ्चलवृत्ति:** அகையாமல் நிலைத்து நிற்பதாய் **भाति** விளங்குகிறது, **चित्रं** ஆச்சரியம்!

O Wonder! The great Yogin shines in the ethereal region of Chit, an unmoving cloud which, by raining the elixir of its own bliss (of Atman), quenches the spreading fire of inward distress.

सुमनःसौरभमञ्जुल-संचारनिवारिताखिलश्रान्तिः ।

संयमिचारुसमीरो विहरत्यानन्दसंविदारामे ॥ २८ ॥

28. ஸுமன : ஸௌரஹமஞ்ஜுல—ஸஞ்சார நிவாரிதாஹில-

ஸ்ரான்தி : |

ஸம்யமிசாருஸமீரோ விஹரத்யானந்தஸம்விதாராமே ॥

ச்யமிசாருஸமீர: துறவி என்னும் மென்காற்று சுமன:-
சௌரஹமஞ்ஜுலசஞ்சாரநிவாரிதாஹிலஸ்த்ரி: மலர்களின் (பிரும்ம
நிஷ்டர்களின்) தெய்விக நறுமணங்கொண்டு சுகமாக வீசுவ
தாலே (எல்லோருடைய) எல்லாச் சிரமங்களையும் நீக்கிக்
கொண்டு ஆனந்தஸம்விதாராமே ஆனந்தமயமான ஸம்வித்ஞான
மென்னும் பூந்தோட்டத்திலே விஹரதி இன்புற்று உலாவு
கிறது.

The recluse is the gentle wind which blows pleasantly in
the grove of Knowledge-Bliss and prevents all fatigue by its
lovely progress, along with the fragrance of flowers (realised
souls).

निःश्रेयससरसफले निर्मलविज्ञानपल्लवमनोज्ञे ।

वीतभये विपिनतले यतिशितिकण्ठो विभाति कोऽप्येकः ॥ २९ ॥

29. நி:ஸ்ரேயஸஸரஸஹலே நிர்மலவிஜ்ஞான-பல்லவமனோஜ்ஞே |

வீதஹயே விபினதலே யதிஸிதிகண்டோ விஹாதி கோ'ப்யேக: ॥

நி:ஸ்ரேயஸஸரஸஹலே ரஸம் (அமிர்தம்) நிறைந்ததான
மோக்ஷம் (நிஸ்ரேயஸ்) என்னும் பழத்தையுடையதாயும்
நிர்மலவிஜ்ஞானபல्लवमनोज्ञे விஜ்ஞானம் (பேரறிவு) என்னும்
தூய தளிர்களால் மனதைக் கவர்வதாயும் வீதமயே
பயம் முற்றும் நீங்கியதாயுமுள்ள விபினதலே காட்டுப்பிர
தேசத்தில் க: अपि यतिशितिकण्ठ: एक: ஒப்பற்ற துறவியா
கிய மயில் ஒன்று விஹாதி விளங்குகின்றது.

The ascetic shines, a peacock in the region of the forest, whence fear has fled and where grow the luscious fruit of Beatitude (Nisreyasa) and the pleasing flowers of perfect Knowledge.

निःसारभुवनमस्तल-मुत्सार्यानन्दसारसपूर्णं ।

वरसरसि चिन्मयेऽस्मिन् परहंसः कोऽपि दीव्यति स्वैरम् ॥ ३० ॥

30. நிஃஸாரஹுவனமருதல—முத்ஸார்யானந்தஸாரஸபூர்ணே |
வரசரஸி சின்மயே'ஸ்மின் பரஹம்ஸ : கோ' ி தீவ்யதி
ஸ்வைரம் ॥

निःसारभुवनमस्तलं ஸாரமற்றதான பூமியாகிய பாகை
நிலத்தை उत्सार्य விட்டகன்று ஆனந்தஸாரஸபூர்ணே ஆனந்தமய
மான (அமுதத்தால்) நீரால் நிறைந்ததும் चिन्मये 'சித்'
ஆகியதுமான अस्मिन् वरसरसि இந்தச் சிறந்த ஏரியிலே कः
अपि ஒப்பற்ற ஒரு परहंसः சிறந்த ஹம்ஸமானது स्वैर தன்
னிச்சைப்படி दीव्यति விளையாடுகின்றது.

Abandoning the desert region of this worthless world, he, the good swan, sports freely in this excellent lake which is all Chit (knowledge) and full of the sweet waters of perfect Bliss.

निखिलागमपल्लविते निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने ।

मधुरतरमञ्जुवाचः कूजन्नास्ते यतीन्द्रकलकण्ठः ॥ ३१ ॥

31. 'நிஹிலா'மமல்லவிறதே நிறமஸரி ரஸ்தந்த்ர-ஸீதலோத்யானே |
மதுரதரமஞ்ஜுவாச : கூஜன்னாஸ்தே யதீந்த்ரகலகண் : ॥

निखिलागमपल्लविते எல்லா வேதங்களும் துளிர்த்திருக்
கின்றதான निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने உபநிஷத் துக்களிலுள்ள
உபாஸனைகளால் (தந்திரங்களால்) குளிர்த்திருக்கும் பூஞ்
சோகையிலே यतीन्द्रकलकण्ठः சன்னியாசிச் சிரேஷ்டனான
குயிலானது मधुरतरमञ्जुवाचः மிக்க இனிமையான அஞ்

சொற்களைக் கூஜந் மிழற்றிக் (கூவிக்க)கொண்டு அஸ்தே இருக்கின்றது.

The great recluse is the cuckoo which cooes soft sweet words in the grove which is made cool by the secret lore (Tantras) of the Upanishads and where all the Vedas are in bloom.

दारितमोहमदेभो दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः ।

विबुधोत्तमसिंहवरो विहरत्यानन्दविततकान्तारे ॥ ३२ ॥

32. ஞானமோஹமடேஹோ ஞானோக்ஷதஸகலஞானபிரயோகஸ்தவ : |

விவ்ஹோயோத்தமஸிம்ஹவரோ விஹரத்யானந்த-விதத-

காந்தாரே ||

दारितमोहमदेभः अञ्जुनाम एன்னम मत्तम्पिदित्त
याणैयையं पिनान्देहिந்து दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः पाप
कं एन्नम पुलिकै येल्लाम वेरुद्धियோद्धिय
विबुधोत्तमसिंहवरः पुत्तिमानकण्डुं सिन्रतवना सौरिय सिन्र
मानतु आनन्दविततकान्तारे अन्नन्तम् एन्नम अकन्त
काद्धिले विहरति इन्पुत्तु विनायाकिन्तु.

The excellent man of wisdom is the great lion which sports in the wide forest of Bliss, having torn asunder the wild elephant Delusion (Moha) and driven away all the tigers which are sins.

अज्ञानमृगवरोज्झित-विज्ञानोत्तुङ्गशृङ्गशिखरितले ।

मत्तिसलिलशीतलाङ्गो यत्तिमदकलमो विराजते विहरन् ॥ ३३ ॥

33. அஞ்ஞானமூலவரோஜ்ஜித-விஜ்ஞானோத்தம-
மதுமஸிவரீதலே |

மதுமஸிவரீதலாங்கோ யதிமடகலமோ விராஜதே விஹரன் ||

अज्ञानमृगवरोज्झितविज्ञानोत्तुङ्गशृङ्गशिखरितले अहिया
(अञ्जुनाम) एन्नम सिन्रततलाम एहमुदियातेन

आशावसनः तिक्कुக்களையே ஆடையாக வுடையவனாய்
मौनी மன்னஞ் செய்பவனாய் (ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பவ
னாய்) नैराश्यालंकृतः பற்றின்மையால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற
வனாய் शान्तः அமைதியுற்றவனாய் करतलमिक्षापात्रः உள்ளங்
கையைப் பிச்சை வாங்கும் பாத்திரமாகக் கொண்டவனாய்
तरुतलनिख्यः மரத்தடியைக் குடியிருக்கும் இடமாகக் கொண்
டவனான मुनिः முனிவன் जयति சிறந்து விளங்குகிறான்.

The sage shines supreme, silent and placid, with the ground under the tree as his resting place and with his palm as the begging bowl, wearing no clothes but only the jewel of non-attachment.

विजननदीकुञ्जगृहे मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतरुपे ।

शेते कोऽपि यतीन्द्रः समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ॥ ३६ ॥

36. விஜனநதீகுஞ்ஜமூலே

மஞ்ஜுலபுலினை கமஞ்ஜுதரதல்பே |

பேரதே கோ'பி யதீந்'தீர :

ஸமரஸஸு'வ'ப'வஸ்துநிஸ்தந்'தீர : ||

समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ஒரே ஸச்சிதானந்தமயமான
பொருளாகிச் சிரமம் நீங்கியவனான कः अपि ஒப்பற்ற
ஒரு यतिवरः சன்னியாசிச் சிரஷ்டன் विजननदीकुञ्जगृहे
ஆள் நடமாட்டமில்லாத ஆற்றங்கரைச் சோலையாகிய
(புதராகிய) வீட்டிலே मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतरुपे அழகான
மணல் என்னும் மிக்க வசிகரமானதும் ஒப்பற்றதுமாகிய
படுக்கையிலே शेते படுத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

The great recluse who has awakened to the state of the perfect Existence-Knowledge-Bliss rests in his house, which is the deserted bush on the river-bank, on the rare and very comfortable bed of soft sands.

ஆத்மவிர்த்யாவிலாஸ :
 भूतलमृदुतरशय्यः शीतलवातैकचामरः शान्तः ।

राकाहिमकरदीपो राजति यतिराजशेखरः कोऽपि ॥ ३७ ॥

37. ஹ்ருதஸ்ய மூர்தநரஸய்ய : ஸீதலவாதைகசாமர : ஸாந்த : |
 ராகாஹிமகரதீபோ ராஜதி யதிராஜஸேஷர : கோ'பி ||

யதிராஜஸேஷர: தவராஜர்களுக்கு முதல்வனான க: அபி
 ஒப்பற்ற ஒருவன் ஸீதலவாதைகசாமர: குளிர்காற்று என்ப
 தையே ஒப்பற்ற சாமரமாகக் கொண்டும் ராகாஹிமகரதீப:
 பெளர்ணமிச் சந்திரனைத் தீபமாகக் கொண்டும் भूतलमृदु-
 तलशय्य: வெறுந்தரை என்னும் மிக மெதுவான மெத்தை
 யிலே சாய்ந்துகொண்டும் शान्त: அமைதியுற்றவனாய் राजति
 விளங்குகிறான்.

The recluse shines a king of kings, resting serenely on the soft bed of bare ground, with the cool breeze as his unique Chamara (royal whisk) and with the full moon as the lamp (of his royal chamber).

विपुलशिलातलफलके विमलसरिद्वारिपरिवृतोदारे ।

मन्दं मलयजपवने वाति प्रस्वपिति कोऽपि यतिराजः ॥ ३८ ॥

38. விபுலஸிலாதலஹலகே விமலஸரித்வாரிபரிவூதோடாரே |
 மந்தம் மலயஜபவனே வாதி ப்ரஸ்வபிதி கோ'பி யதிராஜ : ||

விமலஸரித்வாரிபரிவூதோடாரே நிர்மலமான ஆற்று நீராலே
 சூழப் பெற்று அழகாயுள்ள விபுலஸிலாதலஹலகே அகன்ற
 பாறையாகிய பலகையிலே மலயஜபவனே மந்த் வாதி தென்ற
 லானது மெல்ல வீச க: அபி ஒப்பற்ற வொரு யதிராஜ:
 சிறந்த துறவி ப்ரஸ்வபிதி நன்றாகத் தூங்குகிறான்.

The king of ascetics takes his rest (sleeps) on a broad slab of stone, which is lovely because on every side of it the pure waters of the river are flowing, while the southern breeze (from the Malaya hills) blows gently.

आन्तरमेकं किंचित्सन्ततमनुसंदधन्महामौनी ।

करपुटमिक्षामश्नन्नटति हि वीथ्यां जडाकृतिः कोऽपि ॥ ३९ ॥

39. ஆந்தரமேகம் கிஞ்சித் ஸந்ததமனுஸம்ஹம் மஹாமௌனீ |
கரபுடமிக்ஷாமஸ்னன்-னடதி ஹி வீத்யாம் ஜடாக்ரூதி :

கோ'டி ॥

किंचित् एतौ ஒன்றை ஆந்தரம் மனத்துள்ளே சந்தத்
இடைவிடாமல் அநுஸந்தயத் சந்தித்துக்கொண்டும் மஹாமௌனீ
பெரிய மௌனியாகி கரபுடமிக்ஷா உள்ளங்கையிலே (இடப்
பெற்ற) பிசுநான்னத்தை அஷ்ந உண்டும் ஜடாக்ரூதி: அறிவில்
லாத ஜடப்பொருளைப் போன்ற வடிவமுடையவனாய் வீத்யாம்
தெருவில் க: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் அடதி ஹி திரிகிரு
ன்னாரே ?

Verily, the silent sage, ever engaged in inward meditation, takes the alms placed in his hands as food and wanders along the street like an idiot.

प्रविलाप्य जगदशेषं परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः ।

प्राश्नाति कवलमास्ये प्राप्तं प्रारब्धकर्मणा कोऽपि ॥ ४० ॥

40. ப்ரவிலாப்ய ஜகதஸேஷம்

பரிஸிஷ்டாஹண்டவஸ்து பரதந்த்ர : |

ப்ராஸ்தூதி கவலமாஸ்யே ப்ராப்தம் ப்ராரப்த கர்மண கோ'டி ॥

अशेष जगत् एकத்து முழுவதையும் ப்ரவிலாப்ய நன்றாகக்
கரைத்தொழித்து பரிசிஷ்டாஹண்டவஸ்துபரதந்த்ர: மீதியாயுள்ள
முழுப்பொருளுக்கு வசப்பட்டவனான க: அபி ஒப்பற்ற
ஒருவன் ப்ராஸ்த கிடைத்த கவலம் கவளத்தை (பிடிசோற்றை)
ப்ராரப்தகர்மணா பிராரப்த கர்மாவால் (பயன் கொடுக்கத்
தொடங்கிய விளைப்பயனால்) ஆச்யே வாயிலே இட்டு ப்ராஸ்தாதி
உண்கிறான்.

Having dissolved the entire world (by right knowledge) and being under the power of the Perfect Substance that

The Yogin remains in a state of plenitude, like an unruffled lamp, having cast all injunctions (of the Sastras) aside, and having completely rejected (even) acts of duty.

तृणपङ्कचर्चिताङ्ग-स्तृणमिव विश्वं विलोकयन्योगी ।

विहरति रहसि वनान्ते विजरामरभूम्नि विश्रान्तः ॥ ४३ ॥

43. துண்பங்கச்சி (ச்) சிதா ந்முஸ்-

துணமிவ விஸ்வம் விஜோகயன் யோகி |

விஹரதி ரஹஸி வனாந்தே விஜராமரஹ-ம்னி விஸ்வராந்த : ||

தூண்பங்கச்சிதாங்க: புல்லாலும் சேற்றாலும் பூசப்பெற்ற அவயவங்களையுடையவனாய் विश्व உலகமனைத்தையும் தூண்பங்க புல்லைப்போல விலோகயந் நோக்கிக்கொண்டு வனாந்தே காட்டுப் புறத்திலே விசுரான்த: சிரமந்தீர்ந்து அமைதியுற்றவனாய் யோகி யோகியானவன் रहसि தனிமையிலே விஜராமரஹ்நி நரையும் மரணமும் இல்லாத பிரதேசத்திலே விஹரதி இன்பமாய் வினோயாடுகிறான்.

Taking rest in the outskirts of the forest and regarding the entire universe as a mere blade of grass, the Yogin, his body smeared with mud and straw, enjoys secret Bliss in regions beyond death and old age.

पश्यति किमपि न रूपं न वदति न शृणोति किञ्चिदपि वचनम् ।

तिष्ठति निरुपमभूमनि निष्ठामवलम्ब्य काष्ठवद्योगी ॥ ४४ ॥

44. பார்யதி கிமபி ந ரூபம்

ந வஹதி ந ஸ்ரணோதி கிஞ்சிஹி வசனம் |

திஷ்டதி நிருபமஹ-ம்னி

நிஷ்டாமவலம்ப்னீய காஷ்டவஹ்யோகி ||

யோகி யோகியானவன் किम् अपि रूपं எந்த ரூபத்தையும் ந पश्यति காண்பதில்லை ; न वदति பேசுவதில்லை ; किञ्चित् वचनम् अपि எந்தப் பேச்சையும் न शृणोति (காதாலே) கேட்ப

தில்லை; निरुपमभूमि (உவமையில்லாத) ஒப்பற்ற செல்வத்
திலே (பிரதேசத்திலே) நிஷ்டா நிலைபெற்றிருப்பதை அவலக்ஷ்
கைக்கொண்டு काष्ठवत् மரம்போல तिष्ठति அசையாதிருக்
கிறான்.

The Yogin sees nothing; nor does he speak; he does not hear any word that is spoken. He remains steadfast in the incomparable region of bliss, immoveable like a log of wood.

जात्यभिमानविहीनो जन्तुषु सर्वत्र पूर्णतां पश्यन् ।

गूढं चरति यतीन्द्रो मूढवदखिलागमार्थतत्त्वज्ञः ॥ ४५ ॥

45. ஜாத்யபிமானவிஹீனோ ஜந்துஸு சர்வத்ர பூர்ணதாம் பஸ்யன் ।

ஜந்துஷு ஸர்வத்ர பூர்ணதாம் பஸ்யன் ।

மஹிமம் சரதி யதிந்த்ரோ

மூவவதவிஸா மமார்பதத்த்வஜ்ஞஃ ॥

जात्यभिमानविहीनः தான் (பிறவி) என்ற அபிமானம்
ஒன்றும் இல்லாதவனாய் सर्वत्र எங்கும் जन्तुषु (எல்லா) ஜந்
துக்களிடத்திலும் पूर्णतां நிறைந்த தன்மையை पश्यन् காண்
பவனாய் अखिलागमार्थतत्त्वज्ञः எல்லா (ஆகமங்களிலுமுள்ள)
வேதங்களிலுமுள்ள உண்மைப் பொருளை அறிந்தவனான
यतीन्द्रः துறவிகளுட் சிறந்தோன் मूढवत् அறிவில்லாதவன்
போல गूढं चरति மறைந்து திரிகிறான்.

The great Sannyasin who knows the Truth of all the Vedas wanders like an ignorant fool unnoticed, devoid of all sense of difference, and seeing only perfection everywhere and in all creatures.

उपधाय बाहुमूलं परिधायाकाशमवनिमास्तीर्य ।

प्रस्वपिति विरतिवनितां परिरभ्यानन्दपरवशः कोऽपि ॥ ४६ ॥

46. உபபாய பாகுமூலம் பரிதாயாகாஸமவனிமாஸ்தீர்ய ।

ப்ரஸ்வபிதி விரதிவனிதாம் பரிரப்யான்நந்தபரவஸஃ கோ'பி ॥

க: अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் வாஹுமூலம் அடித்தோளை உபவாய
தலையணையாகக் கொண்டு அகாஷ வானத்தை परिधाय போர்
வையாகக் கொண்டு அவனி தரையை आस्तोय மெத்தையாகக்
கொண்டு विरतिवनितां விரக்தி என்னும் அழகியை परिभ्य
தழுவிக்கொண்டு आनन्दपरवशः ஆனந்த பரவசனாய் प्रस्वपिति
நன்றாக நித்திரை கொள்கிறான்.

Embracing (*Virati*) the lady Equanimity and by bliss
overpowered, he sleeps with his hand for a pillow, with
nothing for coverlet, and with the bare ground for a bedding.

गतमेदवासनाभिः स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः ।

रमते सह यतिराज-स्रय्यन्तान्तःपुरे कोऽपि ॥ ४७ ॥

47. முதலேஹவாஸனாவி: ஸ்வப்ராஜ்ஞோதாரவாரனாரீ: |
ரமதே ஸஹ யதிராஜஸ்—தரய்யந்தாந்த:புரே கோ'பி |

க: अपि यतिराज: ஒப்பற்ற ஒரு கிறந்த சன்னியாசி
त्रय्यन्तान्तःपुरे உபரிஷத்துக்கள் என்னும் அந்தப்புரத்திலே
गतमेदवासनाभिः பேதவுணர்ச்சிகள் (ஆடைகள்) நீங்கியவர்
களான स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः सह தன் பேரறிவு என்னும்
அழகிய மாதர்களோடு रमते இன்புறுகிறான்.

In the inner apartments of the Vedas, the king of as-
cetics delights in Self-illumination, as in the company of
lovely courtezans whose lingering vestige of difference is
all gone.

वैराग्यविपुलमार्गं विज्ञानोद्दामदीपिकोदीप्तम् ।

आरुह्य तत्त्वहर्म्यं मुक्त्या सह मोदते यतिराट् ॥ ४८ ॥

48. வைராஜ் விபுலமார்மம் விஜ்ஞானோத்தம-தீபிகோத்தீப்தம் |
ஆரூஹ்ய தத்வஹர்மயம் முக்த்யா ஸஹ மோஹதேயதிராட் ||

वैराग्यविपुलमार्गं (வைராக்கியம்) பற்றின்மை என்னும்
அகன்ற வழியை யுடையதாய் विज्ञानोद्दामदीपिकोदीप्त பேரறிவு

(விஞ்ஞானம்) என்னும் மிகச் சிறந்த தீபத்தாலே மிக்க ஒளி பெற்றதாயுமுள்ள तत्त्वहस्यம் உண்மையென்னும் உப்பரி கைக்கு आरुह्य ஏறிச்சென்று यतिराट् துறவிகளிற் சிறந்தவன் मुक्त्या सह முக்தி (என்னும் பெண்மணி) யோடு मोदते இன்புறுகிறான்.

The king among ascetics enjoys the company of Mukti (Liberation) in the lofty mansions of Truth, which is reached by the broad way of Vairagya (Desirelessness) and which is lit by the excellent lamp of supreme Knowledge.

विजनतलोत्पलमालां वनितावैतृण्यकल्पवल्लीं च ।

अपमानामृतगुटिका-मात्मज्ञः कोऽपि गृह्णाति ॥ ४९ ॥

49. விஜனதலோத்பலமாலாம்

வனிதாவை துஷ்ணயகல்பவல்லிம் ச ।

அபமானாமுதகுடிகா—மாத்தாஜ்ஞ: கோ'பி முஹ்ணாதி ॥

க: அபி ஒப்பற்றவொரு आत्मज्ञ: ஆத்மஞானி विजनतलो-
त्पलमालாं ஜனஸஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் (நிரையாக மலர்ந்த)
நீலோத்பல மலர்களை ஜபமாலையாகவும் वनिता-वैतृण्य-
कल्पवल्लीं பெண்பாலாரிடத்தில் ஆசையற்றிருத்தலைக் கற்பகக்
கொடியாகவும் अपमानामृतगुटिकां च-(பிறர் செய்யும் அவமா
னத்தை) அகங்காரமற்றிருப்பதை அமிர்த குளிகையாகவும்
गृह्णाति ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

The man who knows the Self accepts as a rosary th
rows of blue lily flowers in lonely places and as a divine
healing herb (kalnavalli) the absence of carnal desire and
as magic pills of immortality, the absence of egoism.

न निषेधति दोषधिया गुणबुद्ध्या वा न किञ्चिदादत्ते ।

आविद्यकमखिलमिति ज्ञात्वोदास्ते मुनिः कोऽपि ॥ ५० ॥

50. க றிஷேயதி ஹேஷ்யியா முணவஹீ ய்யா வா ந

கிஞ்சிதாஹதே |

ஆவித்யகம விஸமிதி ஜ்ஞாத்வோஹஸ்தே முனி: கோ'டி ||

க: அபி ஒப்பற்ற ஒரு முனி: முனிவன் டோஷடியா குற்றம். என்ற எண்ணத்தால் ந நிபேததி (ஒன்றையும்) மறுப்பதில்லை :- குணவூட்டிய நல்லது என்ற எண்ணத்தால் கிஞ்சித் ஒன்றையும் ந வா அஹதே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை ; அகிலம் எல்லாம் அவித்ய: அவித்யையால் ஆனது இதி என்று ஜ்ஞாத்வா அறிந்து உஹஸ்தே (உதாஸீனமாக) பற்றற்றவனாக இருக்கிறான்.

The sage rejects nothing, considering it bad; nor does he accept anything, considering it good. Knowing that everything is the result of *Avidya* (Ignorance), he remains unattached (to anything).

भूतं किमपि न मनुते भावि च किञ्चिन्नचिन्तयत्यन्तः ।

पश्यति न पुरोवर्त्यपि वस्तु समस्तार्थसमरसः कोऽपि ॥ ५१ ॥

51. ஹதேதம் கிமபி ந மனுதே ஹாவி ச கிஞ்சிந்ந சிந்தயத்பந்த: |

பஸ்யதி ந புரோவர்த்யபி வஸ்து சமஸ்தார்த்தசமரஸ: கோ'டி ||

சமஸ்தார்த்தசமரஸ: எல்லாப் பொருள்களிலுமுள்ள ஒரே தன்மையான இன்பமேயாக விளங்கும். க: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் பூதம் சென்றதை கிம் அபி கொஞ்சமும் அந்த: மனதிலே ந மனுதே சிந்திப்பதில்லை ; பாவி ச வரப்போவதையும் கிஞ்சித் கொஞ்சமும் ந சிந்தயதி சிந்திப்பதில்லை. புரோவர்தி வஸ்து அபி தன்முன்னேயுள்ள வஸ்துவையும் ந பஸ்யதி காண்பதில்லை.

He does not think at all of what is past, nor does he care in his mind about the future. He does not even see what is in front of him; (for,) he is the One Perfect Bliss in everything.

निगृहीताखिलकरणो निर्मृष्टाशेषविषयेहः ।

तृप्तिमनुत्तमसीमां प्राप्तिः पर्यटति कोऽपि यतिवर्यः ॥ ५२ ॥

52. நிமூலத்தாலகரணே நிர்மூலதாஸேஷவிஷயேஹ: |

தூப்திமனத்தமஸிமாம் ப்ராப்த: பர்யடதி கோ'பி யதிவார்ய: ||

कः अपि ஒப்பற்றவொரு யதிவர्य: சன்னியாசிச் சிரேஷ்
டன் நிगृहीताखिलकरणः எல்லாக் கரணங்களையும் (எல்லாச்
செய்கைகளையும்) ஒடுக்கிக்கொண்டு निर्मृष्टाशेषविषयेहः இந்
திரிய சுகங்களிலுள்ள ஆசைகள் முழுவதையும் அழித்து
अनुत्तमसीमां மேல் எல்லையிலாத தृप्ति ஆனந்தத்தை प्राप्तिः
அடைந்தவனாய் पर्यटति என்கும் திரிகுறன்.

The great ascetic roams about, having subdued all his organs and wiped out all trace of attachment to sense-perceptions, and having attained to illimitable Bliss.

संत्यजति नोपपन्नं नासंपन्नं च वाञ्छति कापि ।

स्वस्थः शेते यतिरा-दान्तरमानन्दमनुभवनेकः ॥ ५३ ॥

53. ஸந்த்யஜதி நோபபன்னம் நாஸம்பன்னம் ச வாஞ்ஹதி க்வாபி |

ஸ்வஸ்த்ய:ஸேதே யதிரா—ஹந்தரமானந்த மனுபவன்னேக: ||

यतिराट् சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் उपपन्नं கிடைத்
ததை न संत्यजति வேண்டாமென்று மறுப்பதில்லை; असंपन्नं
கிடையாததைக் குறித்து क अपि எப்பொழுதுமே न वाञ्छति
च. ஆசைப்படுவதும் இல்லை; स्वस्थः தன் ஆத்மாவிலேயே
நிலைபெற்று நின்று आन्तरं (மனத்துள் இருக்கும்) அடிப்படையான
आनन्दं ஆனந்தத்தை अनुभवन् அனுபவித்துக்கொண்டு
एकः ஒப்பற்றவனாக शेते அமைதியுற்றிருக்கிறான்.

The king of Sannyasins rests alone, rooted in Self and enjoying the inner Bliss; he rejects nothing that comes to him and never desires what does not come to him.

कामपि विमलं पदवी-मासाद्यानन्दसंविदुन्निद्राम् ।

आस्ते मिश्रुक एको विहरन्निमुक्तबन्धनः स्वैरम् ॥ ५४ ॥

54. காமபி விமலாம் பதவீ—

மாஸாத்யானந்த ஸம்வித-உன்னிதராம் |

ஆஸ்தே லிசுருக ஏகோ

விஹரன் நிர்முக்தவந்நயன: ஸ்வைரம் ॥

एकः मिश्रुकः उपपन्नं ववोरा सन्नियसि विमलं मासपुत्र-
तुम् आनन्दसविदुन्निद्रां ஸம்வித் ஞானமும் ஆனந்தமும் மலர்ச்-
சியுடையதுமான காம அபி ஒப்பற்றவொரு பதவீ நினைமையை
ஆசாடிய அடைந்து நிமுக்நவந்நயன: கட்டுக்களினின்றும் விடுதலை
பெற்றவனாய் ச்வைர் தன்னிச்சைப்படி விஹந் விளையாடிக்
கொண்டு ஆஸ்தே இருக்கிறான்.

Alone, the mendicant is disporting himself as he pleases, free from (all) bondage, having reached the stage of perfection which is pure, full-blown Knowledge-Bliss,

वस्तुन्यस्तमिताखिल-विश्वविहारे विलीनमनाः ।

राजति परानपेक्षो राजाऽखिलवीतरागणाम् ॥ ५५ ॥

55. வஸ்துந்யஸ்தமிதா லில—ஹிஸ்வவிஹாரே விலீனமனா: |

ராஜதி பரானபேக்ஷோ ராஜா'லிலவீதரா மானாம் ॥

अखिलवीतरागणां राजा பற்றற்றவர்கள் எல்லோரிலும்
கிறந்தவன் அஸ்தமிதாவிஷ்வவிஹாரே எல்லா ஜகத்திலுமுள்ள
லீலைகள் எல்லாம் நீங்கிப்போன வஸ்துநி (பரம்) பொருளிலே
விலீனமனா: ஒடுங்கிய மனதையுடையவனாய் பரானபேக்ஷ: வேறென்-
றும் வேண்டாதவனாய் (ஸ்வதந்திரனாய்). ராஜதி விளங்கு-
கிறான்.

The king of all those who are free from Desire shines supreme, depending on none, and with his mind lost in That which is beyond the entire universe of Lila (Vihara),

आचार्यापाङ्गदशा समवाप्तापारसंविदाकारः ।

प्रशमितसकलविभेदः परहंसः कश्चिदामाति ॥ ५६ ॥

56. ஆசார்யாபாங்குடைய ஸமவாப்தாபாஸம்விதாக்காரः ।
பரமஹம்ஸை கங்கிதாஹாதி ॥

கச்சித் ஒப்பற்ற வொருவன் ஆசார்யாபாங்குடைய குருவின்
கடாகுத்தால் ஸமவாப்தாபாஸம்விதாக்காரः எல்லையற்றதான ஸம்-
வித் ஞானத்தையே வடிவாகப் பெற்றவனாய் ப்ரஸமிதசகல-
விமேதः வேறுவேறான பேதங்களை எல்லாம் அறவே ஒழித்த
வனாய் பரஹ்ஸ: பரமஹம்ஸனாய் அஹாதி விளங்குகிறான்.

He shines, by the least glance of his teacher (Acharya),
a Parama Hamsa (Supreme Swan), having reached the form
of endless Knowledge and having lost all sense of difference.

वर्णाश्रमव्यवस्थामुत्तीर्य विधूय विद्यादीन् ।

परिशिष्यते यतीन्द्रः परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण ॥ ५७ ॥

57. வர்ணாஸ்ரமவ்யவஸ்தாமுத்தீர்ய வித்யாதிந் ।
பரிஸிஷ்யதே யதிந்த்ர: பரிபூர்ணானந்தபோதமாத்ரேண ॥

யதிந்த்ர: சன்னியாசிகளுட் சிறந்தவன் வர்ணாஸ்ரமவ்யவஸ்தா
வர்ணங்கள் ஆஸ்ரமங்கள் இவற்றின் கட்டுப்பாடுகளை உத்தீர்ய
கடந்து வித்யாதிந் (சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட) விதி
முதலியவற்றை வித்ய உதறியெறிந்து பரிபூர்ணானந்தபோதமாத்ரேண
பரிஸிஷ்யதே முற்றும் நிறைந்த ஆனந்தமும் அறிவுமேயாக
(சிதானந்தம் மட்டுமேயாக) எஞ்சி நிற்கிறான்.

The great ascetic transcends the rules of Varna and
Asrama (caste and status), shaking off from him the injunc-
tions and prohibitions (of the Sastras); and he remains
merely the perfect Knowledge-Bliss.

क्षयमुपनीय समस्तं कर्म प्रारब्धमुपभुज्य ।

प्रविगलितदेहवन्धः प्राज्ञो ब्रह्मैव केवलं भवति ॥ ५८॥

58. க்ஷயமுபநீய சமஸ்தம் கர்ம ப்ராரவ்ய முபஹுஜ்ய |

ப்ரவிமலித-தேஹவந்த : ப்ராஜ்ஞோ வீரஹ்மைவ

கேவலம் ஹவதி ||

பாஜ்: பேரறிவாளி ப்ரரவ்ய ப்ராப்த வினையை உபபுஜ்ய அனுபவித்து சமஸ்த் (ஸஞ்சிதம், ஆகாமி, ப்ராரப்தம் ஆகிய) எல்லா கர்ம வினைகளையும் க்ஷயம் உபநீய அழிந்துபோம்படி செய்து ப்ரவிगलितदेहवन्धः சரீரத்தோடுள்ள பந்தம் (கட்டு) நழுவி யொழியப் பெற்றவனாய் கேவல் (தனித்த) சுத்த ब्रह्म एव பிரும்மமாகவே भवति ஆகிறான்.

Enjoying the fruit of the *Prarabdha Karma* (past deed which have begun to bear fruit), the wise man destroys all *Karma* (results of past action) and having slipped off the bonds which bind him to his body, he becomes verily the absolute Brahman.

स्तिमितमनन्तमनाद्यं संततमानन्दबोधधनम् ।

अविकल्पमाद्यमेकं सन्मात्रं विद्यते किमपि ॥ ५९ ॥

59. ஸ்திமிதமனந்தமனாட்யம் ஸந்ததமானந்தபோதயனம் |

அவிகல்பமாட்யமேகம் ஸன்மாத்த்ரம் வித்யதே கிமபி ||

किम् अपि ஒப்பற்ற ஒன்று ஸ்திமித அமைதியுடையதாய் அனாद्य ஆதியில்லாததாய் अनन्त முடிவில்லாததாய் संतत எப்பொழுதும் आनन्दबोधधन ஒரே ஞானமும் ஆனந்தமுமாயிருப்பதாய் अविकल्प மாறுபாடில்லாததாய் आद्य ஆதிப் பொருளாய் एक सन्मात्र 'ஸத்' மாத்திரமேயாகிய ஒன்றாய் विद्यते விளங்குகின்றது.

With no beginning or end, It shines from the first,
the only one and pure Existence, the ever perfect Know-
ledge-Bliss, immutable and serene,

अक्षरमजरमजातं सूक्ष्मतरापूर्वशुद्धविज्ञानम् ।

प्रगलितसर्वक्लेशं परतत्त्वं वर्तते किमपि ॥ ६० ॥

60. அக்ஷரமஜரமஜாதம் ஸூக்ஷ்மதராபூர்வஸூஹ்யஜிஜ்ஞானம் |
ப்ரமுலித-ஸர்வக்லேஸம் பரதத்த்வம் வர்(த்)ததே கிமபி ||

கிம் அபி ஒப்பற்ற ஒரு பரதத்வம் சிறந்த உண்மைப் பொருளானது அக்ஷரம் அழிவில்லாததாயும் அஜரம் மூப்பு இல்லாததாயும் அஜாதம் பிறப்பு இல்லாததாயும் ப்ரகலிதசர்வக்லேஸம் எல்லாத் துன்பங்களும் நழுவி யொழிந்ததாயுமுள்ள சூக்ஷ்மதரா-பூர்வசுத்தவிஜ்ஞானம் மிக நுண்ணியதும் கலப்பற்றதும் (அபூர்வமும்) முன்பு என்பது இல்லாத ஆதிப் பொருளுமான பேரறிவாக வர்த்தி இருக்கின்றது.

The one Ultimate Truth exists, unborn, unageing and ever-lasting, ever existent, most subtle and devoid of all distress, as pure and perfect Knowledge.

सुखतरममरमदूरं सारं संसारवारिधेस्तीरम् ।

समरसमभयमपारं तर्किचन विद्यते तत्त्वम् ॥ ६१ ॥

61. ஸுவதரமமரமதூரம் ஸாரம் ஸம்ஸாரவாரியேஸ்தீரம் |
ஸமரஸமஹயமபாரம் தர்கிஞ்சன வித்யதே தத்த்வம் ||

தத் 'தத்' என்னும் கிஞ்சன ஒரு தத்வம் உண்மையானது சுலதரம் பேரின்பமாயும் அமரம் அழியாததாயும் அதூர் தொலைவிலே இல்லாததாயும் (கிட்டியிருப்பதாயும்) சம்ஸாரவாரிதே: ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் தீரம் அக்கரையாயும் சார் ஸாரமாயும் (உட்பொருளாயும்) சமரஸம் ஒரே (சுவையை) தன்மையை யுடையதாயும் அபார் எல்லையற்றதாயும் அமயம் (இரண்டற்றிதால்) அச்சமில்லாததாயும் வித்யதே காணப்படுகின்றது.

That (*Tat*) exists, the one Truth (*Tattva*) which is surpassing Bliss, imperishable and ever near, the Ultimate shore of the ocean of *Samsara*, as the one Quintessence illimitable and unafraid.

அரசமகந்நமரூபம் விரஜஸ்கமஸத்வமதமஸ்கம் ।

நிரூபமநிர்மயதத்வம் தத்விமபி த்யோதே நியதே ॥ 62 ॥

62. அரசமகந்நமரூபம் விரஜஸ்கமஸத்வமதமஸ்கம் ।
நிரூபமநிர்மயதத்வம் தத்விமபி த்யோதே நியதே ॥

அரசம் சுவை (என்னும் குணம்) இல்லாததும் அந்நம்மணம் இல்லாததும் அரூபம் வடிவமில்லாததும் விரஜஸ்கம் ரஜோகுணம் (மாசு) இல்லாததும் அசத்வம் ஸத்வகுணமில்லாததும் அதமஸ்கம் தமோகுண மில்லாததுமான தத் 'தத்' என்னும் நிரூபமநிர்மயதத்வம் (வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லாததால்) உவமையற்றதும். அச்சமற்றதுமான உண்மைப் பொருள் கிம் அபி (ஏதோ) ஒப்பற்ற ஒன்று நியதே என்றுமுள்ளதாய் த்யோதே விளங்குகின்றது.

The eternal That (*Tat*) shines, unpercieved by the eye, the nose and the tongue, free from the qualities (*gunas*) of *Sattva*, *Rajas* and *Tamas*, the one Truth, peerless and unafraid.

इति गुरुकरुणापाङ्गादार्याभिर्व्यधिकषष्टिसंख्याभिः ।

निरवद्याभिरवोचं निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थम् ॥

63. இதி குருகருணாபாங்காரா-

ஹார்யாபிர்வ்யபிகஷஷ்டிஸன்வ்யாபி; ।

நிரவத்யாபிரவோசம்

நி குமபிரஸ்தந்த்ரஸாரஹ-குதார்ப்யம் ॥

इति इव்வानु गुरुकरुणापाङ्गात् कुருविनं कुरुणैः निरम्पिय
कडाकृष्टत्ताले द्यधिकषष्टिसंख्याभिः अनुपत्तिरन्तु என்று
கணக்குள்ளவையும் நிரவத்யாபி; குற்றமற்றவையுமான ஆர்யாபி:

‘ஆர்யா’ விருத்தத்திலமைந்த சுலோகங்களால் (சிறந்த சொற்களால்) நிगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थं உபநிஷத்துத் தந்தி ரங்களின் (உபாஸனா முறைகளின்) ஸாரமான பொருளைப் பற்றி अवोचम् பேசினேன்.

Thus, inspired by the gracious glance of my (guru) teacher, I have spoken of the inner meaning of the (Tantras) Upasanas of the Upanishads in sixty-two flawless Arya verses.

गदितमिममात्मविद्याविलासमनुवासरं सरन्विवुधः ।

परिणतपरात्मविद्यः प्रपद्यते सपदि परमार्थम् ॥

64. மஹிதமிமமாத்மவித்யா-விலாஸமனுவாஸரம் ஸ்மரன்வீஹ்ய: |
பரிணதபராத்மவித்ய: ப்ரபத்யதே ஸபதி பரமார்த்தம் ॥

गदितं (இப்படி) சொல்லப்பட்ட आत्मविद्याविलासं (ஆத்மாவாகிய அறிவின் அழகையுடையதான) “ஆத்ம வித்யா விலாஸ:” என்னும் இம் இதை अनुवासरं ஒவ்வொரு நாளும் ஸ்ரந் ஸ்மரித்து விவூத: அறிவாளி परिणतपरात्मविद्यः சிறந்த ஆத்ம ஞானத்தில் முதிர்ந்தவனாகி सपदि உடனேயே परमार्थம் பரம்பொருளை प्रपद्यते அடைகிறான்.

The wise man, contemplating daily (on this work *Atma-Vidya-Vilasa*) on the splendour of *Atma-Vidya* described here, will grow ripe in the wisdom of the supreme Soul and reach at once the Ultimate Truth.

परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येणेत्यं सदाशिवेन्द्रेण ।

रचितेयमात्मविद्याविलासनाम्नी कृतिः पूर्णा ॥

65. பரமஸரிவேந்த்ரபூதீ மூரு-

ஸரிஷ்யேணேத்யம் ஸஹாஸரிவேந்த்ரேண |

ரசிதேயமாத்மவித்யா-

விலாஸ-நாமீ க்ருதி: பூர்ணா ॥

इत्थं इव்வातु परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येण श्रीगुरु परम
सिवेन्द्रश्रीगुरुश्रीसिष्येण सदाशिवेन्द्रेण सदाशिवेन्द्र
श्रीगुरुश्रीसिष्येण सदाशिवेन्द्रेण सदाशिवेन्द्र
‘ஆத்ம வித்யா விலாஸ:’ என்னும் பெயரையுடைய இய் கீதி:
இந்தச் செய்யுள் पूर्ण முற்றுப்பெற்றது.

Thus is completed this work named ‘*Atma-Vidya-Vilasa*’,
composed by Sadasivendra, the disciple of the gracious
(teacher) Parama Sivendra.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीपरमशिवेन्द्रसरस्वती-
पादाब्जसेवापरायण-श्रीसदाशिवेन्द्रसरस्वत्या
विरचितः आत्मविद्याविलासः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீபரமஹிவேந்தீரஸரஸ்வதீபாஷாஸீஜஸேவாபராயண
ஸ்ரீ ஸஷாஹிவேந்தீர ஸரஸ்வத்யா
விரசிட: ஆத்மவித்யாவிலாஸ: ஸமாப்த: .

இவ்வாறு ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர
ஸரஸ்வதீ என்பவர்களின் திருவடித் தாமரைகளிலே ஸேவை
செய்வதையே முக்கியமாகக் கொண்டு ஈடுபட்டவர்களான
ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர ஸரஸ்வதீ என்பவர்களால்
இயற்றப்பெற்ற ஆத்ம வித்யா விலாஸ:
என்னும் நூல் முற்றிற்று.

श्लोकानुक्रमणिका

[S. शिवमानसिकपूजा. K. कीर्तनानि. A. आत्मविद्याविलासः]

प्रतीकम्.	अक्षरं	श्लोकं	पङ्.	प्रतीकम्.	अक्षरं	श्लोकं	पङ्.
अकरविराज	(S	26)	16	कामपि विमलां	(A	54)	93
अक्षरमजर	(A	60)	96	क्रियदासनं	(S	3)	2
अगृहीताघ	(A	22)	75	कुवलयविकास	(A	26)	77
अज्ञानमृग	(A	33)	81	कुवलयसह	(S	18)	11
अज्ञानवैरि	(A	19)	73	क्रीडति वनमाली	(K	6)	28
अनुचित	(S	1)	1	क्षयमुपनीय	(A	58)	95
अमृतात्मक	(S	9)	6	खेलति पिण्डाण्डे	(K	13)	38
अरसमगन्ध	(A	62)	97	खेलति मम हृदये	(K	12)	37
अवधूतकर्म	(A	15)	71	गतभेदवासनाभिः	(A	47)	89
अस्मिन्नपि	(S	24)	15	गदितमिममात्म	(A	ii)	98
आचमनं	(S	4)	3	गन्धवती	(S	7)	4
आचार्यापाङ्ग	(A	56)	94	गायति वनमाली	(K	5)	26
आनन्दपूर्ण (1)	(K	21)	55	गुरुवरकरुणा	(A	9)	68
आनन्दपूर्ण (2)	(K	22)	57	चपलं मनः	(A	23)	76
आन्तरमेकं	(A	39)	85	चिन्ता नास्ति	(K	16)	43
आपाटल	(S	21)	13	चिन्मुद्रित	(A	—)	63
आशाक्सनो	(A	35)	82	चेतः श्रीरामं	(K	10)	34
इति गुरु	(A	i)	97	जगदखिल	(A	12)	70
उन्मूलित	(A	17)	72	जगदाधार	(S	17)	11
उपधाय बाहु	(A	46)	88	जटिलाय मौलि	(S	25)	15
उपहारीभू	(S	10)	6	जनिविपरीत	(A	11)	69
कस्मै वच्मि	(S	27)	16	जय तुङ्गतरङ्गे	(K	23)	61

प्रतीकम्.	प्र. नां.	कृ. सं.	पं.
जात्यभिमान	(A	45)	88
तद्वज्जीवत्वं	(K	19)	49
तिष्ठन्परत्र	(A	21)	75
तृणपङ्क	(A	43)	87
त्वमहमभिमान	(A	14)	71
दारितमोह	(A	32)	81
दारुणचित्त	(A	24)	76
देशिकपरम	(A	3)	65
ध्यायामि	(S	2)	1
न निषेधति	(A	50)	90
न हि रे न हि	(K	15)	42
नात्मनि	(A	13)	70
नासाञ्चल	(A	34)	82
निखिलागम	(A	31)	80
निगृहीताखिल	(A	52)	92
नित्यानन्दाय	(S	15)	9
निन्दति किमपि	(A	41)	86
निरवधिसंस्तुति	(A	2)	64
निरुपमनित्य	(A	4)	65
निःश्रेयस	(A	29)	79
निःसारभुवन	(A	30)	80
नृत्यं प्रथतां	(S	12)	8
परमशिवेन्द्र	(A	)	98
पश्यति किमपि	(A	44)	87
पिब रे रामरसं	(K	11)	35
पुर्णबोधोऽहं	(K	20)	51
प्रतिवारं वारं	(K	9)	33

प्रतीकम्.	प्र. नां.	कृ. सं.	पं.
प्रविलाप्य	(A	40)	85
प्राकृतभाव	(A	7)	67
ब्रह्मैवाहं किल	(K	17)	45
ब्रूहि मुकुन्देति	(K	3)	23
भगवन्बालतया	(S	29)	17
भज रे गोपालं	(K	1)	20
भज रे यदुनाथं	(K	7)	29
भज रे रघुवीरं	(K	8)	30
भूतं किमपि	(A	51)	91
भूतलशृङ्गतर	(A	37)	84
मानस संचर	(K	4)	25
मायावशेन	(A	6)	66
मुषितस्मरावलेपे	(S	22)	14
यदि विश्वाधिकता	(S	30)	18
याचे ह्यनभिनवं	(S	28)	17
वटतरुनिकट	(A	1)	63
वर्णाश्रमव्यवस्था	(A	57)	94
वसनवते	(S	19)	12
वस्तुन्यस्तामिता	(A	55)	93
वायं डमरु	(S	13)	8
विजनतलोत्पल	(A	49)	90
विजननदीकुञ्ज	(A	36)	83
विपुलशिलातल	(A	38)	84
वैराग्यविपुल	(A	48)	89
शमदममूलधनं	(S	8)	5
शर्मणि जगतां	(S	23)	14

प्रतीकम्.	प्र. नामं	हं संख्यां	हं संख्यां	हं संख्यां	प्रतीकम्.	प्र. नामं	हं संख्यां	हं संख्यां	हं संख्यां
शान्ताहंक्रुति	(A	20)	74		सुमनस्सौरभ	(A	28)	79	
शान्त्या	(A	16)	72		संत्यजति नोपपन्नं	(A	53)	92	
श्रीगुरुकृपया	(A	8)	68		संत्यज्य	(A	42)	86	
श्रीदेशिकवर	(A	10)	69		स्तिमितमनन्त	(A	59)	95	
सज्जनहृदय	(A	25)	77		स्थिरता नं हि	(K	14)	41	
सरसिजकुवलय	(S	20)	12		ज्ञानेन किं	(S	5)	3	
सरसिजविपक्ष	(S	16)	10		स्फुरति हि	(S	6)	4	
सर्वं ब्रह्ममयं	(K	18)	48		स्मर वारं वारं	(K	2)	22	
सवितर्यपि	(A	18)	73		स्युस्ते नमांसि	(S	14)	9	
सुखतरममृतमदूरं	(A	61)	96		खानन्दामृत	(A	27)	78	
सुमनश्शेखर	(S	11)	7		खाविदैक	(A	5)	66	

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JANGAMWADI
LIBRARY

Jangamwadi Math, VARANASI.

Acco, No. 3376

PRINTED AT THE LIBERTY PRESS, G.T., MADRAS.

CC-0. Jangamwadi Math Collection, Varanasi.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தில் வெளிவரும் புத்தகங்கள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் பல படக்கூடுதலும் ஸ்ரீ ஆசார்யாளுடைய அனுக்ரஹ பூர்வமான ஸ்ரீ முகத்துடனும் கூடியது. ரு. அ.

1. ஸ்ரீ முகபஞ்ச சதீ — ஸ்ரீ முக கவி அருளிச் செய்தது. 500 ஸ்லோகங்கள் கொண்டது. தேவநாகர் மூலமும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும். (2-ஆம் பதிப்பு). ... 1—8
- *2. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் — ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்களாருளிய பாஷ்யத்திற்குத் தமிழ் அனுவாதம். ஸ்ரீ வே. நாராயணன் எழுதியது. (2-ஆம் பதிப்பு). ... 1—4
3. ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதார்த்தி கேசாந்த ஸ்தோத்ரம் — ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் இயற்றியது. ஸ்ரீ பண்டிட் ஏ. எம். ஸ்ரீசிவாணாசார்யாரவர்களும் ஸ்ரீ வே. நாராயணன், எம்.ஏ., எம்.எல்., அவர்களும் எழுதிய தமிழ் ஆங்கில அனுவாதம் களுடனும், பெடரல் கோர்ட் ஜட்ஜ் கனம் ஸர் எஸ். வரதாசாரி அவர்கள் முன்னுரையுடனும் கூடியது. ... 0—8
4. ஸ்ரீ முகுந்தமாலா — ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளியது. ஸாஹிதி வல்லப ஸ்ரீ T. ஸுந்தராசார்ய ஸ்வாமிகள், பி. ஏ., பி. எல்., எழுதிய உரையுடன் கூடியது. ... 0—5
5. ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம் — ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் ஸ்ரீ ஏ. எஸ். நடராஜ ஐயர் பி.ஏ., எம்.எல்., எழுதிய தமிழ் அனுவாதமும். 0—2½
- *6. ஸ்ரீ தீனாக்ரந்தனம் (ஏழையின் கதல்) என்னும் ஸ்ரீ காசி விசுவேசுவர ஸ்தோத்ரம்—ஸ்ரீ லோஷ்டதேவர் இயற்றியது. ஸ்ரீ. ஏ. எஸ். நடராஜ ஐயர் எழுதிய தமிழ் அனுவாதத்துடனும் ஸ்ரீ. Dr. V. ராகவன் முன்னுரையுடனும் கூடியது... 0—8
7. ஸ்ரீ சாந்தி விலாஸம் — ஸ்ரீ நீலகண்ட திஷிதர் இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரமும் ஸ்ரீ Y. மகாலிங்க சாஸ்திரியார், எம்.ஏ., பி.எல்., எழுதிய தமிழ் அனுவாதமும்; கனம் ஜட்ஜ் திவான் பகதூர் N. சந்திரசேகர அய்யர் அவர்கள் எழுதிய முன்னுரையுடன் கூடியது ... 0—6
8. ஸ்ரீ ப்ரச்சோத்தர ரத்ந மாலிகா — ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் இயற்றியதை ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பிபாதிபதிகள் தமிழில் உபதேசித்தது. (தமிழ் விழியில்) ... 0—2½
9. ஷட (தெலுங்கு விழியில் தெலுங்கு அனுவாதத்துடன்) 0—2½
10. ஷட (ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் ஆங்கில அனுவாதமும்)... 0—2½
11. ஸ்ரீ ஸ்யாமளா தண்டகம் முதலிய ஐந்து தேவீ ஸ்தோத்ரங்கள் என்ன ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்; ஸ்ரீ K. பால சுப்ரமண்ய ஐயர் பி.ஏ., பி.எல். எழுதிய முன்னுரையுடன் 0—6
12. ஸ்ரீ ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம். 0—12

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம், சும்பகோணம்.